

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருஅருட்பிரகாச வள்ளலார் பதிப்பித்த நூல்கள்

1. தொண்டமண்டல சதகம்
2. சின்மய தீபிகை

This e-book can be downloaded for free from
<http://www.vallalar.org>

வெளியீடு:

திருஅருட்பிரகாச வள்ளலார் தெய்வ நிலையம்

வடலூர் - 607 303
கடலூர் மாவட்டம், தமிழ்நாடு.

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

முன்னுரை

திருஅருட்பிரகாச வள்ளற் பெருமானார், சென்னையில் வாழ்ந்த காலத்தில் ஒழிவில் ஒடுக்கம் (1851), தொண்டமண்டல சதகம் (1855) சின்மயதீபிகை (1857) ஆகிய மூன்று நூல்களைப் பதிப்பித்தார்கள். இளமையிலேயே பெருமானார் சிறந்த ஞான நூல்களை ஆராய்ந்து பதிப்பிக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றிருந்தார்கள் என்பதை இந்தப் பதிப்புகள் மூலம் அறியலாம். மேலும் பதிப்பு ஆசிரியர்களுக்கு எல்லாம் வழிகாட்டும் தலைசிறந்த பதிப்பாசிரியராய்ப் பெருமானார் திகழ்கின்றார்கள் என்பதை இதன் மூலம் அறியலாம்.

நூலாசிரியராய், உரையாசிரியராய், பதிப்பாசிரியராய், போதகாசிரியராய், ஞானாசிரியராய், வியாக்கியானகர்த்தராய், சித்த மருத்துவராய், சீர்திருத்தவாதியாய், அருட்கவிஞராய், அருள் ஞானியாய், இவையெல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அருட்பெருஞ் ஜோதியராய்த் திகழ்கின்ற நமது பெருமானார் பதிப்பித்த இந்த அரிய நூல்களை அருள்ஞான நூல்கள் என்று சொல்லத்தான் வேண்டுமோ?

வள்ளற் பெருமானார் பதிப்பித்த இந்த அரிய மூன்று ஞான நூல்களில், வள்ளலார் தெய்வ நிலையத்தால் முதல் முறையாகத் தொண்டமண்டல சதகம், சின்மயதீபிகை ஆகிய இரு நூல்களும் தற்போது ஒரே தொகுப்பாக வெளியிடப் பெறுகின்றது. ஒழிவிலொடுக்கம் பின்னர் வெளியிடப்பெறும்.

தொண்ட மண்டல சதகம் (1855)

வள்ளற் பெருமானார் தனது 32வது அகவையில் சென்னையில் வாழ்ந்த காலத்தில் 1855ல் தொண்டமண்டல சதகத்தை முதல் முறையாகப் பதிப்பித்தார்கள்.

வள்ளற் பெருமானாரின் தொண்டமண்டல சதகப் பதிப்பிற்கு காஞ்சிபுரம் மகா வித்துவான் சபாபதி முதலியார், புரசை அட்டாவதானம் சபாபதி முதலியார், புதுவை சுப்புராய முதலியார், விருத்தாசலம் தியாகராஜ கவிராயர் ஆகிய நால்வரும் சாற்றுக்கவிகள் அளித்துள்ளனர்.

இத் தொண்டமண்டல சதகஞ் செய்த புலவர் செங்குந்த மரபிற் தோன்றிச் சிவாநுக் கிரகத்தால் தமிழ்க் கலை முழுவதும் பயின்று தெய்வீகம் விளங்கிய நல்வாக்கும் பெற்று சிதம்பரத்தில் நடேசர் பொன் பணம் ஐந்து பஞ்சாட்சரப் படியில் வைத்தருளிக் கொண்டு, அதனால் "படிக்காசு புலவர்" என்று பெயர் பெற்றவர் என்று தொண்டமண்டல சதக நூல் ஆசிரியரைப் பற்றி பெருமானார் குறித்துள்ளார்கள்.

(1) நூற்பெயர் இலக்கணம் (2) வழிபடு கடவுள் வணக்கப் பாட்டு உரை ஆகிய இரண்டு உரைகளையும் சேர்த்து தொண்டமண்டல சதகத்தில் பதிப்பித்துள்ளார்கள்.

தொண்ட மண்டல சதகம் = தொண்டன் மண்டலம் சதகம்

தொண்டன் = தமிழ்ச்சொல், மண்டலம், சதகம் ஆகிய இரண்டும் வடமொழிச் சொற்கள். சதகம் - 100 என்று பொருள்படும், ஆதொண்டமண்டல சிறப்புகளையும், இறையருளை பெறுவதற்கான வழிமுறைகளையும் இந்நூலில் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் விளக்கப்பெற்றுள்ளன.

இந்நூலில் மொத்தம் 101 அருட்பாடல்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு பாடலின் கடைசி இரண்டு சொற்கள் தொண்டமண்டலமே என்று வருகின்றது.

சென்னைப் புலவர்களிடையே அக்காலத்தில் "தொண்டமண்டலம்" என்ற பெயரைக் குறித்து ஒரு வாதம் எழுந்தது. தொண்டமண்டலம் என்று வழங்குவது முறையா? அல்லது தொண்டமண்டலம் என்று வழங்குவது முறையா? என்பதே அவ்வாதம். இவ்வாதம் முடிவு பெறாது, இறுதியில் வள்ளற்பெருமானாரிடம் வந்தது.

வள்ளற் பெருமானார், தொண்டமண்டலம் என்பதே முறையென பல சான்றுகளுடன் அருளினார்கள். தம் கூற்றை விரித்து நூற்பெயர் இலக்கணம் என்ற தலைப்பில் அருளியுள்ளார்கள். நூற்பெயர் இலக்கணத்தை அவர் கூற்றாக விவகரித்தல், அதனை மறுத்தல் என இரண்டு கூறாக வகுத்து அருளியிருப்பது மிகவும் அருமையானது. இதனுள் காட்டப்பெறும் இலக்கண நுட்பங்கள் இலக்கண வல்லாரையும் வியப்புறச் செய்வனவாம்.

நூற்பெயர் இலக்கணத்தின் இறுதியில் இங்ஙனம் உணரமாட்டாதார் ஆதொண்டச் சக்கரவர்த்தி என்பவர் தம் அரசு செய்யும் காலத்தில் தம்மாற் கட்டுவித்த ஆலயங்களில் தம் பெயர் இலச்சினை சிலையின்கட் பொறிப்பித்தனர். ஆண்டும் ஆதொண்டன் என்றே இலக்கண அமைதி பெற்றிருக்கின்றது. இதனைத் திருவலிதாயம், திருமுல்லைவாயில் முதலிய சிவதலங்களிற் சென்றேநுங் கண்டு தெளியக் கடவர் என்றும், கல்வெட்டுச் சான்று காட்டி நிறைவு செய்துள்ளார்கள்.

திருவலிதாயம், திருமுல்லைவாயில், ஆலயக் கல்வெட்டுகளில் தொண்டமண்டலம் என்றே காணப் பெறுகின்றது.

சின்மய தீபிகை (1857)

வள்ளற் பெருமானார் தனது 34 வது அகவையில் சென்னையில் வாழ்ந்த காலத்தில் 1857ல் முதல் பதிப்பாக "சின்மய தீபிகை" யைப் பதிப்பித்தார்கள். பெருமானார் கடைசி முறையாக அச்சிற் பதிப்பித்தது இந்த அரிய ஞான நூ லைதான். 119 அருட்பாடல்களை உடைய இந்நூல் வாழ்வியலை விளக்கி அருளியலை அடைய அருட்துணையாக விளங்குகின்றது. சின்மய தீபிகை என்பதற்குச் சிவஞானத்தை விளக்கும் அருள்விளக்கு என்று பொருள் கொள்ளலாம். மேலும் இதன் பொருளை முழுமையாக உணர விரும்புவோர் திருவருட்பா நெஞ்சறிவுறுத்தல் பகுதியை முழுமையாகக் கற்று உணர்க.

இந்நூலை இயற்றிய ஆசிரியரது பெயர் முதலிய எந்தத் தகவலும் பெருமானரது பதிப்பில் காணப்படாததால், அவை அக்காலத்திலேயே மறைந்தன

போலும், ஆனால் வள்ளற் பெருமானாரனது இப்பதிப்பையே பின்பற்றிப் பதிப்பித்ததாய்க் கூறப்பெறும், இந்த நூலின் 1907-ஆம் ஆண்டு பதிப்பில் இதன் ஆசிரியர் விருத்தாசலம் குமாரதேவ சுவாமிகளது ஆதீனம், முத்தைய சுவாமிகள் என்று இதன் பதிப்பாசிரியர் காஞ்சீபுரம் ஸ்ரீ இராமானந்த யோகி அவர்களால் கண்டிருக்கின்றது.

நன்றி! நன்றி! நன்றி!

இந்நூலினை வெளியிட அனுமதி வழங்கிய, இந்து சமய அறநிலை ஆட்சித்துறை சென்னை ஆணையர், திருமிகு. **த. ரா. சீனிவாசன்** இ.ஆ.ப. அவர்களுக்கும் இப்பதிப்பு சிறப்புடன் வெளிவர ஆலோசனை வழங்கிய மயிலாடுதுறை, இணை ஆணையர் திரு. **இரா. சுப்பிரமணியன்** பி.ஏ., பி.எல். அவர்களுக்கும், சென்னை தலைமையிடத்துக் கூடுதல் ஆணையர் திரு. **எஸ். கனகய்யா**, பி. எஸ்சி., பி. எல்., அவர்களுக்கும், சென்னை தலைமையிடத்து இணை ஆணையர், திரு. **ப. தனபால்**, எம்.ஏ, பி.எல்., அவர்களுக்கும் நன்றியிணையும் வணக்கத்தினையும் தெரிவிக்கின்றோம்.

இந்நூலினை அச்சிடுவதற்கு நன்கொடை வழங்கிய புண்ணியர்கள் அனைவருக்கும், நன்றியினைத் தெரிவிக்கின்றோம். மேலும் அவர்கள் பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ்க! வாழ்க! என வாழ்த்துகின்றோம்.

சிறந்த முறையில் அச்சிட்டுத்தந்த மயிலாடுதுறை மாணிக்கம் ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ் உரிமையாளர் திரு. மா. அருணாசலம் அவர்களுக்கும், அன்பான நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

பதிப்புப்பணி: ப. ஞானப்பிரகாசம், பி.காம், கணக்கர்
வள்ளலார் தெய்வ நிலையம், வடலூர்.

இவருக்கும் அன்பான நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

இந்நூலினை வெளியீடு செய்ய எங்களுக்கு அருள்பாலித்த, அருட்பெருஞ்ஜோதியருக்கு அனந்தம் கோடி வந்தனம்! வந்தனம்!

இங்ஙனம்

இரா. இராஜேந்திரன், பி.எஸ்சி, பி.எல்.
தக்கார்/உதவி ஆணையர்
இந்துசமய அறநிலைய ஆட்சித்துறை,
கடலூர் - 1.

வை. சங்கரநாராயணன், பி.எஸ்சி
நிர்வாக அதிகாரி
வள்ளலார் தெய்வ நிலையம்,
வடலூர்.

வள்ளற் பெருமானார் வரலாற்றுக் காலக் குறிப்புகள்

- 1823-10-5 -- (சுபானு, புரட்டாசி 21 ஞாயிறு) மருதூரில் அவதாரம்.
- 1824 -- சிதம்பர தரிசனம், தந்தையார் இராமையா இறப்பு.
- 1825 -- குடும்பம் சென்னைக்குச் சென்றது.
- 1832 -- இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பெற்றது - அகவை - 9.
- 1836 -- ஞானவாழ்க்கையைத் தொடங்கியது - அகவை - 12
- 1849 -- தொழுவூர் வேலாயுதனார், பெருமானாரின் மாணாவரானது.
- 1850 -- (உலகியல்) திருமணம்.
- 1851 -- (விரோதிகிருது, ஐப்பசி) ஒழிவிலொடுக்கம் பதிப்பித்தது
- 1854-6 -- (ஆனந்த, ஆனி) மனுமுறைகண்ட வாசகம் வெளிவந்தது.
- 1855 -- (இராசுடிச, மார்கழி) தொண்டமண்டல சதகம் பதிப்பித்தது.
- 1857 -- (பிங்கள, கார்த்திகை) சின்மய தீபிகை பதிப்பித்தது.
- 1858 -- கருங்குழியில் உறையத் தொடங்கியது.
- 1865 -- சன்மார்க்க சங்கம் நிறுவியது (கருங்குழியில்)
- 1866 -- கல்பட்டு ஐயா ஆட்கொள்ளப்பட்டது.
- 1867-1-16 -- (அசுடிய, தை 5) திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கு அடுத்த உண்ணாமுலைச் செட்டி சாவடிக்குச் சமீபத்தில் ஒரு திருவிழாக் கூட்டத்தில் விக்கிரக வழிபாடு பற்றி அருளுரை.
- 1867-2-2 -- (அசுடிய, தை 22 சனி) தருமச்சாலை கட்டுவதற்குப் பார்வதிபுரம் வாசிகள் இனாமாக 80 காணி நிலம் வழங்கியது.
- 1867-2 -- (அசுடிய, தை) திருவருட்பா முதல் நான்கு திருமுறைகள் முதற்பதிப்பு வெளி வந்தது.
- 1867-5-23 -- (பிரபவ, வைகாசி 11 வியாழன்) சத்திய தருமச்சாலை தொடங்கியது. சாலை விளம்பரம் வெளியிட்டது.
- 1867 -- (பிரபவ) சன்மார்க்க போதினி - பாடசாலை பற்றிய அறிவிப்பு
- 1870 -- (பிரமோதூத) மேட்டுக்குப்பத்தில் உறையத் தொடங்கியது
- 1870-4-27 -- (பிரமோதூத, சித்திரை 16 புதன்) சன்மார்க்க சங்கம் விளங்கும் காலம் என்னும் பத்திரிகை.
- 1870-10-26 -- (பிரமோதூத ஐப்பசி 11 புதன்) அன்பர்களுக்கு இட்ட தருமச் சாலைக் கட்டளை
- 1871-3-30 -- (பிரமோதூத, பங்குனி 18 வியாழன்) தருமச் சாலை சம்பந்திகளுக்கு இட்ட சமாதிக் கட்டளை
- 1871-4-12 -- (பிரஜோற்பத்தி சித்திரை-1 புதன்) சன்மார்க்கப் பெரும்பதிவருகை என்னும் பத்திரிகை.
- 1871 -- (பிரஜோற் பத்தி) சத்தியஞான சபை கட்டத் தொடங்கியது.
- 1872-1-11 -- (பிரஜோற் பத்தி மார்கழி 29 வியாழன்) சமரச வேத பாடசாலை பற்றிய அறிவிப்பு.
- 1872-1-25 -- (பிரஜோற் பத்தி, தை 13 வியாழன்) சத்திய ஞானாசபையில் முதற் பூசவிழா. சபை விளம்பரம் வெளியிட்டது.
- 1872-3-9 -- (பிரஜோற் பத்தி, மாசி 28 சனி) சத்திய தருமச் சாலையில் உள்ளவர்கட்கு இட்ட ஒழுக்கக் கட்டளை.
- 1872-5-12 -- (ஆங்கிரச, வைகாசி 1 ஞாயிறு) சன்மார்க்கப் பிரார்த்தனை (கல்பட்டு இராமலிங்க சுவாமிகள் விண்ணப்பம்)
- 1872-7-18 -- (ஆங்கிரச, ஆடி 5 வியாழன்) சபை வழிபாட்டு விதி வகுத்தது. சன்மார்க்க நிலையங்களுக்குப் பெயர் மாற்றமும் அறிவித்தது.

- 1872-11-25 -- (ஆங்கிரசு, கார்த்திகை 12 திங்கள்) சித்திவளாகத்திலும், தருமச்சாலையிலும் வசிப்பவர்கள் பரஸ்பரம் பழகுவதற்கு எச்சரிப்புப் பத்திரிகை.
- 1873-9-8 -- (ஸ்ரீமுக ஆவணி 25 திங்கள்) சித்திவளாக விளம்பரம் - வதந்தி எச்சரிப்பு வெளியிட்டது.
- 1873-10-22 -- (ஸ்ரீமுக, ஐப்பசி 7 செவ்வாய் பகல் 8 மணி) முதன் முதலாகச் சன்மார்க்கக் கொடிகட்டியது - பேருபதேசம் அருளியது.
- 1873-11 -- (ஸ்ரீமுக, கார்த்திகை) சித்திவளாகத்தில் (திருவிளக்கு) சத்தியஞானதீப வழிபாடு ஏற்படுத்தியது.
- 1874-1-30 -- (ஸ்ரீமுக தை 19 வெள்ளி) எல்லாம்வல்ல **அருட்பெருஞ்ஜோதியானார்கள்.**

வள்ளற் பெருமானாரின் அருளிச்செயல்கள்

1. பாடல்கள் -- திருஅருட்பா - ஆறு திருமுறைகளாக வகுக்கப் பெற்றவை
2. பாடல்கள் -- ஆறு திருமுறைகளிலும் சேராதவை
3. விண்ணப்பங்கள் -- இறைவனிடத்துச் செய்து கொண்டவை (உரைநடை)
4. கடிதங்கள் -- தம் கைப்பட எழுதியவை
5. கட்டளைகள் -- தாம் நிறுவிய நிலையங்களின் நடை முறைகள் பற்றி எழுதியவை.
6. பத்திரிக்கைகள் -- சுற்றறிக்கைகளும், அழைப்பிதழ்களும்
7. உபதேசங்கள் -- உடன் கூட்டத்தாராலும் கேட்டவர்களாலும் எழுதி வைக்கப்பட்டுள்ள குறிப்புகள்
8. உரைநடை நூல்கள் --
 1. மனுமுறை கண்ட வாசகம்
 2. ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்
9. உரைகள் --
 1. 'தமிழ்' என்ற சொல்லுக்கு வரைந்த உரை
 2. பெரியபுராணம் முதற்பாடல் முதல் சொல்லாகிய 'உலகெலாம்' என்பதற்கு வரைந்த விளக்க உரை.
 3. ஒழிவிலொடுக்கப்பாயிரவிருத்தி
 4. தொண்டமண்டல சதகத்தின் நூற் பெயரிலக்கணமும், கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலுக்குச் செய்த உரையும்.
 5. பொன்வண்ணத் தந்தாதியின் இருபத்தி இரண்டாம் பாடலுக்கு செய்த உரை.
 6. வேதாந்த தேசிகரின் குறட்பா ஒன்றுக்கு வரைந்த உரை.
10. பதிப்பித்த நூல்கள் --
 1. ஒழிவிலொடுக்கம் (1851)
 2. தொண்டமண்டல சதகம் (1855)
 3. சின்மய தீபிகை (1857)
11. பிற -- பிறரது நூல்களுக்கும் பதிப்புகளுக்கும் வழங்கிய சாற்றுக்கவிகள், மருந்துச் சரக்குகளின் குண அட்டவணை முதலியன.

பொருளடக்கம்

தொண்ட மண்டல சதக உரை.....	9
1. நூற் பெயர் இலக்கணம்.....	9
2. வழிபடு கடவுள் வணக்கப்பாட்டுரை	19
3. வள்ளற்பெருமானார் பதிப்பித்த தொண்ட மண்டல சதக மூலமும் அவர்கள் அதன் சார்பாக எடுத்துக்காட்டிய மேற்கோள்களும்.....	22
இந்நூலாசிரியரைப்பற்றிச் வள்ளற்பெருமானார் பதித்த குறிப்பு	67
சின்மய தீபிகை.....	68

தொண்ட மண்டல சதக உரை

1. நூற் பெயர் இலக்கணம்

(தொண்ட மண்டல மென்பதைத் தொண்டை மண்டல மென்று சென்னை நகரிலிருக்கின்ற வித்துவான்களிற் சிலர் மாறாக வழங்க, அது குறித்துச் சில பிரபுக்களும் வித்துவான்களும் உபாத்தியாயர்களும் "இவ் விரண்டில் இலக்கண வமைதியும் உலக வழக்கு முள்ளது யாது? அதனை யொருவாறு தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டபடி,

திருஅருட்பிரகாச வள்ளற்பெருமானாரால் அருளப்பெற்றது.)

தொண்ட மண்டல சதகம் - ஒருவா றித னிலக்கணம் விரிக்கின்றோம்.

இஃது மூவகை மொழி இருவகைச் சந்தி முத்திறத் தொகை ஒருதலை நோக்க முந்நிலை யிலக்கணச் செந்நிலைத் தொடர்.

முற்பாட்டுயர் பொருட்டலைமை யுடையதினிலைமை, இடைப்பாட்டுடைய துரிமையுடைமை நிலைமை, பிற்பாட்டுடைமையுரிமையுடைய துடைமையாய இத் தொடரைச் சொற்றிறந் தோன்றத் தொடர்பின்மை செயின், தொண்டன் மண்டலம் சதகம் என்று செய்க.

இதனுள் தொண்ட னென்பது வழக்கியற்பாடு ஒற்றுமைச் செறிவு வேற்றியற்கரணம் குறிப்புயர்நோக்கம் பொருள்விரியாக்கம் குற்றியல்வண்ணம் இடைப்பல் வயிற்றொகை முதலிய சொல்லியற் பாகுபாட்டி னமைந்த முதறொகைச் சிறப் புயர்திணைக் காரணப் பொருட்பெயர். மண்டலமென்பது வட சொன்னோக்கியற் காரணப் பண்புகோளிடப் பெயர். சதக மென்பது வடசொற் பாட்டியற் காரண வெண்ணிலைக் குழுஉக் கோட் பெயர்.

இத் தொடர்க்கண் இயை பின்மையிற் பொருள் கொளின்; தொண்டன் - ஆதொண்டன், மண்டலம் - வட்டம், சதகம் - நூற் - றினா லாய கூட்டம் என்று கொள்க. இயை புண்மையிற் பொருள் கொளின்; தொண்டன் - ஆதொண்டனென்று மோரரையன், மண்டலம் - இருபதின் காத வெல்லை வட்ட மாய நாடு, சதகம் - நூறு செய்யுட்களா லாய கூட்டம் என்று கொள்க. பொருத்த வியைபிற் பொருண் முடிபு கொளின்; ஆதொண்டனென்னு மரையனாலாள்ப்பட்ட விருபதின் காத வெல்லை வட்டமாய நாட்டின் வண்மையைக் குறித்த நூறு செய்யுட் கூட்டத்தானாய வோர் வகையாப் பென்று கொள்க. இங்ஙனம் வழங்கல் சொற்சுருங்கியல் பொளாழ்பியல் குறிக்கோளியல் தொகையின்பம் அளவிசைப்பாடு பல்வயின் வழக்கு ஒருங்கியலுடைமை முதலிய தோன்றக் காரணம் பற்றிய பெயர்க்கோள்களை வழங்குவிக்குங் கலைவல்லோர் கண்ணிய நிலையென் றுணர்க. இஃதின்னும் விரிக்கிற் பெருகும்.

இதனுள் தொண்டமண்டல மென்பத னியலை விளங்க வகுத்துணர்த்துக வெனின். ஆதொண்டந் தழை வயிற் கிடத்தப்பட்ட - தனா லாதொண்டனெனக்

காரணக்குறிப் பெயரேற்று, இரவி மரபின்கண்ணோ ரிறைமகனா லாளப்பட்ட வெதிரி லாட்சி யுடைமையின் இம்மண்டலத்திற்குத் தொண்ட மண்டல மெனப் பெயர் வழங்கிற்று.

இனி, ஆதொண்டந் தழையானு மலரானு மியற்றிய தொங்கலணிந்தமையின் ஆதொண்டனெனப் பெயர் வழங்கிற் றென்பாரு முளாராலோ வெனின்: அங்ஙனங் கூறினு மிங்ஙனம் வழங்கலொத்த நிலை யென்க.

அற்றேல், ஆதொண்டந் தழை வயிற் கிடத்தப் பட்டவனை ஆதொண்ட நென்று குறியீடு செய்த லெங்ஙன மெனின்: மேற் கலைவல்லோர் கண்ணிய நிலை யென்றா மதனா லுணர்க வென்க. அன்றி, கடப்பந் தழை வயிற் கிடத்தப்பட்டவனைக் கடம்ப னென்றும், வேப்பந் தழையானு மலரானுந் தொடுத்த தொங்க லணிந்தோனை வேம்பென்றும் - இங்ஙனம் பலபட வழங்குக் காரணக் குறிப் பெயர்கள் பலவுள வவற்றாற் றேர்ந்து தெளிக வென்க.

அற்றேல், ஆதொண்டன் மண்டலமெனல் வேண்டும்; தொண்டமண்டல மெனல் எங்ஙன மெனின். நிறுத்த மொழிக்கணீற்றுச் சிறப் புயர்திணை யாண்பாற் படர்க்கை விசுவா யாய அன்னென்பதன் னகர மெய் குறித்து வரு கிளவியோடந் நிறுத்த மொழி பிளவு பட்டிரு சொன் னீர்மையிற் பொருந்தாப் புணர்ச்சியாய்ப் புணர்ச்சியின்பம் பெறாமை நோக்கி அவையொன்று பட்டொரு சொன்னீர்மையிற் பொருத்தப் புணர்ச்சியாய்ப் புணர்ச்சி யின்பம் பெறற்பொருட்டு ஒத்த கிழத்திக்குங் கிழவோற்கும் புணர்ச்சி யின்பந் தோன்றற்பொருட்டகன்று நிற்கு முயிர்ப்பாங்கி போன் றகன்று நிற்பவும்; நிறுத்த மொழிக்கண் முதலிலை வேற்றுமை யொற்றுமை விரவுறுப் பாகாரம் பல்வயின் வழக்குத் தொகை யின்ப முதலிய நோக்கித் தொகுக்கப்பட்டுந்தொகா வியலின் ஞாபக விடய வருவி னருகிக் கண்ணுற்று நிற்பவும் தொண்டமண்டல மென்று வழங்கிற்றென்க.

இஃது இருவயிற்றோற்றம் சிறப்பாட்சியுடைமை பொருளடைச் சேர்பு ஒற்றுமைச்செறிவு ஒத்திசைப்பேறு நுனித்துணர்புணர்வு முதலிய நோக்கியலைப் பெற்றுத் தேயவழக்குச் சிறப்புடைச் சொற்றொடரிற் போந்த காரணக் குறிப் பெய ரென்க.

தொண்டமண்டல மெனிற் காரணக் குறி விளங்கப் புலப்படலின்றாலோ வெனின்; மேற் சொற்சுருங்கியன் முதலிய குறித்து வழங்குவித்தல் கவிஞர் கண்ணிய நிலை யென்றாம், ஆதலிற் கூர்ந்தறிக வென்க.

கூர்ந்தறிதற் றன்மையது செய்யுள் வழக்கே யன்றிப் பாடை வழக்குத் தேய வழக்கு முதலிய வன்றா லெனின்; இத் தொண்ட மண்டல மென்பது செய்யுள் வழக்கு முதற் பல்வகை வழக்கினும் பயின்று வரலானு முற்காலத்த தன்றிப் பிற்காலத்துக் காரணக்குறியாக்கப் பெயராய் வழங்கலானும் புறப்பாட்டிற் பொருண்முடிபு வல்லநரல்லார்க்கும் விளங்கப் புலப்படுதலானு மத னகப்பாட்டிற் செய்கை முடிபு முதலிய இயன்மாத்திரையே கூர்ந்தறிக வென்றா மென்க.

இஃது செய்யுண் முதலிய பல்வகை வழக்கினும் பயின்று வருதன் முதலிய இச் சதக யாப்பின்கண்ணும் காஞ்சி மான்மியத்தைக் குறித்த காப்பிய முதலியவற்றின்கண்ணும் பாடை வழக்குத் தேய வழக்கு நகர் வழக்கு முதலிய

வழக்கியற்கண்ணும் பல்வகைப் பெயர்க்கு மிலக்கணம் புலப்படுத்தற் கருவியாய் முந்து நூன் முதலிய நூன் முடிபின்கண்ணும் வழக்குணர்ச்சிக்கண்ணுங் காண்க வென்க.

அற்றேற் கூர்த் தறிக வென்ற வகப்பாட்டிற் செய்கை முடிபு முதலிய விளங்கப்பலப்படுத்துக வெனின்; பயன் றருஉந் தொழிலது புடைபெயர்ச்சிக்கண் னுரிமை தோற்றி யுரிமையுடைமைக்கு முதலாய முதற்பொரு ளெஞ்சி நிற்ப அம்முதலாய முதற் பொருட் டொழின் முடிபிட னேற்ற தன் றொழிற்பய னுறுதற்கிடனாய செய்பொரு ளம் முதற்பொரு ணோக்கிய லொருபுடை யொப்பத் தொழிற்பயன் றோற்றற் கிடனாய தரப்பொருள் வேற்றுரிமை யேற்றுத் தன்றொழின் முடிபின் முற்றிப் புடைபெயர்ச்சியினுரிமை பெற்ற முதற் பொருண்மையி னொப்புமை பெற்றுந் தன்புடைபெயர்ச்சியி னுரிமை யேற்று வேற்றுரிமை முதற்பொருட் கரணத் தொழிற்பய னுறப்படுஉஞ் செய்பொருளைத் தன் கருமத் தொழிற் பய னுறப்படுஉஞ் செய்பொருளாப் புடைபெயர்ந் ததனுரிமை யேற்ற முதலாய முதற்பொருட்பாடு பெற்றுந் வந்த விரிச் சொற்றொறிநிலை வினைமுற்றா னணைந்த பெயர்க்கோணிலை நோக்காய்-ஆதொண்டந் தழையிற் கிடத்தப்பட்டவன் ஆதொண்டந் தழையானு மலரானு மியற்றப்பட்ட மாலையைத் தரித்தவன் என்பன தன் வினைமுதற் தொழிற்பயன் றோற்றுமிடனுந் தன்றொழிற்பய னுறப்படுஉஞ் செய் பொருளு மிடனாக ஆதொண்டந் தழையன் ஆதொண்டத் தழையன் எனவிரிசொற் குறிப்பு வினாமுற்றா னணைந்த பெயர்க்கோணிலை நோக்காய்ப் பின்னர் இடப் பொருளவயயுங் கருவிப் பொரு ளவயவியு மிடனாகப் பெற்று, ஆதொண்டை யென்பத னீற்றைகாரங் கெட்டஃதூர்ந்த மெய்மேல் விசுதி அன் னூர்ந்து ஆதொண்டன் எனக் குறுந்தடியுஞ் செம்பட்டு மாயவாறு போற்றொகை நிலை யேற்றுப் பெயரேயாய் நின்றது.

அல்லாதூஉம், ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் கூறிய

பனையு மரையு மாவிரைக் கிளவியு
நினையுங் காலை யம்மொடு சிவனு
மையெ னிறுதி யரைவரைந்து கெடுமே
மெய்யவ ணொழிய வென்மனார் புலவர்

என்னுஞ் சூத்திரத்துள் நினையுங்காலை யென்பதனாற் றழை யென்னுஞ் சொல்வந்துழி தொண்டையென்னுஞ்சொல் லிறுதி யைகாரங் கெட்டஃதூர்ந்த மெய்மே லம்முச்சாரியை யூர்ந்து நின்றதன்றே; அங்ஙனம் உயர்தினை யாண்பாற் படர்க்கை விசுதியாய அன்னென்பதனை யேற்குமிடத் தத் தழை யென்ப தெஞ்சி யத் தழையிற் கிடத்தப்பட்டவ னென்றறிந்து கோடற் குறியாத் தழையாற் போந்த அம்முச் சாரியையின் மகரவொற்று நீங்க நின்ற அகரத்தின் பின்னர் அவ் வுயர்தினை யாண்பால் விசுதி அன்னென்பதி னகர நீங்க நின்ற னகர வொற்றடுத்து ஆதொண்டன் என் றாயது எனினு மமையும். இதனை, முதனிலை இறுதிநிலை இடைநிலை முதலிய பல்வகை யுறுப்புக்களிற் பல்வகை நோக்குடைப் பல்வகைப் பெயரும் செறிப்பிற் றிறப்பட நெறிப்படுஉம் வழக்கிற் பல்வகை விகாரத்தாற் செந்நிலைபெறுஉமென விதித்த வுணர்வுடையோ ருயர் நெறி வழக்கா லுய்த் துணர்க்.

இங்ஙனம், ஆதொண்ட னென்னும் பெயர் முதற்பொருண் முடிபு தன் முடிபிற் பெற்ற தன்றொழிற்பய னுறப்படுஉஞ் செய்பொருட்டன்மை யகப்பாட்டினும், உடைப்பொருட் பிறிதி னுரிமையுடைத் தன்மை புறப்பாட்டினும், உயர் பொருளடைச் சிறப்பிடப் பெயர் அவ் விருவயினும் பொருந்த நின்ற மண்டல மென்பதனோடு மருவும் வழி, மேல் வகுத்தவண்ணந் தன்மீறும் முதலுந் தொகுத்தலைப் பெற்ற தென்க. அல்லதூஉம், முத லெஞ்சி நின்ற இப்பெயர் மண்ட லத்தோ டணைந்தவழி விசுதி அன் எஞ்சி அம்முச்சாரியை பெற்று வருமொழி நோக்கி மகர மொழியத் தொண்ட மண்டல மென்றாய தெனினு மமையும். இதனை ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் கூறிய

அப்பெயர் மெய்கெடுத் தன்கெடு வழியு
நிற்றலு முரித்தே யம்மென் சாரியை
மக்கண் முறைதொகூஉ மருங்கி னான

என்னுஞ் சூத்திர நோக்கத்தாற் காண்க வென்க.

ஆதொண்ட னென்பது தென் சொன் னோக்கு மண்டல மென்பது வடசொன் னோக்கு தம்முட் செறிவா னொத்தவேனும் பாதையா னொவ்வாமை பெறலின் அங்ஙனம் பெறாமை நோக்கியும், முன் நிலை யாய வந்நிலைக்கும் பின் னிலையாய விந்நிலைக்கு மிலச் சினையாத னோக்கியும், விசேடண விசேடியச் செந்நிலை மரபு நோக்கியும் இங்ஙன முதலு மீறுந் தொகுத்தலைப் பெற்ற தெனினும்; முதனிலை வண்ண வொற்றுமை இசையொற்றுமை உருபொற்றுமை நோக்கியும் இறுதிநிலை சிறப்புநிலை இனவொற்றுமை நோக்கியுந் தொகுத்தலைப் பெற்ற தெனினு மமையும். இஃதின்னுங் கூறிற் பெருகும். ஆகலின் ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் கூறிய

உணரக் கூறிய புணரியன் மருங்கிற்
கண்டுசெயற் குரியவை கண்ணினர் கொளலே

என்னுஞ் சூத்திரக் கருத்தா னமைக வென்க.

அன்றி, ஆதிநாராயணன் புரம்-நாராயண புரம், ஆபூதன் மங்கலம்-பூத மங்கலம். பெரும்பற்றினாற் புலிப்பாதன் பூசித்தவூர் பெரும் பற்றினாற் புலி பூசித்தவூர்-பெரும்பற்றப் புலியூர்-புலியூர் முதலிய பெயர்கோள்களையும்; புள்ளம் பூதன் குடி-பூதங்குடி, கொற்றன்குடி-கொற்றங்குடி, சாத்தன்குடி-சாத்தங்குடி, கொற்றன் மங்கலம்-கொற்ற மங்கலம், சாத்தன்-மங்கலம் சாத்த மங்கலம், வேடன் மங்கலம்-வேட்ட மங்கலம், வேடன் குடி-வேட்டங்குடி, சாத்தன் மங்கை-சாத்த மங்கை, விஜயன் மங்கை-விஜய மங்கை, கண்ணன் மங்கை-கண்ண மங்கை, கண்ணன் புரன்-கண்ணபுரம், கண்ணன் குடி-கண்ணங்குடி, சீராமன் விண்ண-கரம்-சீராம விண்ணகரம், வரகுணன் மங்கை-வரகுண மங்கை, ஐயபுரம்-ஐயபுரம் முதலிய பெயர்க்கோள்களையும் நந்தன் மண்டலம்-நந்த மண்டலம், சேரன் மண்டலம்-சேரமண்டலம், சோழன் மண்டலம்-சோழமண்டலம் முதலிய பெயர்க்கோள்களையும் பற்றாகக் கொண்ட டமைக வென்க. இதனைப் பிற்காலத்து மருஉ வழக்கென்று கொள்வாரு முளராலோ வெனின், அங்ஙனம் கொள்வது மர பன்று; கொள்கினுங் கொள்க வென்க.

இத் தொண்ட மண்டல மென்பது பல்வகைப் புணர்ச்சிக்கும் பல் வகை வழக்கியற்கும் இயற்பாடினோசை முதலியவற்றிற்கும் ஒத்த நிலை யென்க.

இங்ஙன மன்றி, தொண்டை மண்டல மென்பாரு முளராலோ வெனின்; அங்ஙன மாறுபடக் கூறுவோர் நுண்ணில அறிஞர் கண்ணிய நிலையும் மாற்றம் பொருளுறாஉ மாற்ற நிலையும் பல்வகைப் புணர்ப்பிற் செல்வகை நிலையங் கடிபுகோ ணெறியின் முடிபுறாஉ நிலையு மிழுக்கறாஉம் பல்வகை வழக்கிய நிலையு மொருவாற்றானு மோர்ந் துணர்கிலராய்ப் போலி யியனிலை கோலுநரென்க. என்னை? இலக்கண நுட்பங் கூர்ந்துய்த்துணர்தற் றன்மையுளரே லங்ஙனங் கூறற் கியையா ராகலின்; அவர் சில வழுஉ நெறி வழக்குப்பற்றிக் கூறுதன் மாத்திரைய ரன்றி விவரிக்கக் கடவ ரல்லர்.

ஆயினும், அவர்க்கு மற்றவர்க்கும் அவ் வழக் கழி வழக்கேயன்றி யிழி வழக்கு மா மென் றுணர்ச்சி தோன்றற் கியாமே அத்தலைக்கண் ணின் றவர் கூற்றாக விவரித் ததனை மறுக்கின்றோம்.

அவர் கூற்றாக விவகரித்தல் - தொண்டைத் தழையானு மலரானு மியற்றிய மாலை யணிந்தவ னாண்ட மண்டல மாகலின், தொண்டை மண்டல மெனல் வேண்டும்.

அதனை மறுத்தல் - தொண்டை மண்டல மெனின், கொவ்வைத் தூற்றை யுடைய மண்டல மென்றும் ஒருவாறு ஆதொண்டைத் தூற்றையுடைய மண்டல மென்றும் தெளிவின்றிக் கருதப்படுவதன்றித் தொண்டைத் தழையானு மலரானு மியற்றிய மாலை யணிந்தவனா லாளப்பட்ட மண்டல மென்று கருதப்படுவ தன்று.

அல்லதாஉம், சேரன் மண்டலம்-சேர மண்டலம், சோழன் மண்டலம்-சோழ மண்டலம் என்பனபோ லிம் மண்டலத்திற்கு, முன்னர் துண்டரனா லாளப் பட்டமையின் துண்டரன் மண்டலம்-துண்டர மண்டலம், துண்டரன் புரம்-துண்டர புரம் என்றும்; பின்னர் தண்டகனா லாளப்பட்டமையின் தண்டகன் நாடு-தண்டகனாடு, தண்டகன் புரம்-தண்டகபுரம் என்றும் பெயர் வழங்கின. அவை போல், அதன் பின்னர் ஆதொண்டனா லாளப்பட்டமையின், ஆதொண்டன் மண்டலம்-ஆதொண்ட மண்டலம், தொண்டன் மண்டலம் தொண்ட மண்டல மென்றே மரபு வழுவாமை வழங்கல் வேண்டும். இதற்குப் பிரமாணம்.

முக்கணான் கணநா தர்க்கு முதன்மைத்துண் டர னாண்டு
மிக்கதுண் டர னாடாய்த் தண்டக வேந்தன் றாங்கித்
தக்கதண் டகனன் னாடாய்த் தபனன்மா குலத்துச் சோழன்
றொக்கதார்த் தொண்ட மான்காத் தாயது தொண்டனாடே.

இங்ஙனம் பல் காப்பியங்களினும் பல பிரபந்தங்களினும், பிரபல வித்துவான்களாக முன்னிருந்த ஓளவையார் கம்பன் ஒட்டக்கூத்தன் முதலானோர்கள் பல் வகைக் காரணங் குறித்துச் செய்த பல் வகைச் செய்யுட்களினும், ஈண்டு முன்னும் பின்னும் வகுத்தமைக்குப் பிரமாணங்க னிருக்கின்றன. அவைகளை விரிக்கிற் பெருகும். ஆகலின் அவற்றைத் தனித்தனி காண்டொறு மாங்காங் குணர்ந் தமைக.

அங்ஙன மன்றித் தொண்டை மண்டல மெனின்; சான்றோர் வழித்தாய மரபு வழி மயங்குவதூஉமன்றிக் "காஞ்சி விருக்க முடைமையா னந் நகருடை வளாகத்திற்குக் காஞ்சி மண்டல மென்று வழங்கிற்று. அங்ஙனமே, தொண்டைத் தூறுடைமை பற்றித் தொண்டை மண்டல மென்று வழங்கிற் றிஃதே துணிபு" என்று திரிபு தோற்றும். அன்றித்தொண்டைத் தழையானு மலரானு மியற்றப்பட்ட தொங்க லணிந்த வோ ரரையனா லாளப்பட்ட மண்டலம் அவ் வரையனுக் குரிமை தோன்ற நின்ற லின்றிப் பரம்பரையானன்றி யிடைப்பாட்டாற் பெற்ற அத் தொண்டையை வேற்றுரிமையை வேற்றுரிமையாகப் பெறற்கு எவ்வாற்றானும் பொருத்தமின்று. இதனைக்கல்வியிற் சாதாரணத் தன்மை யுடையோரும் வாதராயண சம்பந்தத்தினம் போலும் என்று என்குவர்; அன்றிக் "குமரியைக் கொண்டவனை விட்டுக் கூடவந்தவனோடு கூட்டியனுப்பியது போலும்"! என்றசதியாடுவர். என்னின், கற்று வல்லோர் முகப்பின் இஃதென்னாம்? இதன்கண் உரிமைமலைவு, பொருண்மலைவு, மரபுமலைவு, வழக்குமலைவு, தகுதிமலைவு, உணர்ச்சிமலைவு, யூகமலைவு, நியாயமலைவு, கருத்துமலைவு முதலிய மலைவின் றொகையே புலப்படுகின்றன. ஆகலின், தொண்டை மண்டல மெனலமை வன்று; தொண்ட மண்டல மெனல் வேண்டும்.

அவர் கூற்றாக விவகரித்தல் - அஃதேல், அற்றன்று; பாண்டியன் மண்டலம் பாண்டி மண்டல மென்றாயது போல் தொண்டையன் மண்டலம் என்பது விசுதி அன் கெட்டுத் தொண்டை மண்டல மென்றாயது. ஆகலிற் றொண்டை மண்டல மெனல் வேண்டும்.

அதனை மறுத்தல் - பாண்டியன் மண்டலம் பாண்டி மண்டலமென் றாயது மருஉ வழக்கு. இஃதங்ஙன மன்று. மருஉ வழக்காயினும் பாண்டி யென்பது குடிப் பெயர்க் கோளாய் அவ் வரையனையும் ஒற்றுமை யுரிமையாலம் மண்டலத்தையு மன்றி வேறு குறித்த லின்றி நின்றலி னறிஞரா லமைத்துக் கொள்ளப்பட்டது. தொண்டை மண்டல மென்பதை மருஉ வழக்கி னமைத்துக் கொள்வே மெனின், இங்ஙனங் குறித்த லின்றிப் பல் வகையானும் வேறு குறித்து வழுஉ நிலையைப் பெறுகின்றது. என்னை? தொண்டைத் தழையானு மலரானுந் தொடுத்த தொங்க லணிந்தோனைத் தொண்டையன் எனின்; பிற்காலத்தின் மக்கள் வரலா றுணராமையின் "பெருந் தொண்டையனைத் தொண்டைய னென்று வழங்கினர்கொல்? அன்றிப் புழைக்கை யுடைமையாற் றும்பி முகத்தவன்கொல்?" என்றையுறுதற்கும், தொண்டு ஐய னென்று பிரித்தேற்ற பெற்றி கோடற்கும், ஒருவாற்றாற் கேள்வி யுடையோருங் "கொவ்வைத் தழையிற் புனைந்த மாலை யுடையன்கொல்? ஆதொண்டைத் தழையிற் கிடத்தப்பட்டவன்கொல்?" என்றையுற்று மயங்குதற்கும் இடனாய்ச் சொல்வலி பொருள்வலி இன்னிசை வண்ண முதலிய சிதைவுற நின்று வழுஉ நிலையைப் பெற்று மண்டலத்தோ டணைந்து ஐயம் மயக்கம் கவர்கோண் முதலிய இழுக்கினை யேற்று வழுவினும் வழுவாய் நின்றலானும்: இங்ஙனம் வழங்கல் அறிஞர் வழக் கன்றாகலானும்: இதனை வழுஉ நிலை யென்றாம். இஃது "உடற்றாய்மை கருதி நீராட்டுவந்து சென்றாண்ட ளற்றி னமுந்திய தொக்கு" மென்று என்குதற் கிடனன்றிச் சிறிது மமைத்துக் கோடற் கிட னன்று. ஆகலின், தொண்டை மண்டல மென லமை வன்று; தொண்ட மண்டல மெனல் வேண்டும்.

அவர் கூற்றாக விவகரித்தல் - அற்றேல், தொண்டை யென்பது ஆகுபெயராய் நின்று அரையனை யுணர்த்தி யுரிமை தோற்றி மண்டலத்தொடு

புணர்ந்து தொண்டை மண்டல மென்றாயிற்று; அதனால் தொண்டை மண்டல மெனல் வேண்டும்.

அதனை மறுத்தல் - இடைப்பாட்டி னியதி பின்றி வந்த கடம்பூர் என்பது கடம்பு விருக்கத்தையுடைய வூ ரென்று தன்னளவே புலப்படுவது மன்றி ஆகுபெயராய்க் கடப்ப மாலையைத் தரித்துவ னூ ரென்று பிறிதளவு புலப்படுத்துவ தின்றி. என்னை? ஆகுபெயர் ஒன்றன் பெயரா னதற் கியை பிறிதைத் தொன் முறை யுரைப்ப தாகலின். அங்ஙனமே பரம்பரையா னன்றி இடைப்பாட்டி னியதி யியை பின்றி வந்த தொண்டை மண்டலத்தோடு புணர்ந்துழி தொண்டையை யுடைய மண்டல மென்று தன்னள வுணர்ந்து மன்றித்தொண்டையை யுடையான் மண்டல மென்று பிறிதி னளவுணர்த்தற்கோர் வகையானும் வலியின்று. இஃது யூக மின்றி ஒன்று குறித் தொன்று வரைய வொன்று பட்ட தென்னு முலக வழக்கி னினம் போலும்!" என் றெள்குதற் கிடனாம். ஆதலிற் றொண்டை மண்டல மென லமை வன்று; தொண்டை மண்டல மெனல் வேண்டும்.

அவர் கூற்றாக விவகரித்தல் - அற்றேல், தொண்டை யுடையாளாலாள்பட்டது தொண்டை யென்று ஈறுகெட்டை விசுதியேற்றுச் சிறப்புப் பெயராய் மண்டலத்தோடு புணர்ந்து அங்ஙன மாயிற்று; ஆகலிற் றொண்டை மண்டல மெனல்வேண்டும்.

அதனை மறுத்தல் - ஐயீற்றின் ஐகார விசுதி போந்து கெட்டுப் புணரிற் குறியீ டின்மையிற் சிறப்பன்று: இங்ஙனம் புணர்த்தல் இயற்பாடு மன்று: அறிஞர் மரபு மன்று. அங்ஙன மாயினும் தொண்டையை யுடைய தென் றாகு மன்றித் தொண்டை யுடையனாலாள்பட்ட தென் றொரு வாற்றானு மாவ தன்று. அன்றிச் சோழ மண்டல முதலியவற்றோடு முரணும். அங்ஙன மமைதியின்றிக் கூறினுஞ் சந்தி யின்பத்தான் நாகை பட்டினம் நாகபட்டின மென் றாயதுபோல், தொண்டை மண்டலம் தொண்டமண்டல மென் றாதலே வேண்டும். இதனை முன்னர் விலக்கியவற்றுட் காண்க. இஃது பல்வகை யிழுக்கினுஞ் செல்வகைத்து. "இரும்பொற் பூண் டுரீஇச் சென்று கரும் பொற் றளை கை புகுத்தியதி னினம்" என் றெள்குதற் கிடனாம். ஆகலிற் றொண்டை மண்டல மென லமை வன்று; தொண்டை மண்டல மெனல் வேண்டும்.

அல்லதூஉம், இங்ஙனம் தொண்டை யென்பது பல் வகைப் பொருட் கிடனாய பெயர்த் திரிசொல். ஆதொண்டை யென்பது தன் னளவே யுணர்த்தும் பெய ரியற்சொல். இங்ஙனம் திரி சொல்லாற் சிறப்புப் பெயர்க் காரணக் குறிசெய்தல் வழக்கறிந்தோர் மரபன்று. இயற் சொல்லாற் காரணக் குறிப் பெய ரமைத்தலே யவரது மரபு. இஃது ஆதொண்டச் சக்கரவர்த்தி யென்று வழங்கும் அறிஞர் வழக்கா லறியப்படும்.

அவர் கூற்றாக விவகரித்தல் - அற்றேல், ஆதொண்டையன் என்பது மண்டலத்தோடு புணர்ந்துழி, முதலு மீறுங் கெட்டு அங்ஙன மாயிற்று; ஆகலின் தொண்டை மண்டல மெனல் வேண்டும்.

அதனை மறுத்தல் - ஆதொண்டையன் எனின், தொகையின்பமும் இசையின்பமும் செறிவுகோளு மின்றிப் புல்லென்கையானும், சுருங்கியற் பேரின்பங் குறித்து முன்னும் பின்னும் தொகை செய்தமைத்த சான்றோர் ஓ ரெழுத்தா

னீட்டியற் பெயர்ப்பாற் படுத்தி முடிபு வழஉச்செயற் கியையா ராகலினும், இங்ஙனம் தொகுக்கப்பட்டின் பொருளாட்சி முதலிய குன்றலினிற் செந் நெறியிற் பெரும் பயன் றரலானும், அங்ஙன மமைத்தல் வழுவே யாம். இஃது ஆதொண்டையன் சக்ரவர்த்தி ஆதொண்டையச் சக்ரவர்த்தி யென்னாது, ஆதொண்டன் சக்ரவர்த்தி ஆதொண்டச் சக்ரவர்த்தியென்று வழங்கும் அறிஞர் வழக்கா லறியப்படும்.

அவர் கூற்றாக விவகரித்தல் - ஈண்டு ஆதொண்டைச் சக்ரவர்த்தியெனின் வழுவென் னெனின்.

அதனை மறுத்தல் - அங்ஙனம் பெறின், அவ்வரையற்கு ஆதொண்டையாற் காரணக் குறிப் பெய ரமைப்பான் கருதியவன்றே கருதியதாதல் வேண்டும். அங்ஙன மின்றிப் பின்னர் செங்கோன்மை ஆண்மை முதலிய வண்மையுடைமை பற்றி முகமனா வமைக்கப்பட்டது ஆகலின், வழுவ இங்ஙன மென்க. ஈண்டு ஆதொண்டன் சக்ரவர்த்தி ஆதொண்டச் சக்ரவர்த்தியென்பது "புடைப்புள கன்னிப் பொற் குலைக்கண்ணே இடைப்பிள வியையா விரட்டைப்பழம் போன்" றொரு பொருட் கிரு வயினெழுந் திடைப் பிள வறியாச் சிறப்பினப் பெயர். ஆதொண்டன் சோழன் ஆதொண்டச் சோழ னென்பது மது. இதனை, தசரதன் சக்ரவர்த்தி-தசரதச் சக்ரவர்த்தி, நளன் சக்ரவர்த்தி-நளச் சக்ரவர்த்தி, புருரன் சக்ரவர்த்தி-புருரச் சக்ரவர்த்தி, சோழன் ராஜன் - சோழ ராஜன், சேரன் ராஜன் - சேர ராஜன், பாண்டியன் ராஜன் - பாண்டியராஜன், சோழன் மஹாராஜன் - சோழ மஹாராஜன், சைவன் சோழன் - சைவச் சோழன், குலோத்துங்கன் பாண்டியன் - குலோத்துங்க பாண்டியன், சோழன் மன்னன் - சோழ மன்னன், சேரன் மன்னன் - சேர மன்னன் என வழங்கும் பல் வகை முடிபு வழக்குகளாற் றெளிந் தமையப்படும்; ஆகலின் ஆதொண்ட னெனல் வேண்டும். ஆதொண்டைய னெனல் இழுக்கு. இங்ஙனம் இழுக்காய ஆதொண்டைய னென்பது முதலுமீறுங் கெட்டு மண்டலத்தொடு புணர்ந்து தொண்டை மண்டலமென் றாயிற் றெனினும், மேற் குறித்த பல்வகை வழுவக்கட்கும்பே ரிடனாகத் தக்கது. "இடனறிந்து பிறாண்டாத் தின வண்ணி யெரிவிற் புழுங்கிற்று என்பதற்கும், 'கருத்தறியாமற் கலப்பான் புகுந்து அருத்த மிழுக்குமா' லென்பதற்கு மினம்" என்று எள்குதற் கிடனாம். ஆகலிற் றொண்டை மண்டல மெனல் வழுவ; தொண்ட மண்டல மெனல் வேண்டும்.

அவர் கூற்றாக விவகரித்தல் - தொண்டைமான் என்னும் பெயருள் வேற் றோ ரரைய னிருந் ததிகரித் தமையின் தொண்டைமான் மண்டல மென்பது மான்கெட்டு அங்ஙன மாயிற்று; ஆகலிற் றொண்டை மண்டல மெனல் வேண்டும்.

அதனை மறுத்தல் - இங்ஙனம் புணரினும், மேற்குறித்த வழுவ நிலைகட் கிடனாம்.

அன்றித் தொண்டைமா னென்பதே வழுவ. என்னை? தொண்டைமா னென்பது தனி மொழி தொடர் மொழியென்பவற்றுளெம் மொழி? விடை: தனிமொழி. வினா: தனிமொழியாயின் இதற்கு முதனிலை இறுதிநிலை இடைநிலை என்னை? விடை: தொண்டை-முதனிலை, ஆன் - கடைநிலை, மகரம் - இடைநிலையாம்.

அதனை மறுத்தல் - என்னின் முதனிலைக்கும் இறுதிநிலைக்கும் இடைப்பா டொத்து நிற்பது இங்ஙனம் வருஉம் பெயர்கட்கு இடைநிலை. ஈண்டு முதனிலை யீற் றைகாரக் குறுக்கம் விலங்கிப் பொறுத் திசைப்ப விடைப்பா டின்றி யிறுதி

நிலையோ டிணைந்து வேறு குறித்தலி னிடைநிலையி லமை வின்று. அன் னீன்றன்றி ஆன்று ஆற்றந்தன்றி யைந்திறந் தியையுந் தொடர் மொழிப் பெயர்க்கன்றி இங்ஙனம் உரித்தாவ தன்று, நயப்பாடிண்மையின். ஆகலின் இறுதி நிலை யியலு மமை வின்று. விகாரத்தால் வேறு குறித்தலின் முதனிலை யியலு மமை வின்று.

அல்லதூஉம், இஃதிடைநிலை யாயின், கோமான் என்பதற்கும் அங்ஙனம் இடைநிலை யாகல்வேண்டும். அங்ஙன மாயின், கோ-ம்-ஆன், இவற்றுள், கோ- அரையன் என்னின், ஆன் விசுதி அதிகரிப்பின்றி மூங்கை போலும் யானை யுண்ட கனி போலும் பெயர்ச்சியும் பயனு மின்றி வற்றன் மரனி னின்றது. ஆகலின் இஃது இங்ஙன மன்று; ஆகலின் அஃது அங்ஙன மன்று. இஃது 'கைபட லறியான் பொய்பட லொன்றோ வென்பதற் கினம். ஈண்டு, தொடர் மொழியாய்க் கோன்மன் - கோமான் என நிலை மொழி யீறு கெட்டு வருமொழி முதனீண்டது. இதனை வழிதமன் என்னுங் காப்பிய வழக்கானுங் கண் டுணர்க. அன்றி, கோன்மஹான் - கோமான் என நிலைமொழி யீறு கெட்டு வருமொழி வடமொழியாதலின் விகாரம் பெற்றுக் கோமான் என்றாயது. அன்றி, கோன்மான் என நிலை மொழி ஈறுகெட்டுக் கோமா னென் றாயது. இங்ஙனமே தொண்டன்மன் - தொண்டன்மஹான் - தொண்டன்மான் என்பன தொண்டமா னென் றாகியது. மன் மஹான் மான் என்பவைக்குப் பெருமையுடையவ னென்பது பொருள். ஆகலின், தொண்டைமா னெனல் வழி; தொண்டைமா னெனல் வேண்டும். இங்ஙனமே சேரன்மான் - சேரமான், மலையன்மான் - மலையமான் முதலியவுங் காண்க. ஆகலின் மண்டலத்தோடு கூடிய வழி தொண்ட மண்டல மெனல் வேண்டும். அன்றி, தொண்ட னா டெனல் வேண்டும்; தொண்டைநா டெனல் வழி. என்னை? சேரன் நாடு - சேரனாடு, சோழன் நாடு - சோழனாடு, பாண்டியன் நாடு - பாண்டியனாடு, மலையன் நாடு - மலையனாடு என்பதுபோல், தொண்டன் நாடு - தொண்டனாடு எனல் மரபு ஆகலின். தொண்டனாடு எனில் அடிய னென்ன முதல் வேறு குறிக்குமே யெனின், அங்ஙனங் குறிப்பதில் ஆற்றலு மின்று பயனு மின்று. என்னை? ஆ வென்பது கரண விடயமாக நின்று உரியானைக் குறிக்கின்றதாகலின்: அன்றி, உடையானை யன்றி உடைமை குறித்த லின் றாகலி னென்க.

இங்ஙனம் பல்வகையாற் சொல்வகை செய்த லென்? தொண்டை மண்டல மெனின் மேற்குறித்த வண்ணம் உரிமைமலைவு பொருண்மலைவு மரபுமலைவு வழக்குமலைவு தகுதிமலைவு உணர்ச்சிமலைவு யூகமலைவு நியாயமலைவு கருத்துமலைவு ஐயங்கவர்கோள் மயக்கம் வேற்றுக் குறிப்பு வேற்றுரிமை நிலைமை நியதியின்மை இயைபின்மை சொல்வலிச் சிதைவு பொருள்வலிச் சிதைவு பெயர்க்கோள் அனர்த்தம் இன்னிசைவண்ணச் சிதைவு பிளவுபாடு முதலிய பல்வகை வழக்கட் கிடனாம்.

அன்றி, ஆதொண்டை யென்பத ஹைகாரக் குறுக்கங்குற் றலகே பெற்றது. தொண்டை யென்பத னீற் ஹைகாரக் குறுக்கங் குற்றலகோ டொற்றலகு பெற்றது. என்னை? ஆதொண்டை - ஆ - தொன் - டை; ஈரலகு - ஓரலகு - அரையலகு முதலிடைப்பாடு இரு கலை - நடுவிடைப்பாடு காற்கலை - கடையிடைப்பாடு முக்காற்கலை ஆகலின், ஆதொண்டை யீற்றைகாரக் குறுக்கங் குற்றலகே பெற்றது. தொண்டை; தொன்-டை; ஓரலகு-அரையலகு முன்னிடைப்பாடு காற்கலை - பின்னுடைப்பாடு அரைக்கலை ஆகலின் தொண்டை யீற் - றைகாரக் குறுக்கங்குற் றலகோ டொற்றலகும் பெற்றது. இங்ஙனம் தொண்டை மண்டலத்தோடு புணருங்கால், மண்-ட-ல-ம்; ஓரலகு-அரையலகு-ஓரலகு-அரையலகு-நான்

கிடைப்பாடு; கால்-கால் அரை-அரை பெற்று வேற்றிசை விரவி நின்றலின், புணர்ச்சியிடை ஐங்கலையப் பெற்றுப் பிரிந்து வேறு குறிக்கின்றது ஆகலினும், தொண்டை மண்டல மெனல்வழு; தொண்டை மண்டல மெனல் வேண்டும்.

இங்ஙனம் பெயர்க் கோள்கட்கு இயற் சொற் பெயர் முதலிய, சொல்விரிப் பெயர் முதலிய, செஞ் சொற் பெயர் முதலிய, சாதி கூற்றுப் பெயர் முதலிய, ஒரு மொழிப் பெயர் முதலிய, உயர்திணைப் பெயர் முதலிய, பாற்பெயர் முதலிய, பொதுவிற்பொதுப்பெயர் முதலிய, தன்மைப் பெயர் முதலிய, வழக்குப் பெயர் முதலிய, வெளிப்படைப் பெயர் முதலிய, வரையினடைப் பெயர் முதலிய, உயருரிமைப் பெயர் முதலிய, சிறப்பு நிலைப் பெயர் முதலிய, சித்துப் பொருட் பெயர் முதலிய, இடுகுறிப் பெயர் முதலிய, மரபு நிலைப் பெயர் முதலிய, எழுத்துத் தொடர்ப் பெயர் முதலிய, பொருணிலைப் பகுபதப் பெயர் முதலிய, பெருஞ் சொல்லாட்சிப் பெயர் முதலிய, முதனால் வாய்ப்பாட்டுப் பெயர் முதலிய இவை முதற் பெயர்ப் பாகுபாடுகளி னிலக்கணங்களும்; எழுத்துப் புணர்ச்சி, பதப் புணர்ச்சி, தொடர்புப் புணர்ச்சி, பொருட் புணர்ச்சி, வண்ணப் புணர்ச்சி, அளவுப் புணர்ச்சி, இயைபுப் புணர்ச்சி, சமநிலைப் புணர்ச்சி, கலவைப் புணர்ச்சி, தெரிநிலைப் புணர்ச்சி, குறிப்புப் புணர்ச்சி, வேற்றுமைப் புணர்ச்சி, ஒற்றுமைப் புணர்ச்சி, சிறப்புடைப் புணர்ச்சி, பொதுவுடைப் புணர்ச்சி, இருமைப் புணர்ச்சி முதலிய புணர்ச்சி யிலக்கணங்களும் - கூர்ந்துணரர்க்குத் தொண்டை மண்டல மென்பதி னிலக்கணமும் புலப்படுவ தன்று.

இங்ஙன முணரமாட்டாதார் - ஆதொண்டச் சக்ரவர்த்தி யென்பவர் தா மரசு செய்யுங் காலத்தில் தம்மாற் கட்டுவித்த ஆலயங்களிற் றம் பெய ரிலச்சினை சிலையின்கட் பொறிப்பித்தனர்; ஆண்டும் ஆதொண்ட வென்றே இலக்கண வமைதி பெற்றிருக்கின்றது; இதனை - திருவலிதாயம் திருமுல்லைவாயில் முதலிய சிவ தலங்களிற் சென்றேனுங் கண்டு தெளியக் கடவர். இஃதின்னுங் கூறிற் பெருகும்.

திருஅருட்பிரகாச வள்ளற்பெருமானார் அருளிய நூற் பெயர் இலக்கணம் முற்றிற்று.

2. வழிபடு கடவுள் வணக்கப்பாட்டுரை

வழிபடு கடவுள் வணக்கம்

ஆசிரிய விருத்தம்

கொண்டலை நிகர்க்கும் வேளாண்
குடியொடு தழீஇய தொண்ட
மண்டல சதகந் தன்னை
வளமையான் வகுப்ப தற்குப்
புண்டர நுதலி ரண்டு
புயமிசை யிருத்தி ரண்டு
குண்டல நிகரி ரண்டு
குமரரை வணக்கஞ் செய்வாம்.

கொ.....ம்* இச் செய்யுள் - வியனுறு மெதிரதூஉம் வீழாக் கொடையும் பயனூறுஉந் தொழிலும் பழியாப் பண்பும் வாய்மையுமறிவு மாஅண்பு மாண்மையும் தூய்மையும் பொறையுந் தோஒற்றமு மன்பு முளங்கொ ளிரக்கமு மொழுக்கமு முதலா விளங்கு விழுக்குடி வேளாண் குடியே இத்தொண்ட மண்டலத்திற் பெரும்பாலு மிறைகொளப்பட்டுத் தம் வளமையா னீண்டுறாஉ மற்றைக் குடிகட்கும் இம் மண்டலத்திற்கும் வளமை தோற்றிற்று - அஃது நெறிப்பானுஞ் செறிப்பானுந் தோன்ற வழிபடு கடவுட் பராஅய்ப் புலப்படுத்துவ லென்று புகுந்தமை யுணர்த்துகின்ற தென்க.

*"கொ.....ம்" என்றது "கொண்டலை" என்பதை முதலாகவும் "செய்வாம்" என்பதை இறுதியாகவும் உடைய மேற் குறித்த செய்யுள்.

எங்ஙனமெனின், "கொண்டலை நிகர்க்கும் வேளாண் குடியொடு தழீஇய தொண்ட மண்டல சதகந்தன்னை வளமையான் வகுப்பதற்குக் குமரரை வணங்குவா" மென்ற துய்த் துணர்க வென்க. இஃது வற்புறுத்தற்கு வேளாண் குடியை யளவை முகத்தான் வெளிப்படையின் விளங்க வைத்து மற்றைக் குடிகளை வேற்றுரு பொடுவிற் பராமுகந்தாற் குறிப்பின்கட் சார்த்தி வைத்ததே யமையு மென்க. விளங்கு விழுக்குடி வேளாண் குடி யென்றதனா லன்றே அங்கையிற்கனி போன் றிங்ஙனம் பெற்றாம்.

அஃதீண் டெற்றாற் பெறுது மெனின், கொண்டலை நிகர்க்கும் வேளாண் குடி யென்றதனாற் பெறுது மென்க. எங்ஙன மெனின், கொண்டலை - பருவப் புயலை, நிகர்க்கும் - ஒக்கும், வேளாண்குடி - வேளாண் குடிப் பிறப்பினர் எனவே வேளாண் குடிப் பிறப்பினர் கைம்மாறு கனவினுங் கருத லின்றி வரையாது வழங்கும் வள்ளற்றன்மை யுடையா ரென்றும்; எவ்வாற்றா னுயர்ந்தோர்கட்கந் தம்மை யன்றி உலகிய னடத்தப் படாச் சிறப்புடைக் கருவியாஞ் தன்மை யிடையவரன்றும், இங்ஙனம் வைகத்தார்க் கன்றி வானகத்தார்க்குங் குன்றா நன்றி குயிற்றுந ரென்றும்: தம்மானே யன்றித் தங் கருவியானுங் கருமத்தானும் எவ்வெவ் வளாகத் தெவ்வெவ் வுயிர்கட்கு மின்பந் தருஉ மியலின் ரென்றும்; ஆன்ற கல்வி, ஊன்று கேள்வி, சான்ற வுணர்ச்சி, ஏன்ற ஒழுக்க முதலிய உயர்நெறிக் குன்றத் தும்ப ரிம்பர்

பல்காற் பயிலுறும் பாங்கின ரென்றும்; தொன்னெறி யரையர்க்குத் துணைவராகிப் பகைப்புல னடுங்கிய படர்ந் தெதிருநீஇ வாய்விட் டார்ந்து வாள்புடை யெர்த்து விற்புடைத் தழீஇப் பொற்பொடு பெய்யு மாண்மையரென்றும்: தண்ணளி யுருக்கொடு தாங்கச் செங்கோ னிலைபெறச் செய்யுந் தலைமைய ரென்றும்; எத் திறந்தவரு மெதிர்கொடு பரா அய்ப் பற்பல திறப்படுஉம் பரிசிற் பழிச்ச உயரிடத் தோங்கிய பெயருள ரென்றும்; கடவு ளாணையிற் கடவாச் செறிவும் யாவரு மதிக்கு மேள ருடைமையும் புலவராற் புனையும் புகழி னீட்டமுங் களக்கறு மொண்மையும் விளக்குறு பசுமையும் பொய்யா மாற்றமும் போக்கறு தோற்றமு மின்சுவை நிறைவு மெத்திற நலனு முடையரென்றும் - உவமைக் குறிப்பாற் பெறப் படுதலின் இங்ஙன மென்க. ஈண்டு வகுத்தவை கொண்டலின் கண்ணு முய்த் துணர்ந்து கொள்க. இஃது வகுத்த தன்றி விரிப்பிற் பெருகும்.

இனி, கொண்டலை நிகர்க்கும் வேளாண்குடி என்பதற்குக் கொண்டல் - கொண்டலை நடாத்தும், ஐ - தலைவனாகிய இந்திரனை, நிகர்க்கும் - ஒத்த, வேளாண்குடி - வேளாண் குடிப் பிறப்பினர் எனினு மமையும். இங்ஙனம் பெறுங்கால், வேளாண் குடிப் பிறப்பினர் தமது நல்லொழுக்க மென்னு மாணையாற் கொண்டலை யாங் காங்குப் பெய்வித்து நடத்தலும், ஐவகைத் திணையினு முய்வகைத் திணையாய மருதத் திணையை வளம்படுத்துக் காத்தலும், வேளாண் வேள்விக்கு வேந்த ராதலும், வீழாது தருஉம் வேளாண்மைக் குரிய கருவி யை யுடைய ராதலும், யாவரானும் விரும்பப்படுஉ மியற்கைய ராதலுங் கொள்க. ஈண்டு வகுத்தவை இந்திரன்மாட்டு முய்த் துணர்க. இஃதும் விரிப்பிற் பெருகும்.

அன்றி, கொண்ட லென்ப திலக்கணையாற் காவற் கடவு ளாய விண்டுவாகக் கொண்டு அக் கடவுளை யொத்த வேளாண் குடி யெனினு மமையும். இங்ஙனங் கொள்ளுங்கால், வேளாண் குடிப்பிறப்பினர் நடுநின் றெவ்வெவ் வுயிர்க்கு நுகர்ச்சி வருவித்தலும், பகைப் புலன் முருக்கிப் பாதுகாத்தலும், திருவிற் பொலிந்த சிறப்புடைய ராதலும், இன்சுவை யமுத மிரந்தோர்க் கீதலும், பூமகட்குரிமை பூண்டு நின்றலும், சத்துவத் தனிக்குணத்தானே பயிறலும், ஊக்கமுஞ் செவ்வியு முடைய ராதலுங் கொள்க. ஈண்டு வகுத்தவை விண்டுவின் மாட்டு முய்த் துணர்க. இஃதும் விரிப்பிற் பெருகும்.

கொண்டலை நிகர்க்கும் வேளாண்குடி யென விரியுவமையின்கண் ணுவம வரு பன்றி யை யுருபும் விரித்த திங்ஙனம் விரிப்பதற்குக் குறி யுணர்த்த வென்க. உவமைக்கும் பொருட்கு மொரு நோக்கத்தா னன்றிப் பலபட வகுத்த தெற்றா லெனின், உவமைப் பொருள் புகழ் பொருண் மிகை குறித் தழுக்கற்று முரணுதற் குறியா நிகர்க்கு மென்னுந் தடுமா றுவம வருபு விரித்தமையினென்க. என்னை? ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் உவம வருபுகளை வகுத்து முடிபு செய்யுமிடத்து, "கடுப்ப வேய்ப்ப" வென்னுஞ் சூத்திரத்தா னிகர்ப்ப வென்பது மெய் யுவம வரு பென்று வகுத்த வண்ண மவ் வருபு ஈண் டஃ தேலாது தொழில் பயன் முதலிய வேற்ற தாகலின். அஃதே லிஃ தியாண்டும் வரைத லின்றோ வெனின் "தடுமா றுருபுக டாம்வரை யின்றே" யென்ப வாகலின் விரும்புமிடத் தின் றென்க. அன்றி இஃ தழுக்கற்று முரணுதற் பெயர்ச்சிக்கட் போந்த வெச்சம் போறலி னங்ஙனங் குறிக்க வைத்த தெனினு மமையு மென்க. இவ் வுவமை நோக்கைச் "சுட்டிக் கூறா" வென்னுஞ் சூத்திர நோக்கத்தானுங் காண்க.

உவமையும் பொருளு மொத்தல் வேண்டு மென்றவா றொத்த வண்ண முய்த்துணர்க. அன்றி உவமப்போலி மறுக்கப்படா வாகலி னீண் டவற்றுள்ளு மேற்பன விரும்பினு அமிமுக்கின் றென்க. இஃதின்னும் விரிக்கிற் பெருகும்.

கொண்ட லென்பது விரவு மிகையொலிக் காப்பிய வழக்குத் தொடரியற் பால்பகா வஃறிணைப் பல்பொருள் குறித்த வொரு பெயர்த் திரிசொல். ஈண்டுச் சிறப் புய ருரிமைக் கருவி யவயவப் பொது நிலைப் பூதப் பொருட் டாகிய மேகத்தை யுணர்த்திற்று.

வேளாண் குடி யென்பது உயர்நிலைக் காப்பிய வழக்குச் சொன் னடைச் சிறப்பு முன்னிலைக் காரணம் பின்னிலை யிடுகுறிச் சாதிக் கூற்றுத் தொடர் நிலை கருத்துப் பொருட்புறத் துயர்திணைக் காட்சிப் பொருட் பன்மைத் தோற்றத் தன் மொழித் தொகைச் சொற் றொடர். இதனை வேளாண்மைக் குரிய குடிப் பிறப்பின ரென்று விரித்துக் கொள்க. வேளாண்மை நன்றி ஈகை வேளாண்டொழிண்மை முதலிய பல்பொருள் குறித்த வொரு சொல். அஃது வேளாண் டொழி லுடைமையா னன்றி ஈகை முதலிய நற்செய்கை குடைமைக்கு முரிய வோர் குடிப் பண் பாயிற்று. குடி யென்பது யுலம் ஊர் முதலிய குறித்த வோர் சொல். அஃதீண்டு குலத்தின் மே னின்றது. அன்றி மருதத் திணை யூ ரென்பது மொன்று. வேளாண்டொழில் என்பதில் வேள் என்பது நன்னிலம், ஆண் என்பது உரிமைத் தலைமை, தொழில் என்பது முயன்று முடித்தல், இதனால் நன்னிலந் திருத்திச் செந்நெறி பொங்கப் பைங்கூழ் விளைக்கு முரிமைத் தலைமைத் தொழில் என்பது பெறப்பட்டது. அல்லதூஉம் வேள் என்பது விரும்பப்படுகை, ஆண்டொழில்-ஆண்மைத் தொழில் இதனால் அரையரால் விரும்பப்படுஉம் மந்திரித் தலைமை சேனைத்தலைமை யென்னும் ஆண்மைத் தொழிலுடையோ ரென்பதூஉ மமையு மென்க. இதனை யுடைய குடிப்பிறப்பினர் வேளாண் குடிப் பிறப்பினர் வேளாள ரென்க. இவ்வேளாண் குடிப் பிறப்பினர் ஈகை முதலிய நற்செய்கைகளின் மிக்காரென்பதற்கு வேறு கூறவேண்டுவ தின்று. இவர் குடிப்பெயரே தக்க சான் றென்க. அன்றி அந்தனர் அரையர் வணிகர் முதலியோர் தத் தமக்குரிய வொழுக்கங்களை நடத்தற்கு வேளாண் குடிப் பிறப்பினரது உதவி முற்றும் வேண்டுதலின், இவர் நெறி பெரு நெறி யென்பதற்கு மஃதே சான் றென்க. இதனைத் தொல்காப்பியத்தில் "நாற்றமு" மென்னுஞ் சூத்திரத்துள் "வேளாண் பெரு நெறி" யென்றதனாற் காண்க. அன்றி யிவர்க் கித் தொழி லுரிமைச் சிறப்பென்பதூ உம் இவரது மேம்பாட்டுத்தன்மையையு மர பியலிற் காண்க. இதனை விரிக்கிற் பெருகும்.

திருஅருட்பிரகாச வள்ளற்பெருமானார் அருளிய வழிபடு கடவுள் வணக்கப்பாட்டுரை முற்றிற்று.

3. வள்ளற்பெருமானார் பதிப்பித்த தொண்ட மண்டல சதக மூலமும்
அவர்கள் அதன் சார்பாக எடுத்துக்காட்டிய மேற்கோள்களும்

தொண்ட மண்டல சதகம்

கட்டளை கலித்துறை

- 1 சீர்கொண்ட கச்சித் திருவேகம்
பத்தரன் செல்வமுக்கட்
கார்கொண்ட மும்மதத் தைங்கரந்
தாங்கிக் கடவிகடப்
பேர்கொண்ட சக்கரப் பிள்ளையைத்
தான்பெற்ற பேறதனால்
வார்கொண்ட கீர்த்தி படைத்ததன்
றோதொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்
ஸ்காந்தம்
கலிவிருத்தம்

திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயக
னகட சக்கர வின்மணி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்

- 2 சேவடி செய்வ தறியாத
மாவலி முன்புசென்று
மூவடி வேண்டுந் திருமான்
மருகனிம் மூவுலகுங்
காவடி யாக வொருதலை
மேவிய காஞ்சிபுர
மாவடி மேவும் பெருமான்
பதிதொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்
ஸ்காந்தம்
ஆசிரிய விருத்தம்

மூவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்மொழி கருணை போற்றி
யேவருந் துதிக்க நின்ற வீராறுதோள் போற்றி காஞ்சி
மாவடி வைகுஞ் சேவ்வேண் மலரடி போற்றி யன்னான்
சேவலு மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி.

3 கயிலையுங் கச்சியும் விற்கோ
 லமுநற் கழுக்குன்றமும்
 பயில்வலி தாயமும் பாகூரு
 மச்சிறு பாக்கமுநல்
 லயிலையும் வல்லந் திருவொற்றி
 யூரு மரசிலியு
 மயிலையு மீசன் மகிழ்ந்ததன்
 றோதொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

1

கட்டளைக் கலித்துறை

ஈணாட்டி ரண்டு மலைநாட்டி
 லொன்றுகொங் கேமுவையை
 வாணாட்டி ரேழ்நடு நாட்டெழு
 மூன்றொன்றைந் தாம்வடக்கிற்
 சோணாட் டொருநூற்றுந் தொண்ணூறென்
 றோர்வர் துளுவத்தொன்று
 நாணாட் டியதொண்ட நன்னாட்டி
 லாறைந் திருநகரே.

2. திருப்பதிக் கோவை ஆசிரிய விருத்தம்

தண்ணார்தண் டலைப்பாதி ரிப்புலியூர் முண்டிச்
 சரம்புறவார் பனங்காட்டுர் திருவாமாத் தூரே
 யெண்ணாரண் ணாமலையு நடுநாட்டி லிருபத்
 திரண்டாகு மிப்பாலே கம்பமேற் றளிவிண்
 கண்ணோங்கு மதிலோண காந்தன்றளி யனேக
 தங்காவ தங்கச்சி நெறிக்காரைக் காடே
 யுண்ணாடு குரங்கணின்முட் டந்திருமா கறலோத்
 தூர்வன்பார்த் தான்பளங்காட் டீர்வல்ல மாற்பேறே.

3. இதுவுமது

ஊரலிலம் பையங்கோட்டுர் விற்கோல மாலங்கா
 டுயர்பாகூர் வெண்பாக்கங் கள்ளில்கா ளத்தி
 மாற்றிரு வொற்றியூர் வலிதாயம் பாலி
 வடமுல்லை வாயில்வேற் காடுதிரு மயிலை
 யீற்றிரு வான்மியூர் கச்சூரா லக்கோயி
 லிடைச்சுரங் கழுக்குன்ற மச்சிறுபாக் கம்மே
 மாற்றிரு வக்கரையே யரசிலிதொல் லிரும்பை
 மாகாளந் தொண்டநன்னாட் டெண்ணின்முப்பா னிரண்டே.

- 4 இளைத்தெழு வெண்பிறை யார்கச்சி
 யேகம்ப ரின்னருளால்
 விளைத்தெழு நாலி லொருமருந்
 தாலும் விலக்கரிதாய்
 முளைத்தெழும் பொற்சிக ரம்போலு
 மம்மை முலைத்தழும்பும்
 வளைத்தழும் பும்பெற் றிருப்பதன்
 றோதொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்
காஞ்சிபுரத்தின் பழைய புராணம்
ஆசிரிய விருத்தம்

மங்கைநா யகிதன் வரிவளைத் தழும்பும்
 வளரிள முளைசெய்த சுவடும்
 கொங்கைநா யகமுங் கண்டுகண் டுள்ளக்
 குறிப்புட னல்குவாய் கோவே
 சிங்கநா யகமா யிருந்த நாரணனைச்
 சிம்புளா யடர்த்தசே வகனே
 கங்கைநா யகனே கம்பனே கச்சிக்
 கடவுளே காக்குநா யகனே.

- 5 சேணார் கழுகு பழகுதெய்
 வீகச் சிறப்புமன்றி
 யேணாரும் பூதங் கொடுபோ
 வதுமன்றி யெண்ணிறொல்சீர்க்
 காணாது காண்பது கச்சியி
 லேயென்று காசினியோர்
 வாணா ளளவுந் துதிப்பதன்
 றோதொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்
திருவாசகம்

பிட்டு நேர்பட மண்சு மந்த
 பெருந்து றைப்பெரும் பித்தனே
 சட்ட நேர்பட வந்தி லாத
 சழக்க னேனுனைச் சார்ந்திலேன்
 சிட்ட னேசிவ லோக னேசிறு
 நாயி னுங்கடை யாயவெங்
 கட்ட னேனையு மாட்கொள்வான் வந்து
 காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே.

- 6 நீடார் துளப மணநாறு
 கச்சியி னீலமொன்றுங்
 கோடா விளக்கொடு சேர்நீல
 மொன்றுங் குலவுபுக
 மேடார் கணையின் மலர்நீல
 மொன்றுமற் றெப்பொழுதும்
 வாடாமற் காட்டவும் வல்லதன்
 றோதொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

1

நேரிசை வெண்பா

நீல மழைமுகிலோ நீலமணிக் குன்றமோ
 கோல நிறைந்த குரைகடலோ - சோலையிளங்
 காயா வனமோ கழுநீரோ கண்ணமங்கை
 மாயா வுனதுவடி வம்.

**2. காஞ்சிபுரத்தின் பழைய புராணம்
 (விருத்தம்)**

எந்நாளு மொருசுணையி லிந்திரநீ லப்போது
 மலர்ந்தே தோன்றும்.

- 7 பூதவஞ் சூற முதலாக
 நின்ற பொதும்பிற்சந்த
 பாதவம் போன்மிக்க வேளாளர்
 தங்கிய பான்மையினா
 லாதவஞ் சூழ்தரு பல்கோடி
 தேச மனைத்தினுமா
 மாதவஞ் செய்ததன் றோதமிழ்
 சேர்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

பஃறொடை வெண்பா

வையக மெல்லாங் கழனியா வையகத்துச்
 செய்யகமே நாற்றிசையுட் டேயங்கsள் செய்யகத்து
 வான்கரும்பே தொண்ட வளநாடு வான்கரும்பின்
 சாறேயந் நாட்டுத் தலையூர்கள் சாறட்ட
 கட்டியே கச்சிப் புறமெல்லாங் கட்டியுட்
 டானேற்ற மான சருக்கரை மாமணியே
 யானேற்றான் கச்சி யகம்.

- 8 இன்னும் புகழ்நிற்க வோர்பழிக்
காமற் றெழுபதின்மர்
துன்னுந் தழல்புக் கொளித்ததெல்
லாஞ்சுரு திப்பொருளா
யுன்னும் புரிசைத் திருவாலங்
காட்டி னுரைபதிக
மன்னுந் தமிழில் வகுத்ததன்
றோதொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்
திருக்கடைக் காப்பு
(பண் - தக்கராகம்)

துஞ்ச வருவாருந் தொழுவிப் பாரும் வழிப்போய்
நெஞ்சம் புகுந்தென்னை நினைவிப் பாரு முனைநட்பாய்
வஞ்சம் படுத்தொருத்தி வாணாள் கொள்ளும் வகைகேட்
டஞ்சம் பழையனூ ராலங் காட்டெம் மடிகளே.

- 9 கண்ணூர் கருணைக் கடற்றொண்ட
மான்கைக் கடாசலத்தைத்
தண்ணூரு முல்லைக் கொடிதடுத்த
தாட்கொண்ட தன்மையெல்லாம்
பண்ணூருஞ் செஞ்சொற் றிருமுல்லை
வாயிற் பதிகஞ்சொல்ல
மண்ணூழி காலமு நிற்பதன்
றோதொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்
1. திருப்பாட்டு
(பண் - தக்கேசி)

சொல்லரும் புகழான் றொண்டமான் களிற்றைச்
சூழ்கொடி முல்லையாற் கட்டிட்
டெல்லையி லின்ப மவன்பெற வெளிப்பட்
டருளிய விறைவனே யென்று
நல்லவர் பரவுந் திருமுல்லை வாயி
னாதனே நரைவிடை யேநீ
பல்கலைப் பொருளே படுதுயர் களையாய்
பாசுப தாபரஞ் சுடரே.

2

இரட்டைப் புலவர்கள் பாடிய ஏகாம்பரநாத ருலா.

முல்லைக் கொடிதடுத்த மூதூரும்.

- 10 நன்கண்மை யாக வயாவுற்ற
நோய்கண்டு நாடரிய
புன்கண்மை நோக்கியுஞ் சற்றுமெண்
ணாதொர் புலவனுக்காத்
தன்கண்மை சூலி முதுகினிற்
சோறிட்ட தன்மையினால்
வன்கண்மை செய்யவும் வல்லதன்
றோதொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

1

ஓரட்டை யாசிரிய விருத்தம் - மடக்கு

பன்றி கோடுமுத நந்தி வெற்பனிரு
பார வெற்பினை யடுக்கிலான்
பாணன் வெம்பிண மெடுத்தவன் கொடிய
பாணன் வெம்பிண மெடுக்கிலான்
சென்று நென்முளையை வாரினோன் புதிய
திங்கள் வெண்முளையை வாரிலான்
செட்டி தன்பழி தவிர்த்த வன்பிரிவு
செய்து பெண்பழி தவிர்க்கிலான்

2

அன்று சூலிமுது கன்ன மிட்டவனெ
னன்னை கூன்முது களிக்கிலான்
அங்கை யாடரவின் வாயிலிட்டவனெ
னல்கு லாடரவு தீண்டிலான்
வென்றி மேவுதொடை யாடை கீறினவ
னேமி யாடையது கீறிலான்
வீறு லாவுதமி ழாறை மேவுபற
மேஸ்வரன் புதல்வ னெல்லனே.

- 11 வீறா ரிசையு நசையும்வல்
லோரிந்த மேன்மைசற்றுந்
தேறாத போதிது செப்புவ
ரால்வரைத் திண்புயத்தை
பேறான பாணன் பிணஞ்சுமந்
தேவரும் பெற்றிகொண்டே
மாறாத கீர்த்தி படைத்ததன்
றோதொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

பாணன் வெம்பின மெடுத்தவன்

இதனை மேற்காட்டிய "பன்றிகோடுமுத" வென்னும் பாடலிற் காண்க.

- 12 கொங்கலர் மாலையுங் கல்லாய்
விடுமன்பு கொண்டெறிந்தா
லிங்கல ராய்விடுங் கல்லா
னதுமென்ப நின்றறிந்தோஞ்
செங்கலி னாலெறிந் தேசிவ
னார்பதஞ் சேர்வரசங்க
மங்கையின் மேவிய சாக்கிய
னார்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

1. திருத்தொண்டத் தொகை (பண் - கொல்லிக் கொவ்வாணம்)

மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியர்க்கு மடியேன்.

2. புராணம் சாரம் ஆசிரிய விருத்தம்

சங்கமங்கை வருவேளாண் டலைவர் காஞ்சிக்
சாக்கியரோ டியைந்தவர்தந் தவறுஞ் சைவத்
துங்கமலி பொருளுமுணர்ந் தந்த வேடந்
துறவாதே சிவலிங்கந் தொழுவோர் கண்டோ
ரங்கன்மலர் திருமேனி யமுந்தச் சாத்தி
யமருநாண் மறந்தொருநா ளருந்தா தோடிச்
செங்கலெறிந் திடுமளவின் மகிழ்ந்த நாதன்
திருவருளா லமருலகஞ் சேர்ந்துளாரே.

- 13 தெள்ளந் தெளிந்தவர் செய்தக்க
தோர்முறை செய்யிலையா
வெள்ளத் தனைமலை யத்தனை
யாமென்ப தின்றறிந்தோ
முள்ளற் கரிய தொடையாடை
கீறிய தொன்றுமொரு
வள்ளற் றகைமையொ டொத்துள
தாற்றொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

வென்றி மேவுதொடை யாடைகீறி னவன்.

இதனையும் மேற்காட்டிய "பன்றி கோடுமுத" வென்னும் பாடலிற் காண்க.

- 14 தாயினு நல்ல தயையுடை
யோர்க டமதுடலம்
வீயினுஞ் செய்கை விடுவர்கொல்
லோதங்கண் மெய்ம்முமுதுந்
தீயினும் வீழ்வர் முதுகினுஞ்
சோறிட்டுச் சீறரிவின்
வாயினுங் கையிடு வாரவர்
காண்டொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

1

விருத்தம்

துளையிட்ட முள்ளெயிற் றரவின்வாய் முழையிற்
றுறுத்திட்ட வநசத்தினால்

2

கொச்சகம்

மாறே செயுமரவின் வாய்தீண்ட வும்பயந்து
பேறே மணியுதவப் பெற்றகூல மென்னாம
லூறே பரந்தையர்க ளுன்வாயில் வைத்தகுறி
யாறேன் களந்தை யழகப் பெருமாளே.

- 15 மீனவர் நாட்டினுஞ் செம்பியர்
நாட்டினும் வில்லவர்கோ
னானவ னாட்டினும் மிக்கதென்
பார்க ளதிசயமோ
கோனவ னாட்டினும் முளையமு
தாகிற் குலவமுதார்
வானவர் நாட்டினு மிக்கதன்
றோதொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

புராண சாரம் ஆசிரிய விருத்தம்

மன்னியவே ளாண்டொன்மை யிளசை மாறர்
வறுமையா லுணவுமிக மறந்து வைகி
யுன்னருநள் ளிருண்மழையி லுண்டி வேண்டி
யும்பர்பிரா னணையவய லுமுது வித்துஞ்
செந்நென்முளை யமுதுமனை யலக்கா லாக்கிச்
சிறுபயிரின் கறியமுது திருந்தச்செய்து
பன்னலரு முணவருந்தற் கெழுந்த சோதிப்
பரலோக முமுதாண்ட பான்மை யாரே.

- 16 சாய்த்திட் டவர்க்குத் திருமேனி
முன்கையைச் சந்தனமாத்
தேய்த்திட் டவர்கெவர் நேரென்ப
ராலங்கஞ் செந்தழலிற்
றோய்த்திட் டவருக்குச் சர்வாங்க
முந்திரி தூள்படவே
மாய்த்திட் டவர்க்கரி தோவெளி
தோதொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

சேக்கிழார் புராணம் ஆசிரிய விருத்தம்

மாறுகொடு பழையனார் நீலி செய்த
வஞ்சனையால் வணிகனுயி ரிழப்பத் தாங்கள்
கூறியசொற் பிழையாது துணிந்து செந்தீக்
குழியிலொழு பதுபேரு மூழ்கிக் கங்கை
யாறணிசெஞ் சடைத்திருவா லங்காட் டப்ப
ரண்டமுற நிமிர்ந்தாடு மடியின் கீழ்மெய்ப்
பேறுபெறும் வேளாளர் பெருமை யெம்மாற்
பிறித்தளவிட் டிவளவெனப் பேச லாமோ.

- 17 கேட்டாலு மின்பங் கிடைக்குங்கண்
டீர்கொண்ட கீர்த்தியொடு
பாட்டா லுயர்ந்த புகழேந்தி
சொன்ன படியறிந்து
பூட்டார் சிலைமன்னன் வையம்
பெறினும்பொய் தானுரைக்க
மாட்டா ரெனச்சொன்ன நாட்டார்
திகழ்தொண்ட மண்டலமே.

**மேற்கோள்
ஆசிரிய விருத்தம்**

வையம்பெறினும் பொய்யுரைக்க
மாட்டார் தொண்ட நாட்டாரென்
நையன் களந்தைப் புகழேந்தி
யாண்டா ருரைக்கு மவரோநீ
ரெய்யுஞ் சிலைக்கை மதவேளே
யெழுபார் புரக்கு மெங்கோவே
யையஞ் தவிர்த்த பெருமானே
யாவோ மடியோ மாவோமே.

- 18 கையா நிரண்டுடைக் காளைதன்
வாயிற் கவிதைகொண்ட
பொய்யா மொழிக்கும் புகலிட
மானது பொய்கையெல்லாஞ்
செய்யார் கமல மலரவண்
டானங்கள் சென்றுதிகழ்
மையார் குவளை வயல்புடை
சூழ்தொண்ட மண்டலமே.

**மேற்கோள்
நேரிசை வெண்பா**

விழுந்ததுளி யந்தரத்தே வேமென்றும் வீழ்ந்தா
லெழுந்து சுடர்சுடுமென் றேங்கிச் - செழுங்கொண்டல்
பெய்யாத கானகத்தே பெய்வளையும் போயினளே
பொய்யா மொழிப்பகைஞர் போல்.

- 19 விண்ணிற் பிறக்கும் புகழ்குன்ற
நாடன் விளங்குதமிழ்ப்
பண்ணிற் பிறக்கும் பெரிய
புராணம் பகர்ந்தபிரா
னெண்ணிற் பிறக்கும் பததூளி
யென்றலை யெய்தவந்த
மண்ணிற் பிறக்கவும் வைக்குங்கொ
லோதொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

1. சேக்கிழார் புராணம் ஆசிரிய விருத்தம்

சேக்கி ழானமது தொண்டர் சீர்பரவ
நாமகிழந் துலக மென்றுநம்
வாக்கி னாலடி யெடுத்து ரைத்திட
வரைந்து நூல்செய்து முடித்தனன்
காக்கும் வேல்வளவ நீயி தைக்கடிது
கேளெ னக்கனக வெளியிலே
யூக்க மானதிரு வாக்கே முந்தது
திருச்சி லம்பொலியு முடனெழ.

2

நேரிசை வெண்பா

கொண்டறவழ் தண்டலைசூழ் குன்றநகர்ச் சேக்கிழா
ரொண்டரணி யோருய்ய வோதினார் - தண்டலில்சீ
ரேன்றபுகழ் நாலா யிரத்திருநூற் றெண்பத்து
மூன்று திருவிருத்த மும்.

- 20 தேமாம் பொழிறிகழ் சம்பந்தர்
வாழுஞ் சிரபுரம்போற்
றாமா தவஞ்செய்த தெத்தனை
யோதென் றமிழியல்சேர்
பாமாலை சூட மதுரநல்
வாயிற் பதியுடனே
மாமா சிலாமணிச் சம்பந்தன்
வாழ்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

கட்டளைக் கலித்துறை

பொருமா கடலிடைத் தோன்றலல் லாது புணரிவெள்ளந்
தருமா மணியொன்று கண்டதுண் டோவையந் தந்தவனுந்
திருமாலும் போற்றுந்தென் னாரூரிற் சம்பந்த தேசிகனா
மொருமாசி லாமணி பேரின்ப வாரி யுதவியதே.

- 21 பொய்யக மாகிய மாயாப்
பிரபஞ்சம் போக்குதற்குக்
கையக நெல்லிக் கனியதன்
றோகச்சி யேபெரிதாய்
மெய்யக மேபுரி காரிகைப்
பாட்டில் விளங்கவைத்த
வையக மென்னுந் தமிழே
புனைதொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்
பஃறொடை வெண்பா

வையக மெல்லாங் கழனியா வையகத்துக்
செய்யகமே நாற்றிசையுட் டேயங்கள் செய்யகத்து
வான்கரும்பே தொண்ட வளநாடு

இப்பாடலை யேழாவது பாட்டின் மேற்கோளிற் காண்க.

- 22 அஞ்சொன் முதுதமிழ் நால்வேந்தர்
வைகு மவையிலெளவை
செஞ்சொற் புனைகின்ற வேளாளர்
வைகுந் சிறப்புடைத்தால்
விஞ்சிய வேழ முடைத்தென்னும்
பாடல் விளம்பிப்பின்னும்
வஞ்சி வெளிய வெணும்பா
மொழிதொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்
1
நேரிசை வெண்பா

வேழ முடைத்து மலைநாடு மேதக்க
சோழ வளநாடு சோறுடைத்து - பூமியர்கோள்
றென்னாடு முத்துடைத்து தெண்ணீர் வயற்றொண்ட
நன்னாடு சான்றோ ருடைத்து.

2
இன்னிசை வெண்பா

வஞ்சி வெளிய குருகெல்லாம் பஞ்சவன்ற
னான்மாடக் கூடலிற் கல்வலிது
சோழ னுறந்தைக் கரும்பினிது தொண்டமான்
கச்சியிற் காக்கை கரிது.

- 23 படவேங் கடற்கட லன்னதொல்
காப்பியப் பாயிரஞ்சொல்
விடவேங் கடலின்றி யேபனம்
பாரர்மற் றெல்லைசொல்லக்
கடவேங் கடலன்ன செந்தமிழ்க்
கேயென்று காட்டுதற்கு
வடவேங் கடந்தென் குமரியென்
றார்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்
தொல்காப்பியச் சிறப்புப் பாயிரம்

வடவேங்கடந் தென்குமரி
யாயிடைத்
தமிழ்கூறு நல்லுல கத்து
வழக்குஞ் செய்யுளு மாயிரு முதலி
னெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு நாடிச்
செந்தமி ழியற்கை சிவணிய நிலத்தொடு
மூந்தநூல் கண்டு முறைப்பட வெண்ணிப்
புலந்தொகுத் தோனே போக்கறு பனுவ
னிலந்தரு திருவிற் பாண்டிய னவையத்
தறங்கரை நாவி னான்மறை முற்றிய
வதங்கோட் டாசாற் கரிறுபத் தெரித்து
மயங்கா மரபி னெழுத்துமுறை காட்டி
மல்குநீர் வரைப்பி னைந்திர நிறைந்த
தொல்காப் பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றிப்
பல்புகழ் நிறுத்த படிமை யோனே.

- 24 இடஞ்சூழங் காரிகை யாப்பிற்
குதாரண மென்றுகொண்ட
விடஞ்சூ ழரவென் றெழுவாயிற்
றோற்றி வெறிகமழ்வேங்
கடஞ்சூழ் கரடக் கடாக்களிற்
றானியற் காளிம்பன்மேல்
வடஞ்சூ ழெனச்சொன்ன பாமாலை
யுந்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்
ஆசிரிய விருத்தம்

விடஞ்சூ முரவி னிடைநுடங்க
வில்வாள் வீசி விரையார்வேங்
கடஞ்சூழ் நாடன் காளிம்பன்
கதிர்வேல் பாடு மாதங்கி
வடஞ்சூழ் கொங்கை மலைதாந்தாம்
வடிக்க ணீல மலர்தாந்தாந்
தடந்தோ ளிரண்டும் வேய்தாந்தா
மென்னுந் தன்கைத் தண்ணுமையே.

- 25 படையிற் கொடையிற் பெரியோனை
யக்கணம் பாடக்கம்பற்
கடையக் கொடுத்திட வாங்கின
னாலகு மந்தமுத்தைக்
கடையிற் கடையி ருப்பிற்கு
மாறக் களகளென
மடையிற் றரளஞ் சொரிவயல்
சூழ்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்
வெண்பா

புக்க விடைதமுவிக்கோடுமுத புண்கலெல்லாந்
திக்கிலயர் காளிம்பன் றென்புழன்மா - னக்கணமே
தோள்வேது கொண்டிலளேற் சுந்தரப் பொற் றோன்றலுக்கு
வாழ்வேது கண்டிலேன் மற்று.

- 26 கிளப்பார் கிளப்ப வடிமடக்
காகக் கெழுமியசொல்
லளப்பா மதுரத் துடன்பூக்
கமலமென் றாய்ந்தெடுத்த
களப்பாள னெற்குன்ற வாணந்
தாதிக் கலித்துறையே
வளப்பார் புகழை வளர்ப்பிக்கு
மாற்றாண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

1. திருப்புகலூ ரந்தாதி கட்டளைக் கலித்துறை

பூக்க மலத்து விழிவலர் வானென்றும் போற்றியவூர்
மாக்கம லத்து மகிழ்கின்ற வூர்மது வானிறைந்த
தேக்கம லத்து வழியே பரக்குந் திருப்புகலூர்
நோக்க மலத்துயர் சோதிநெஞ் சேநம்மை நோக்குதற்கே.

2. இதுவுமது

வளப்பா டிலாத வெருக்கு மிதழி மலருமன்ப
ருளப்பா டுறைபுக லூரருக் காதலி னோதிமிக்கோர்
தளப்பா டிதுதமிழ்க் கென்னினுஞ் சாற்றுவன் சந்திரன்சொற்
களப்பாள னெற்குன்றை வாணனந் தாதிக் கலித்துறையே.

- 27 போனத்தி னாலோர் புறவினை
யேற்றவன் போலவுமோ
ரேனத்தி னாலெதி ரேற்றவன்
போலவு மேன்றுகொண்ட
மீனத்தி னான்மற் றொருகோடி
செம்பொன் விலைகொடுத்த
மானத்தி னாலும் வலியதன்
றோதொண்ட மண்டலமே.
- 28 கூட்டுங் கரந்தங் கொழுநர்க்கல்
லாமற் கொடி வெருவ
வோட்டும் பொழுதுங் கரங்குவி
யாரமு தட்டுதற்கு
மூட்டுந் தழற்கொரு முன்றினில்
லார்கற்பு மூட்டியெரி
மாட்டுந் திறமனை தோறுமுண்
டேதொண்ட மண்டலமே.
- 29 பின்போர் தமைக்கண்டு பாவித்த
தோவன்றிப் பின்புவந்தோர்
தன்போ னடக்கப் பணிப்பித்த
தோதமிழ்க் கேயிரங்கி
முன்போம் புலவர்க்கும் பின்போயி
னானு முகுந்தனிது
வன்போ மனத்தினி லன்போசொல்
வீர்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்
1
நேரிசை வெண்பா

கணிகண்ணன் செல்கின்றான் காமருபூங் கச்சி
மணிவண்ணா நீகிடக்க வேண்டா - துணிவுடைய
செந்நாப் புலவனுஞ் செல்கின்றே னீயுநின்
பைந்நாகப் பாய்கருட்டிக் கொள்.

2

முன்போம் புலவதற்கு மூதறிவாற் பாய்கருட்டிப்
பின்போஞ் சவரிப் பெருமாளே - யன்பாகப்
பேய்முலைப்பா லுண்டவனே பேதையே னின்னமொரு
தாய்முலைப்பா லுண்ணாமற் றா.

30 சென்னியிற் சென்ற துகிலோடு
சென்று சிலரிழிந்தார்
பன்னியிற் சென்றது போலிழிந்
தார்சிலர் பாங்குடனே
பொன்னியிற் சென்று கரையேறி
னாரைப் புணர்ந்ததன்று
வன்னியிற் சென்று கரையேறி
னார்தொண்ட மண்டலமே.

31 பொள்ளா நுழைவழி போய்த்தலை
நீட்டும் புலவன் முன்னாள்
கள்ளாறு செஞ்சோற் கலம்பக
மேகொண்டு காயம்விட்ட
தெள்ளாறை நந்தி யெனுஞ்தொண்ட
மான்கலி தீர்ப்பதற்கு
வள்வார் முரசு மதிர்த்தாண்ட
துந்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்
1
விருத்தம்

துயிலுணர்ந்து வெட்டுமெங்கள் தொண்ட வேந்தே.

2. நந்திக் கலம்பகம் ஆசிரிய விருத்தம்

வானுறு மதியை யடைந்ததுன் வதனம்
வையக மடைந்ததுன் கீர்த்தி
கானுறு புலியை யடைந்ததுன் வீரங்
கற்பக மடைந்ததுன் கரங்க
டேனுறு மலரா ளரியிடஞ் சேர்ந்தாள்
செந்தழல் புகுந்ததுன் மேனி
யானுமென் கலியு மெவ்விடம் புகுவே
மெந்தையே நந்திநா யகனே.

- 32 நீளத் திரிந்தென்று வெண்பாவி
னாலன்று நின்றையர்கோள்
காளத்தி வாணனைப் பாடிய
பாடல் கருதுமண்ட
கோளத் தினுஞ்சென்று பாதாளம்
புக்குக் குலவுசக்ர
வாளத் தினுஞ்சென்ற தாலெளி
தோதொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள் நேரிசை வெண்பா

நீளத் திரிந்துமுன்றாய் நீங்கா நிழற்போலு
நாளாக் கிருத்தியோ நல்குரவே - காளத்தி
நின்றைக்கே சென்றக்கா னீயெங்கே நானெங்கே
யென்றைக்குக் காண்பே னினி.

- 33 பாகொன்று சொல்லியைப் பார்த்தமை
யாலன்று பாண்டியன்மு
னோகின்ற சிற்றிடை வேழம்பக்
கூத்தி நொடிவரையிற்
சாகின்ற போது தமிழ்சே
ரயன்றைச் சடையன் றன்மேன்
மாகுன் றெனச்சொன்ன பாமா
லையுந்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்
1
கட்டளைக் கலித்துறை

மாகுன் றனையபொற் றோளான்
வழுதிமன் வான்கரும்பின்
பாகொன்று சொல்லியைப் பார்த்ததெனப்
பார்க்கிலன் பையப்பையப்
போகின்ற புள்ளினங் காள்புழற்
கோட்டம் புகுதுவிரற்
சாகின் றனளென்று சொல்வீ
ரயன்றைச் சடையனுக்கே.

2
ஆசிரியப்பா

இரவ லாளரே பெருந்திரு வறுக
வரவுமிழ் மணியு மலைகட லமிர்துந்
திங்கட் குழவியுஞ் சிங்கப் பாலுங்
குதிரை மருப்பு முதிரை வாலு
மீகென மொழியினு மில்லென மொழியான்
சடையனை யயன்றைத் தலைவனை நீர்போ
யுடையது கேளு முறுதியுள் ளோரே.

- 34 சொல்லையி லாகச் சொரிகவி
மாரி கருதிவல்லான்
செல்லையில் சோலைக் குறுங்குடி
வாழ்நம்பி சென்றுகண்ட
வெல்லையி னீடுங் கரடக்
கடாக்களி றென்றுசொன்ன
வல்லையிற் காளத்தி வாழ்வா
னதுந்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்
கட்டளைக் கலித்துறை

பொரடக் கயம்பிடி யென்றான் மதனனிப் பூவையுமா
தரடக் கமுஞ்சற் றறிந்தில னேதனைத் தாள்பணியா
முரடக் கவுடக் கெடிமண்ட லீகர் முடிபிடுங்குங்
கரடக் கடாக்களிற் றாய்வல்லை மாநகர்க் காளத்தியே.

- 35 நூலார் கலைவல்ல செம்பியன்
கேட்க நொடித்து மிக்க
கோலா கலனொட்டக் கூத்தனை
யன்றுதற் கோலியென்று
மேலார் கவிசொல்லி நெய்த்தானத்
தேசென்று வென்றுகொண்ட
மாலார் களந்தைப் புகழேந்தி
யுந்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

1

ஆசிரிய விருத்தம்

தற்கோ லிப்பூ சற்பா சத்தே
தப்பா மற்சா கைக்கே நிற்பீர்
முற்கோ லிக்கோ லிப்பூ சித்தே
முட்டா மற்சே வித்தே நிற்பீர்
வற்றா நெட்டோ டைப்பா ரச்சேன்
மைப்பூ கத்தே றித்தா விப்போய்
நெற்றா ஞற்றா லைப்பா கிற்சேர்
நெய்த்தானத்தானைச்சே வித்தே.

2

இதுவுமது

விக்கா வுக்கா வித்தா விப்போய்
விட்டார் நட்தார் சுட்டீர் புக்கா
ரிக்கா யுத்தா சைப்பா றுற்றே
டிற்றே டிப்போய் வைப்பீர் நிற்பீ
ரக்கா டப்பேய் தொக்கா டச்சூ
ழப்பா டத்தீ வெப்பா டப்பூ
னெக்கா டக்கா னத்தா டப்போ
நெய்தா னத்தா னைத்தியா னித்தே.

- 36 ஏரி னியற்றுங் களைக்கோட்டை
யீந்தன்ன மிட்டுநல்ல
பாரி பறித்தென்னும் பாடல்கொண்
டோன் பண்பு சேர்பமுய
னூரி லிருப்பவ னெளவைதன்
பாடற் குவந்தபிரான்
மாரி யெனத்தரு கைக்காரி
யுந்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்
வெண்பா

பாரி பறித்த பறியும் பழையனூர்க்
காரி கொடுத்த களைக்கோடுஞ் - சேரமான்
வாரா யெனவழைத்த வாய்மையு மிம்முன்று
நீலிச்சிற் றாடைக்கு நேர்.

- 37 விழுவே னெனச்சென்று வீழ்ந்தாரி
லோர்மைந்தன் வேறுபட
வுழுவே லியிற்சென் றோருநீலி
முன்கை யுடையவதற்குக்
கொழுவே படைக்கல மென்றுசொல்
லாமுனங் கூறியசொல்
வழுவே யெனப்பொன்று வல்லாள
னுந்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்
பழமொழி

முன்கை யுடையார்க்குக் கொழுவே படைக்கலம்.

- 38 வீறார் நெருப்பிடை வீழ்த்தவும்
பாடிமுன் வீழ்த்தற்பி
னாறா நெருப்பினை யாறவும்
பாடி யடியவரைச்
சீறாத தெய்வத் திருஞான
சம்பந்தர் செய்த தமிழ்
மாறாது நிற்கப் படைத்ததென்
பார்தொண்ட மண்டலமே.
- 39 ஏத்தளித் தாயிரம் பாடல்கொண்
டேநிரை யீந்தெருமைப்
போத்தளித் தாடையும் பூணார
முந்தந்து போதரவாய்க்
காத்தளித் தாதரித் திட்டதல்
லாமலுங் கம்பருக்கு
மாத்தளித் தாட்பட்டு வாழ்வதன்
றோதொண்ட மண்டலமே.

- 40 புறவோ டுடற்றசை போக்கிய
வேந்தன் புரிந்ததிலு
மறவோ கொடிது கொடிதுகண்
டரற னன்று மற்றுப்
பிறவோ மறுத்துரை செய்யான்
மிகச்சிரம் பேர்த்துவைத்த
மறவோனைத் தாங்கிய வையமன்
றோதொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

1

தலையிந் தாவெனு மைந்தா தாலோ தாலேலோ
தண்குன் றைப்பதி யெல்லா தாலோ தாலேலோ.

2

வெண்பா

ஆலங்கே யங்கே யரும்பறவை யாற்றியிலு
மாலெங்கே யங்கே மலர்மடந்தை - சோலைதொறுஞ்
செங்கேத கைமணக்குஞ் செங்குன்றை யெல்லெனங்கே
யங்கே யிரவலரெல் லாம்.

- 41 வள்ளல் சிலைப்பெரு மாணச்சர்
சாத்தர் வழிமுதற்
றள்ளுவ னார்க்குந் தலையான
பேரையுந் தன்னுரையை
விள்ளுவ னார்க்குந் திருக்காஞ்சி
வாழ்பரி மேழலகன்
வள்ளுவ னார்க்கு வழிகாட்டி
னான்றொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

1

வெண்பா

தருமர் மணக்குடவர் தாமத்தர் நச்சர்
பரிமே லழகர் பருதி - திருமலையர்
மல்லர் கவிப்பெருமாள் காளிங்கர் வள்ளுவர்நூற்
கெல்லையுரை செய்தா ரிவர்.

இதுவுமது

பாலெல்லா நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள
நூலெல்லாம் வள்ளுவர்செய் நூலாமோ - நூலிற்
பரித்தவுரை யெல்லாம் பரிமே லழகர்
தெரிந்தவுரை யாமோ தெளி.

- 42 கண்ணாலென் னெஞ்சத் தழுக்கறுந்
தேகடை யேன்றனையுந்
தண்ணாருங் கூலிக் கடிமைகொண்
டேதடுத்த தாண்டருளி
யெண்ணாருங் காஞ்சித் திருக்குறிப்
புத்தொண்ட ரென்னுந்தெய்வ
வண்ணார் வடிவு கொடுபோந்
ததுந்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

1. திருத்தொண்டத் தொகை (பண் - கொல்லிக் கௌவாணம்)

திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்.

2. புராணசாரம்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

கொந்தலர்ழும் பொழிற்கச்சி நகரே காலிக்
குலத்தலைவர் தவர்குறிப்புக் குறித்து னார்பால்
வந்திறைவர் நமக்கின்று தாரீ தாகில்
வருந்துமுட லெனவாங்கி மாக நீத்த
கந்தைபுல ராதொழிய மழையு மாலைக்
கடும்பொழுதும் வரக்கண்டு கலங்கிக் கன்மேற்
சிந்தமுடி புடைப்பளவிற் றிருவே கம்பர்
திருக்கையொடு பிடித்துயர்வான் சேர்த்தினாரே.

- 43 சயிலைத் திழிமுலைப் பானாறு
மட்டுண்ட தண்டமிழாற்
குயிலைப் பணிக்கொண்டு வெந்தற
மாண்ட குடத்திலென்பை
யயிலை மொருகண் ணதிருப
மென்கிளி யாக்குவித்த
மயிலைப் பதியுஞ் சிவநேச
ருந்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்
1. பெரிய புராணம்
(விருத்தம்)

தம்மை யுள்ளவா றறிந்தபின் சங்கரற் கடிமை
மெய்ம்மை யேசெயும் விருப்பினின் மிக்கதோ ரன்பாற்
பொய்ம்மை நீக்கிமெய்ப் பொருளிது வெனக்கொளு முள்ளச்
செம்மை யேபுரி மனத்தினார் சிவநேச ரென்பார்.

2. திருக்கடைக் காப்பு
(பண் - சீகாமரம்)

மட்டிட்ட புன்னையுங் கானன் மடமயிலைக்
கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலீச் சுரமமர்ந்தா
னொட்டிட்ட பண்பி னுருத்திர பல்கணத்தார்க்
கட்டிட்டல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

44 பிணிக்கோர் மருந்தனை யார்வாயி
லாரன்று பிரஞ்சுகனார்
பணிக்கோர் குறைவின்றி யந்திரி
யாகத்திற் பண்ணுவித்த
வணிக்கோ யிலும்பொற் சிகரமும்
வீதியு மாடரங்கு
மணிக்கோ புரமு முடையதென்
பார்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்
1. திருத்தொண்ட தொகை
(பண் - கொல்லிக்கொளவாணம்)

துறைக்கொண்ட செம்பவள மிருளகற்றுஞ் சோதித்
தொன்மயிலை வாயிலா னடியார்க்கு மடியேன்

2. புராண சாரம்
ஆசிரிய விருத்தம்

ஞாயிலார் மதிற்றொண்ட நாட்டு மேன்மை
நண்ணுமயி லாபுரியின் வேளாண் டொண்மை
வாயிலார் மலைவில்லா னடியே போற்றி
மறவாமை தலைநின்ற மனமே செம்பொற்
கோயிலா வுயர்ஞானம் விளக்கா நீராக்
குலவியவா னந்தமன்பே யமுதாக் கொண்டு
தாயிலா னிருசரண நிகழ வேத்துந்
தன்மையா ரருள்சேர்ந்த நன்மை யாரே.

- 45 பேணிய செந்தமிழ்த் தாதனாக்
கேயன்பு பெற்றமையா
னாணிய கம்பன் சிவிகையுந்
தாங்கி நயந்ததமிழ்
பூணிய நின்றதும் பொச்சாப்பி
லாது புகுந்துபின்னும்
வாணியத் தாதற்குத் தாதா
னதுந் தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்
கட்டளைக் கலித்துறை

ஓங்கிய செந்தமிழ் தாதற் கடிமையவ் லூரதனா
னாங்கவி சொல்வது மில்லையென் றேகம்ப நாடன்சொல்ல
வாங்கவ னேறுஞ் சிவிகை சுமந்து மடைப்பையிட்டுந்
தாங்கவி கொண்டதுங் கூவந்தி யாக சமுத்திரமே.

- 46 பட்டாபி டேகம் பரித்தார்க்குண்
டோவிந்தப் பான்மைகெடக்
கெட்டார் கவிசொல்லி வந்தோர்க்கெல்
லாம்பொற் கிழியனைத்துந்
தட்டா னுதவிடுங் கூவந்தி
யாக சமுத்திரத்தின்
மட்டார் கவிகொண்ட மண்டலங்
காண்டொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்
கட்டளைக் கலித்துறை

மட்டாருஞ் செங்கழு நீர்மணி மார்பரை வாழ்த்துமந்தக்
கிட்டாத யாசகர் கிட்டிவந் தாலதைக் கேட்டுமுன்னாட்
பட்டோலை வாசித் தவரவர்க் குள்ள பரிசிலெல்லாந்
தட்டா னளிப்பதுங் கூவந்தி யாக சமுத்திரமே.

- 47 தன்னா லிசைபெறக் கூவந்தி
யாக சமுத்திரமென்
றன்னா னொருவ னெடுந் தூண்டி
லிட்டிட வாங்கொருமீன்
பொன்னா லமைத்துப் பொருந்திடச்
சேர்த்துப் புகழ்கொண்டதான்
மன்னா வுலகத்து மன்னிய
சீர்த்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்
வெண்பா

இடுவார் சிலரு மிடாதார் பலரும்
வடுவிலா வையத் திருக்கப் - படுபாவீ
கூவத்து நாரணனைக் கொன்றாயே கற்பகப்பூங்
காவெட்ட லாமோ கரிக்கு.

- 48 ஈட்டால மன்னவன் பின்னே
யறிய வெனக்கெனமுன்
கேட்டா னதற்குமுன் சென்றதவ்
வாருயிர் கேட்டவர்க்கு
நீட்டா விடினுந் தனக்கெனக்
கேட்பினு நெஞ்சமுய்ய
மாட்டா திரண்டுமுன் கற்றில
தோதொண்ட மண்டலமே.
- 49 உளத்துத் தயையற்ற வோர்புல
வோனுக் குடையுதவிக்
குளத்துப் புனலை யுடுத்துநின்
றேபின்பு கூலியவைக்
களத்துப் புகுதக் கலையுடுத்
தேகரை யேறிவந்த
வளத்துப் புகழ்பெற்ற வல்லாள
னுந்தொண்ட மண்டலமே.
- 50 வில்லைச் செருப்பிட்ட காலா
லுதைத்து வியனுலகிற்
சொல்லற் கரிய புகழ்கொடுத்
தோன்றுட்ட வீரன்றன்னாற்
பல்லக்கிலே யன்றி மண்படு
மோவெனும் பாடல்கொண்ட
வல்லப் பதிக்கச்சி யப்பனும்
வாழ்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்
வெண்பா

மண்படுமோ வெய்யலிலே வாடுமோ புல்லரிரு
கண்படுமோ வன்பாகக் கற்றவற்கு - மண்புகழ
மெச்சியப்பா லும்புகழும் வீறுவல்லை யாளவந்த
கச்சியப்ப னையுதைத்த கால்.

- 51 மிண்டரை வெல்லும் வளர்சிங்க
ராயன் விலைகொடுப்பத்
தண்டமிழ் மேக முறத்தூரில்
வேதியன் றானும்விற்பக்
கொண்டவன் பின்சென்று மண்டலத்
தேபுகழ் கொண்டபிரான்
வண்டமிழ்க் கும்ப னனதாரி
யுந்தொண்ட மண்டலமே.

**மேற்கோள்
வெண்பா**

கம்பமென்றுங் கும்பனென்றுங் காளியொட்டக் கூத்தனென்றுங்
கும்பமுனி யென்றும்பேர் கொள்வரே - அம்புவியின்
மன்னா வலர்புகழும் வாயலன தாரியப்ப
னந்நாளி லேயிருந்தக் கால்.

- 52 கொல்லையிற் பாற்பசு மேய்ப்போன்
கறப்பவன் கொண்டுசென்றே
யெல்லையிற் சேர்ப்பவன் பாலடு
வோனிலை யித்தனையும்
சொல்லையிற் பாவல னோரோர்
கவிசொல்லச் சொல்லநல்கும்
வல்லையிற் காளத்தி வாழ்வான
துந்தொண்ட மண்டலமே.

**மேற்கோள்
1
வெண்பா**

பள்ளமே செய்யுட் பயிரையெல்லாங் கொள்ளுமுடி
வெள்ளமே யும்மையுநாம் வென்றோமே - புள்ளலம்பும்
பொற்காவி வாவிவல்லைப் பூபதிகா ளத்தியெனு
நற்கார் நெடுமுடியை நட்டு.

**2
கட்டளைக் கலித்துறை**

பெற்றா ளொருபிள்ளை யென்மனை யாட்டியப் பிள்ளைக்குப்பால்
பற்றாது கஞ்சி குடிக்குந் தரமன்று பாலிரக்கச்
சிறுநாளு மில்லைமற் றெல்லா வறுமையுந் தீர்வொரு
கற்றாத் தரவில்லை யோவல்ல மாநகர்க் காளத்தியே.

இதுவுமது

வழிமேல் விழிவைத்து வாடாம லென்மனை யானைமற்றோர்
பழியாமற் பிள்ளையும் பாலென்ற றழாமற் பகீரெனுஞ்சொன்
மொழியாம லென்னை வரவிட்ட பாவி முசித்துச்சதை
கழியாம லாவளித் தான்வல்ல மாநகர்க் காளத்தியே.

- 53 சீறும் பாடல்பன் னீரா
யிரமுஞ் செழுந்தமிழ்க்கு
வீரர்தஞ் சங்கப் பலகையி
லேற்றிய வித்தகனார்
பாரதம் பாடும் பெருந்தேவர்
வாமும் பழம்பதிகாண்
மாருதம் பூவின் மணம்வீ
சிடுந்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள் வெண்பா

கடல்கிழிய வோடுங் கலம்போல வொன்னா
ருடல்கிழிய வொள்வாள் விதிர்த்து - மடல்கிழியும்
பைம்பொற்றார் மன்னர் படைநடுவே யோடிற்றே
செம்பொற்றண் டேந்தினான் நேர்.

- 54 சொல்லாய் மெளவை பரிவாய்த்
தனக்கிட்ட சோறுலக
மெல்லாம் பெறுமென்று பாட்டோதப்
பெற்றவ ளின்னருளாற்
கல்லாரற் சுற்றிக் கிணறேறிப்
பாயுங் கழனிபெற்றான்
வல்லாண்மைப் பூத மகிபால
னுந்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள் வெண்பா

வரகரிசிச் சோறும் வழுதுணங்காய் வாட்டு
முரமுரலு றும்புளித்த மோரும் - விரகுடனே
புள்ளலூர்ப் பூதன் புகழ்ந்து விருந்திட்டா
னெல்லா வலகும் பெறும்.

- 55 ஆரான் முடியுமிக் காரியந்
 தோடவி ழாத்திமலர்த்
 தாராணை வேம்பின் றொடையானைப்
 பெண்ணையந் தாமனையும்
 போராடிக் காவலில் வைத்தவப்
 பாட்டும் புனைந்ததன்றோ
 வாராரு மோட்டிளங் கொங்கைநல்
 லாய்தொண்ட மண்டலமே.
- 56 குழுவார் குடிமக்க ளானகண்
 ணாளர் குறும்படக்கி
 எழுவா யமைத்த மநுநீதி
 யாற்பதி னெண்மரபு
 முழுவான ரித்துக் கிடந்து
 விடாம லுலகுக்கெல்லாம்
 வழுவா தமைக்கவும் வல்லது
 நீடொண்ட மண்டலமே.
- 57 அழுவதுங் கொண்டு புலம்பாது
 நஞ்சுண் டதுமறைத்தே
 ரெழுவதுங் கொண்டு புகழ்க்கம்ப
 நாட னெழுப்பவிசை
 முழுவதுங் கொண்டொரு சொற்பேச
 நெய்யின் முழுகிக்கையின்
 முழுவதுங் கொண்டு புகழ்கொண்ட
 தாற்றொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள் வெண்பா

ஆழியான் பள்ளி யணையே யவன்கடந்த
 வாழி வரையின் மணித்தாம்பே - யூழியான்
 பூணே யப்பூ ணான் புரமெரித்த பொற்சிலையி
 னானே யகல நட.

- 58 நேயத் துடன்பிறந் தோன்பிண
 முடி நெருப்பவித்துத்
 தாயொப் பெனவெதிர் கொண்டழைத்
 தேதன் னுடனெனவே
 யாயத் தமிழ்க்கொண் டருங்கவி
 ராயனுக் கன்புசெய்த
 வாயற் பதியில் வடுகனும்
 வாழ்தொண்ட மண்டலமே.

**மேற்கோள்
கட்டளைக் கலித்துறை**

தன்னுடன் கூடப் பிறந்த சகோதரத் தம்பியுயி
ரந்நிலை மாண்டதுதோன்றாமன் மூடிவைத் தன்னமிட்டான்
மன்னவர் போற்றிட வாழ்செங் கலங்கை வடுகனுக்குக்
கன்னனுஞ் சோமனு மோவிணை யாகக் கழறுவதே.

- 59 நெடுக விரித்துப் பிணமூடி
னோன்மக னீயெனில்வா
கடுக வெனக்குமுன் முந்தவென்
றேயோர் கவிதைசொல்லி
முடுக வழைப்ப மனையான்
பிணந்தனை மூடிச்சென்ற
வடுக னளித்த மகன்வாய
லான்றொண்ட மண்டலமே.

**மேற்கோள்
வெண்பா**

முந்தவிளை யோன்மாள முத்தமிழோற் கன்னமிட்ட
வந்தவடுகன் மகனாயின் - வந்தென்
றலைக்கலியா ணத்துக்கே தான்பிணத்தை மூடி
யிலக்கணமாச் செய்குவைநீ யே.

- 60 பயிரைப் பெரும்பன்றி தின்றதற்
காகப் பரிசனத்தோ
ருயிரை பருகி யுடலவர்க்
கீய பொருபுலவோன்
செயிரப் புடைத்ததுந் தானே
பொறுத்தந்தச் செய்யுதவும்
வயிரப்ப னென்பவன் வாழ்வா
னதுந்தொண்ட மண்டலமே.

- 61 ஈரக் கருக்கரி வாள்கொண்டு
போகையி லின்புலவோ
னேரொக்க வேநின்று வண்டோ
லுடுமென நின்றுதனஞ்
சேரக் கொடுப்பவான் றில்லாமன்
மன்னவன் செம்பொனெல்லாம்
வாரிக் கொடுக்கத் துணியவல்
லான்றொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள் வெண்பா

வண்டோ விடுந்தொண்ட மண்டலத்தா னேதியாக
முண்டோ விலையோ வுரை.

- 62 பண்டை நிகண்டு திவாகரம்
பிங்கலம் பன்னுரிச்சொ
லெண்டிசை யின்சொல் வடமொழி
செய்யுளெல் லாமுணர்ந்தே
தண்டமிழ் கொண்டு நிகண்டுசூ
ளாமணி தானுரைத்த
மண்ட லவன்குடி கொண்டது
நீடொண்ட மண்டலமே.
- 63 காரார் களந்தைப் புகழேந்தி
சொன்ன கலம்பகத்தி
னேரான நையும் படியென்ற
பாடலை நேரியர்கோன்
சீராகச் செப்பிய நற்பாடல்
கொண்டவன் செஞ்சியர்கோள்
மாராயி ராமனங் கொற்றந்தை
யூர்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள் விருத்தம்

நையும் படியே நாங்கொற்ற
நங்கோன் செஞ்சி வரைமீதே
யையம் பெறுநுண் ணிடைமடவா
யகிலின் றூப முகிலன்று
பெய்யுந் துளியோ மழையன்று
பிரசத் துளியே பிழையாது
வையம் பெறினும் பொய்யுரைக்க
மாட்டார் தொண்ட நாட்டாரே.

- 64 தாற்ற செந்தமிழ் மொப்பாரி
யென்னுந் தமிழ்புனைந்தோன்
சேறைப் பதிசந்தர சேகர
வாணன்முன் சென்றவந்நாள்
வீற்று றனரென்று வேளா
ளரைமன் விலங்கிலிட
மாற்றகு வந்து முடிசூட்டி
னாந்தொண்ட மண்டலமே.

**மேற்கோள்
கட்டளைக் கலித்துறை**

ஒப்பாரி யாய்நின் மகவைத்
தெருவி லொருத்திகண்டே
யப்பா வெனவெடுந் தாளணைத்
தாளன்னை தானுமென்றா
டப்பாதுன் மைந்தனென் றானங்ங
னேதலை சாய்த்து நின்றாள்
செப்பா யவளெவள் காண்சேறை
வாழ்சந்தர் சேகரனே.

65 தன்னூர்ச் சனகையிற் சன்மதி
மாமுனி தந்தமைந்த
னன்னூ லுரைத்த பவணந்தி
மாமுனி நற்பதியுஞ்
சின்னூ லுரைத்த குணவீர
பண்டிதன் சேர்பதியு
மன்னூ புரத்திரு வன்னமின்
னேதொண்ட மண்டலமே.

**மேற்கோள்
1
அகவற்பா**

மலர்தலை யுலகின் மல்கிரு ளகல பாவணத்தி
யென்னு நாமத் திருத்துவத் தோனே.

**2
வெண்பா**

பண்பார் கவிஞர் வியந்தெடுத்த பாட்டியலை
வெண்பா வந்தாதி விளம்பினான் - மண்பாவும்
கோடாத சீர்த்திக் குணவீர பண்டிதனாம்
பீடார் களந்தைப் பிரான்.

66 ஊரார் மலிபுலி யூர்க்கோட்ட
நற்குன்றத் தூரிலுள்ள
தீரார் வளமலி பாக்கிழ
வோன்புகழ் சேக்கிழவோன்
காராளன் கூடற் கிழவோன்
முதுமொழிக் காஞ்சிசொற்ற
வாரார் புரிசைக் கிழவோனும்
வாழ்தொண்ட மண்டலமே.

- 67 நீண்டார் வணங்குந் திருவாலங்
காடர்க்கு நெல்லமுதே
வேண்டா வெனக்கிந்தக் கூழே
யமைகென்று வேண்டியகூ
மாண்டா ரொருவ ரறுபத்து
மூவரி லன்புவைத்து
மாண்டா ரவர்க்கு வளநாடு
நீடொண்ட மண்டலமே.
- 68 நன்றாய் விளைந்ததை வேதியர்க்
கீந்தந்த நன்மையினாற்
பொன்றான் விளைந்திட நெற்போல
வேயதைப் போரடித்துக்
குன்றாக் குவித்ததை நெற்பரி
மாற்றங் கொடுத்தளித்தான்
மன்றார் களந்ததைக் குடிதாங்கி
யுந்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள் வெண்பா

பொன்னெல்லை யெல்லாம் பொதிப்பொதியாய்ப் பூசுரற்குச்
செந்நெல்லே போலச் சிறந்தளித்தான் - பன்னகத்தின்
சீரார் மணியைவிலை செய்யானுஞ் செய்யகளத்
தூரானுஞ் செய்கரும மொன்று.

- 69 வெங்கொலைக் கஞ்சி யடைக்கலந்
தான்புக வேந்தன்மைந்த
னுங்கலை யாம லொளித்துவைத்
தேதன் னொருமகவை
யிங்கிவன் றானவ னென்றே
யடையலர்க் கீந்துவிட்டான்
மங்கலஞ் சேர்கிடங் கிற்பெரு
மான்றொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள் விருத்தம்

வந்தவுயிர் தனையளித்தான் கிடங்கில் வேந்தன்
வயலுழா னறமடங்கா தெனவு ரைத்தான்
செந்தமிழோர் கிளைவளர்த்தான் வேலூர் மன்னன்
செம்பியன்முன் வயிறிடந்தான் பேரை யூரா
னந்தமுள நாணளித்தான் வீடு ராதி
யடையாத வாசலா னிடையா லத்தா
னந்தனுட னமுதுண்டான் பேரா வூரா
னடைப்பிரியா யிரங்கொடுத்தா னாறை யானே.

- 70 எண்ணான் கறந்தொண்ட மண்டலத்
தார்க்கன்றி யில்லையெனத்
தண்ணார் வயலிழான் றான்சொல
வேந்தன் றலைதடிந்த
தெண்ணாமன் மன்னனு ம்ப்படி
யேசொல விப்படியின்
மண்ணாளும் வேந்தன் வரிசைபெற்
றான்றொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

"வந்தவுயிர் தனை" யென்னும் பாடலிற் காண்க.

- 71 கோலா ருழவுக் குடியா
னவன்றன் குமிழம்பட்டு
வேலூர்க் கிழானொரு வேளாளன்
பஞ்சம் விடியளவு
நாலூரி லுள்ள புலவோர்க்குந்
தேசத்து நாவலர்க்கு
மாலூரு மன்னங் கொடுத்தளித்
தான்றொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

கூடி பாடலிற் காண்க.

72 நறுங்கூழ் மெழையைன்றி யுண்டனை
யோவென நாணிவயி
றிறுங்கூர் நுதிவடி வாளாற்
பிளந்திட் டிருங்கரினை (?)
யறுங்கூழ் புத்தி லிருந்தானுக்
குய்த்துப்பி லாதபுற்கை
வறுங்கூழ் சொரிந்திட்ட முற்றவுண்
டான்றொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

கூடி பாடலிற் காண்க.

73 போதாருந் தண்பொழில் வீடு
ரதிபன் புலவர்க்கெல்லாந்
தாதா வெனக்கோடி கட்டுத
லாலவன் றன்மனையை
நீதா வெனவொரு பாவாணன்
கேட்பவந் நேரிழையை
மாதா வென வழைத் தானென்கொ
லாந்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

அந்தமுள நாணளித்தான் வீரோதி

74 கடைவா யலினின்றி யாசகர்
கூப்பிடக் காதலிது
தடையா யவனும் பசியால்
வருந்தத் தடையகற்றி
அடையாத வாச லுடையா
னெனும்பெய ராதரித்தான்
மடையார் கழனி யிடையாலத்
தான்றொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

கூடி பாடலிற் காண்க.

75 தரையார் மழையுந் தபனனும்
போலத் தடையுமின்றி
யுரையாது நீசனோ டுண்டமை
யாலுமோ ருனமின்றித்
திரையார் புவியிற் புகழே
படைத்துத் தினந்தினமும்
வரையாது வள்ளன்மை காட்டுவ
தாற்றொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

நந்தனுட னமுதுண்டான் பேராலுரான்.

76 கூற்றூர்ப் புலவ னொருபரி
கேட்பக் கொடைமதத்தா
லாற்றூர்க் கிழான்பரி யாயிர
மீந்தன னாதலினால்
வேற்றூர் பலவிது நம்மு
ரெனும்படி வெம்பசியை
மாற்றூர் பலவுள மண்டலங்
காண்டொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

நடைப்பரி யாயிரங் கொடுத்தா னாரையானே.

77 ஏதிலுந் தொண்டர்க் கிசையா
தனகுற்ற மின்பஞ்செய்தாற்
நீதிலு நன்மை பெறலா
மெனவையந் தேறத்தெவ்வைச்
சூதிலும் வென்று புலனைந்தும்
வென்றெம தூதரையும்
வாதிலும் வென்று வருமூர்க்
கருந்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

1

(பண் - கொல்லிக் கௌவாணம்)

நாட்டமிகு தண்டிக்கு மூர்க்கருக்கு மடியேன்.

2
விருத்தம்

தொண்டவள நன்னாடு வேற்காட் றீர்வாழ்
தொல்லுழவர் நற்கூதர் சூது வென்று
கொண்டபொருள் கொண்டன்பர்க் கமுத ளிக்கும்
கொள்கையினாற் றிருக்குடந்தைக் குறுகி யுள்ளார்
விண்டிசைவு குழறுமொழி வீணர் மாள
வெகுண்டிடலான் மூர்க்கரென விளம்பு நாம
மெண்டிசையு மிகவுடையா ரண்ட ரேத்து
மேமுலகு முடனாளு மியல்பி னாரே.

78 மெய்ப்பார் மனைவியைக் கொள்வாரு
மற்று விளக்குமுட்டக்
கைப்பாணி கொண்டு கழுத்தீர்ந்
துதிரங் கலத்துளட்டிப்
பொய்ப்பார் புகழ வகல்விளக்
கோடு புகழ்விளக்கு
வைப்பார் கலியர் திருவொற்றி
யூர்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்
1
விருத்தம்

தடமலர்கு மொற்றியூர் நகருள் வாழுஞ்
சக்கரப்பா டியர்குலமெய்த் தவமா யுள்ளார்
படர்புகழார் கலியனார் நலியுங் கூற்றைப்
பாய்ந்தவற்கு விளக்கெரிக்கும் பரிவான் மற்றோ
ருடலிலராய்ச் செக்குழல்வார்க் கதுவு நேரா
துயர்மனைவி யைக்கொள்வா ருளரு மின்றி
மிடற்றுதிரங் கலனிறைய வரிய நாதன்
வியன்கைகொடு பிடிப்பவருண் மேவி னாரே.

2. திருத்தொண்டத் தொகை
(பண் - கொல்லிக் கௌவாணம்)

கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பற் கடியேன்.

79 கொத்தலர் கோதை வியன்பாண்டி
 மண்டலக் கொம்பைத்தன்பால்
 வைத்திருந் தாங்கவ டன்கேள்வன்
 றேடி வரவவற்கே
 யுய்த்திரு வோர்க்கும் வரிசையு
 மாற்றி யுடனுஞ்சென்று
 மைத்துனக் கேண்மை படைத்ததன்
 றோதொண்ட மண்டலமே.

80 மோதிச் சிவந்த கவிகாள
 மேக மொழிந்தவெண்பாப்
 பாதிக்கு முந்திப் பரிசளித்
 தோன்களப் பாளரென்று
 மாதிக்கம் பெற்றவ னாமூர்
 முதலி யரசிருப்பா
 மாதிக்கெ லாம்புகல் கின்ற தொல்
 சீர்த்தொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள் வெண்பா

உள்ளங்கால் வெள்ளெலும்பு தோன்ற வொருகோடி
 வெள்ளங்கா லந்திரிந்து விட்டோமே - தெள்ளுதமி
 ழாமூர் முதலி யரசர்பிரா னிங்கிருக்கப்
 போமூ ரறியாமற் போய்.

81 வேலி யழித்துக் கரும்பையெல்
 லாந்தின்ன விட்டிரவோர்
 காலில் வணக்கமுஞ் செய்தேத்திப்
 பின்னுங் கரும்புதின்னக்
 கூலி யளந்துங் கொடுத்தா
 னொருவன் குமணனைப்போல்
 வாலிதின் மிக்க கொடையாள
 னுந்தொண்ட மண்டலமே.

82 உணலைப் பசும்பொன் முதலான
 வற்றை யுதவிப்பின்னுங்
 குணலச்சை யுள்ளவர் கேட்கவுங்
 கூசுவர் கொல்லெனவே
 யெணலைக் கருதி யெழுதிவைப்
 பீரென வின்மறைந்து
 மணலைப் பரப்பிய முன்றிலுள்
 ளான்றொண்ட மண்டலமே.

- 83 பன்னுந் தமிழ்க்கவன் மாமனை
 தாதி பரிசளிப்ப
 முன்னம்பி காளிக்கு நெற்குன்ற
 வாண முதலியென்போன்
 பின்னுஞ் சிலபல பொன்னுங்
 கொடுத்துத்தன் பேர்நிறுத்த
 மன்னுந் தமிழு முரைத்தா
 னவன்றொண்ட மண்டலமே.

**மேற்கோள்
 கட்டளைக் கலித்துறை**

கற்குங் கவிவல்லை யாதவர் கோனம்பி காளிக்கியாம்
 விற்கும் பரிசன மாகிவிட் டோம்வட வேங்கடமும்
 பொற்குன்ற மும்புகழ் கங்கா நதியும் பொதியமும்போ
 னெற்குன் றமுநம் மரபுமெந் நாளு நிலைநிற்கவே.

- 84 சீரொன்று தேவர் முதலாத
 லாற்றில்லை வாழ்முதலி
 யாரென்று நாமம் படைத்தது
 போன்மற் றவருமந்தப்
 பேரொன்று பெற்றது வேளாண்
 முதன்மையைப் பெற்றல்லவோ
 வாரென்று பூண்முலை யாயெளி
 தோதொண்ட மண்டலமே.

- 85 கசிட்டன் புடை விராவணன்
 வீழக் கயிலையுறைந்
 தசிட்டன் றிருவடித் தாமரை
 பூசிக்கச் சார்ந்தபசு
 விசிட்டந் தரு முலைப் பாலாறு
 கொண்டு விருப்பமுடன்
 வசிட்டன் றவஞ்செய்த மண்டலங்
 காண்டொண்ட மண்டலமே.

**மேற்கோள்
 கலித்துறை**

கழிந்த பற்றுடை வசிட்டன திருக்கையாங் கவிஞர்
 மொழிந்த நந்தியம் பெருவரை மொய்த்த சூன் முகில்கள்
 பொழிந்த நீரது பொற்புறு தாழியிற் பொங்கி
 வழிந்த பாலெனத் திசைதொறு மிழிந்தது மன்னோ.

86 வெல்லாமல் வென் றுநற் சந்தனக்
காட்டத்தின் மேலிருந்து
நல்லாறை நந்திக் கலம்பகங்
கேட்டபி னற்றுணைக்குக்
கொல்லா புரிசந்திரன் மாமுடி
சூட்டக் குடைகவித்து
மல்லார் புரித்தொண்ட மானான
துந்தொண்ட மண்டலமே.

**மேற்கோள்
கட்டளைக் கலித்துறை**

நேற்றினு மின்றி மிகுந்தது காத னிலவெனுங் கூன்
கூற்றினு மன்னை கொடியள் கண்டாய் மள்ளர்கொன்றபழுஞ்
சேற்றினு மேதிக் குளம்பா னெருக்குண்ட செங்கருப்பஞ்
சாற்றினுஞ் சங்கத் தவமுங்கொல் லாபுரி சந்திரனே.

87 அந்தப் புரமு மறுநான்கு
கோட்டகத் தாருமொன்றாய்க்
கந்தப் புராணம்பன் னீரா
யிரஞ்சொன்ன கச்சியப்பர்
தந்தப்பல் லக்குச் சிவிகையுந்
தாங்கியச் சந்நிதிக்கே
வந்தப் புராண மரங்கேற்றி
னார் தொண்ட மண்டலமே.

88 உறைவா ளரச னொறுப்பானென்
றஞ்சி யொளித்ததுவும்
பிறவாமல் வைத்தவர் பேணுத
லாலவர் பேர்புனைந்து
திறவா ணிபர் முதற் சாதியுள்
ளோரன்று செய்தநன்றி
மறவாம லின்னமும் பாராட்
டிடுந்தொண்ட மண்டலமே.

89 மேதைப் புலவரெண் ணேகாம்
பரசம்பு மெச்சநெடுங்
காதைப் புலவ ரிரட்டையர்
பாடுங் கலம்பகமு
மோதற் கரியநல் லேகம்ப
வாண ரூலாவுமந்த
மாதைப் பனுவலும் பாராட்
டிடுந்தொண்ட மண்டலமே.

**மேற்கோள்
கட்டளைக் கலித்துறை**

எறிக்கும் புகழ்க்கச்சி யேகாம்
பரசம்ப னெண்டிசையும்
பொறிக்கும் புலிக்கொடி யான்புயம்
வேட்டபின் பூவையன்னாள்
வெறிக்குங் குமக்கொங்கை மீதே
விழிசொரி வெள்ளந்துள்ளித்
தெறிக்குந் திவலை யழிக்குஞ்சித்
தூரத் திலதத்தையே.

90 தாளாண்மை யுள்ள புகழ்க்கிருஷ்ண
ராயன் சமுகத்திலே
வேளாண் மகளிரைப் போலே
விநோதித்து வேடங்கொண்டு
கோளார் வயிரியர் கூத்தாடத்
தங்கள் குடிமையெண்ணி
வாளா லவனுயிர் மாய்த்ததன்
றோதொண்ட மண்டலமே.

91 தருவுற்ற காளத்தி கச்சியந்
தாதியந் தண்டமிழ்தேர்
திருவொற்றி யூரிற் குறுந்தொகை
தானுந் திரைகடலைப்
பொருவுற்ற கச்சிம லிதே
ரெனமுன் புகல்கவியு
மருவுற்ற கூந்தன்மின் னேயுண்டு
காண்டொண்ட மண்டலமே.

மேற்கோள்

- 1 காளத்தியுங் கயிலாயமு நேரென்பர்.
- 2 அறந்தா னியற்று மவனிலுங்கோடிய திகமில்லம்.
- 3 ஓங்குகட லுடுத்த வொற்றியூர்
- 4 மலிதேரான் கச்சியு மாகடலுந் தம்மு
ளொலியும் பெருமையு மொக்கும்

- 92 பண்டைபெயர் நாளை யிலோரேழ்
கலிங்கப் பரணிகொண்டு
செண்டையு மேருவிற் நீட்டுவித்
தோன்கழற் செம்பியன்செய்
தொண்டநன் னாடு புரக்கின்ற
கோனந்தித் தோன்றலெங்கள்
வண்டையர் கோனங் கருணா
கரன்றொண்ட மண்டலமே.

**மேற்கோள்
தாழிசை**

இறைமொழிந்தளவி லெழுக லிங்கமிவை
யெறிவெ னென்றுகழ றொழுதனன்
மறைமொழிந்தபடி மரபில் வந்தகுல
திலகன் வண்டைநக ரரசனே.

- 93 தேர்கொடுத் தோனும் பரிகொடுத்
தோனுந் திருமனையிற்
றார்கொடுந் தோனுந் தலைகொடுத்
தோனுந் தமிழினுக்கா
வூர்கொடுந் தோனு முயிர்க்கொடுத்
தோனு முதைகொடுக்க
மார்கொடுத் தோனுமனைவோரு
னார்தொண்ட மண்டலமே.
- 94 துரைத்தியாக ராயர்முன் சுந்தரர்க்
காவொரு தூதுசென்ற
விரைத்தா மரைமணம் வீசுதல்
போல்விடப் பாய்சுருட்டித்
திரைத்தா வணத்தி லொருபுல
வோன்பின்பு சென்றசெந்தா
மரைத்தான் மணமின்ன நாறுங்கண்
டீர்தொண்ட மண்டலமே.
- 95 வானப்பிர காசப் புகழ்க்கிருஷ்ண
ராயற்கு மஞ்சரிப்பா
கானப்பிர காசப் புகழாய்ந்து
கச்சிக கலம்பகஞ்செய்
ஞானப்பிர காச குருராயன்
வாழ்ந்து நலஞ்சிறந்த
மானப்பிர காச முடையோர்
வளர்தொண்ட மண்டலமே.

- 96 மந்தா கினியிற் றிரிவேணி
சங்கத்தின் மாண்டொருவன்
மந்தா கினியுற்ற பாதாளம்
புக்கு வணங்குநின்று
மந்தா கினிக்கு மகவாகக்
கேட்ட வரங்கொடுப்ப
மந்தா கினிக்கு மரபான
துந்தொண்ட மண்டலமே.
- 97 காவிய மாகிய காமீகங்
கண்டுகங் காகுலத்தோ
ரோவிய சூத்திர ராக
விருபத்து நான்குயர்ந்த
மேவிய கோட்டத்தி லுங்கரி
கால வளவன்மிக்க
வாவிய மேன்மை கொடுத்தளித்
தான்றொண்ட மண்டலமே.
- 98 யுகமேழு கோடி யிருபதி
லக்கமு முள்ளமட்டுஞ்
சுகமேழு மேழும் புகழே
நிறுத்தித் தமிழ் புனைந்து
புகழ்மேழி வாகைப் பதாகையும்
வீரப் புலிக்கொடியு
மகமேரு விற்சென்று தீட்டிய
தான்றொண்ட மண்டலமே.
- 99 நாடான கோட்ட மிருபத்து
நான்கினு ணற்றண்டகத்
தாடாத செக்கு மறையாத
வம்மியு மாகிவளர்
பீடாதி பீடத் திருக்காமக்
கோட்டம் பிறங்குகச்சி
மாடா தீபரெனுங் காலாண்ட
ருந்தொண்ட மண்டலமே.
- 100 இன்னவர் காலத்திலெத்தனை
பேர்மற் றிவர்களுக்கு
முன்னவர் காலத்தி லெந்தனை
பேரிம் முதலிகடம்
பின்னவர் காலத்தி லெத்தனை
பேர்கள் பிறப்பவர்முன்
மன்னவர் காலத் தொடர்புடைத்
தான்றொண்ட மண்டலமே.

101 நிலைவாழ்வு பெற்றிடும் வேளாளர்
வாழிநன் னீருழவு
தலைவாழி யேகம்பர் சந்நிதி
வாழிசங் காழி தண்டு
சிலைவாழி வாழி திருநெடு
மாறிரு வேங்கடமா
மலைவாழி யெண்ணென் கலைவாழி
வாழ்தொண்ட மண்டலமே.

நூலின் அநுபந்தம்

- 1 தகைவந்த சீர்த்தொண்ட மண்டலத்
தார்தஞ் சரிதையையித்
தொகையென் றொருவர்க்குஞ் சொல்லப்
படாதுசொன் னாலுமிக்க
நகைவந் திடுஞ்சொற் புலவோர்
சபையினி னாமுநம்மால்
வகைவந்த மாத்திரஞ் சொல்லிவைத்
தோமிந்த மண்டலத்தே.
- 2 காவைவென் றிடுகத் தூரி
கண்மணிக் கறுப்ப னென்று
மாவையம் பதியான் றொண்ட
மண்டல சதகங் கேட்டு
நாவலர் புகழ்ந்து மெய்ச்ச
நவநிதி பொழிந்து நன்றாய்
பூவுல கெங்கும் போற்றப்
புகழ்நிலை நிறுத்தி னானே.
- 3 கன்மாரி காத்தமுகிற் கத்தூரி
யருண்மாவைக் கறுப்ப னென்று
மின்மாரி தனதுகிளை யத்தனையுஞ்
சபைகூட்டி வியந்து கேட்டுச்
சொன்மாரி பொழிந்திடவே சிரகரகம்
பிதஞ்செய்து சுருளுந் தந்து
பொன்மாரி பொழிந்துதந்தப் பல்லக்குச்
சுமந்துமிகு புகழ்பெற் றானே.
- 4 ஓர்கறுப்பு மில்லாத தொண்டவள
நன்னாட்டி லுசித வேளைச்
சீர்கறுப்பொன் றில்லாத கத்தூரி
மன்னனருள் சேயைப் பார்மே
லார்கறுப்ப னென்றுசொல்லி யழைத்தாலு
நாமவனை யன்பி னாலே
பேர்கறுப்ப னிறஞ்சிவப்பன் கீர்த்தியினால்
வெளுப்பனெனப் பேசு வோமே.

5 எல்லப்ப னம்மையப்பன் றருதிருவேங்
கடநாத னெழிற்சீ ராமன்
வல்லக் கொண் டையன்மாதை வேங்கடே
சுரன்போல வரிசை செய்தான்
செல்வத்தம் பியருடனே கத்தூரி
மகன் கறுப்பன் றெருவீ திக்கே
பல்லக்குத் தான்சுமந்தா னதுநமக்கோ
ராயிரம்யொன் பரிசு தானே.

6 இந்தச் சதக மரங்கேற்று
கைக்கிசைந் தேனெவரும்
வந்திக்குமா வைக்கத் தூரிக்
கறுப்பன் வளமைபெறு
புந்திக் குலாவுநள் ளாறர்தம்
பாதம் பொருந்துமன்பன்
வந்துற் பவிக்க மகிழ்வான
துந்தொண்ட மண்டலமே.

வள்ளற் பெருமானார் பதிப்பித்த தொண்டமண்டல சதகமூலமும் அவர்கள் அதன்
சார்பாக எடுத்துக்காட்டிய மேற்கோள்களும் நிறைவுற்றன.

இந்நூலாசிரியரைப்பற்றிச் வள்ளற்பெருமானார் பதித்த குறிப்பு

இத்தொண்ட மண்டல சதகஞ் செய்த புலவர் செங்குந்த மரபிற்றோன்றிச் சிவானுக்கிரகத்தால் தமிழ்க்கலை முழுதும் பயின்று, தெய்வீகம் விளங்கிய நல்வாக்கினைப் பெற்று, சிதம்பரத்தில் நடேசர் பொன் பணம் ஐந்து பஞ்சாட்சரப் படியில் வைத்தருளக் கொண்டு, அதனாற் படிக்காசு புலவர் என்று பெயர் பெற்றவர்.

இந்நூலாசிரியரைப் பற்றி வள்ளற்பெருமானார் பதித்த குறிப்பு முற்றிற்று.

இப்புலவர் பெருமான் வாக்கினை வியந்து பலபட்டைச் சொக்கநாதப் புலவர் பாடியது:-

மாட்டாருந் தெள்களந்தைப் படிக்காசு
னுரைத்தமிழ் வரைந்த வேட்டைப்
பட்டாலே சூழ்ந்தாலு மூவுலகும்
பரிமளிக்கும் பரிந்தவ் வேட்டைத்
தொட்டாலுங் கைமணக்குஞ் சொன்னாலும்
வாய்மணக்குந் துய்ய சேற்றில்
நட்டாலும் தமிழ்ப்பயிராய் விளைந்திடுமே
பாட்டினுறு நளினத் தானே.

வேறு தனிப்பாடல்

வெண்பாவிற் புகழேந்தி பரணிக்கோ
சயங்கொண்டான் விருத்த மென்னும்
ஒண்பாவி னுயர்கம்பன் கோவையுலா
அந்தாதிக் கொட்டக் கூத்தன்
கண்பாய கலம்பகத்திற் கிரட்டையர்கள்
கவிபாடக் காள மேகம்
பண்பாகப் பகர்சந்தம் படிக்காசு
லாதொருவர் பகரொ ணாதே.

சின்மய தீபிகை

பாயிரம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

- 1 அகர வுயிராய்ச் சுடரொளியா
யகண்ட விரிவாய்த் துரியநடுச்
சிகர மணியா மவுனநிலைத்
தேசோ மயமென் பதைப்போற்றிப்
புகரி னுளத்தி னிருளகற்றப்
பொலிந்து வளர்சின் மயதீபம்
பகர வருளும் பரமகுரு
பதும மலர்மென் பதங்காப்பாம்.
- 2 சீரார் மவுனந் திகழ்சுடராய்த்
திகழு மொளியாய்ச் சின்மயமாய்ப்
பாரா ருயிரின் பரமநிலை
பதிந்தா னந்த முற்றுநிதம்
பேரா தருளுங் குருதிருத்தாள்
பெற்றே மயக்கப் பிணக்கறுத்து
வாரா விற்பக் கடல்பருகி
வாழ்வோ ரிணைத்தாள் வாழ்த்துவனே.
- 3 பொருவேல் விழியொண் பொன்றிதலை
பொலிந்த குரும்பை முலைமங்கைப்
பருவ மிசைந்த மடமயிலைப்
பரிவா யணையும் பருமயக்கிற்
றிரியும் விடர்கொக் கோகவிதந்
தேடி யுணர்வா ரெனப்பரம
குருவின் மலர்த்தாள் வேண்டுவர்
கொள்வா ரிந்நூற் குறிப்பறிந்தே.
- 4 தேசோ மயமா மிறையியற்றுஞ்
செய்கை யானுந் துரியநிறை
யாசா னருள்பெற் றதனானு
மறிஞர் பழக்கத் தானுமென்னுட்
கூசா துதித்த விந்நூலின்
குறிகண் டமர்ந்த குணத்தோர்கள்
பேசா ராகிக் குருபதத்தைப்
பெறுவா ரின்பம் பெறுவாரே.

5 பாலர் மழலை மொழிகேட்டுப்
பாகோ டமுதங் கலந்துண்டாற்
போல மகிழ்ந்தா னந்தமிகப்
பொங்குந் தாயுண் மையையறிந்து
ஞால மதிலிச் சிறுவனுரை
நன்று நன்றென் றகமகிழ்ந்து
சால வருளா திருப்பாரோ
சற்சிற் சுகத்திற் சார்ந்தோரே.

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்

வேறு

- 1 அருமறையின் சிரப்பொருளா யண்டபகி
ரண்டமுமா யமல மோனத்
தொருபொருளாய்ப் பலவிதமா யுணர்வரிய
பேரொளியி னுண்மை யாகும்
பெருவெளிகண் டானந்தம் பெறுதற்குக்
குருபதத்தைப் பெறுதல் வேண்டி
யிருளரவே மலம்விளைக்கு நெஞ்சையழைத்
தறிவுரைத்த வியல்பு சொல்வாம்.
- 2 பரஞ்சுடராய்ச் சின்மயமாய்ப் பரம்பொருளா
யிலகுகின்ற பரம சோதி
நிரஞ்சனனாம் விஞ்சைகற்றோ னியற்றுமிந்தர்
ஜாலமெனு நிலத்தின் வண்மை
தெரிந்தினை யகற்றாமற் கண்டபல
பொருட்காகச் சிந்தை செய்து
திரிந்தனையே நெஞ்சேநீ யென்றறிவாய்
பரமவெளி தேடு மாறே.
- 3 எங்குநிறைத் திலகியடி முடிநடுவா
யெப்பொருட்கு மிறையா மென்னும்
பங்கமிலாச் சிறுபாலன் மணல்வீடு
விளையாட்டாம் பாரின் வாழ்வை
யிங்குநிலை யென மதிப்ப தொழிந்துகுரு
பதமலரி னிச்சை மேவிக்
கங்குல்பக லற்றவிடத் திருந்துசுகங்
காண்பாயோ கடிய நெஞ்சே.
- 4 தேனுனருஞ் சுவையாகித் திகழ்மலரின்
மணமாகித் தெருளு மாகி
வானிறைந்த வெளிமருவி யுயிர்க்குயிராய்த்
துரியநிறை வயங்குஞ் சோதிக்
கோனெனுநற் கூத்தில்வல்லோன் கோதறவாட்
டியபாவைக் கூத்தை நம்பி
நானெனுமா ணவத்தோடு நாட்கழித்து
நெஞ்சேநீ நலிவுற்றாயே.

- 5 வருக்கமுறச் சொற்பனத்திற் கண்டதெலா
நிலையென்றே மதிப்பார் போலுந்
திருக்கமல நதிப்புனலென் றருஞ்சுரங்கண்
டோடிமறி திகைத்தல் போலும்
பெருக்கமுற்றே யழிவாழ்வை வாழ்வென்னும்
பேதைமையைப் பிரித்த றுத்துக்
கரைத்துவிடா தலைந்தாயென் றறிவுரைக்க
நெஞ்சமினிக் கனன்று கூறும்.
- 6 மாயமெனு மாசையற வல்லமைபெற்
றிடுமறிவே மண்ணின் மாழைச்
சீயமிரு புறந்தாங்கு மாசனத்தில்
வீற்றிருந்து செங்கோ லோச்சி
நாயகனா யழியாத வாழ்வுடைய
மன்னென நானும் வாழ
நேயமிக வற்றேனஃ தடைவென
வறிவுமினி நிகழ்த்து மன்றே.
- 7 நிலவுமிழந் தனிக்குடைக்கீ ழரசாண்டு
நேரலர்க ணெருங்கிப் போற்றப்
பலவிதமாப் படைபுடைகூழ்ந் திடக்களிற்றின்
பிடரியொளிர் பரிதி யென்ன
விலகுகின்றோ ரோடேந்தி யிரந்தமன்ன
ரெண்ணிலா ரென்ற றிந்தும்
உலகுதனி லாசையுற்ற நெஞ்சேநீ
யென்றிதனை யுணரு மாறே.
- 8 வாரிதிசூழ் புவிதனையே தன்னதென
மதித்தாண்டு மாண்ட மன்னர்
பாரினினுண் மணனிகர்ப்பா ரெனவுரைக்கும்
பழமொழிபட் டாங்கு கேட்டுந்
தாரிலங்குந் தாமமுடித் தரணிபர்கண்
முதலானோர் தளர்ந்து தேகஞ்
சீரறவே செத்துமண்ணாஞ் செயலறிந்தும்
புவிமயக்கிற் சேர்ந்தாய் நெஞ்சே.
- 9 இரவுதனிற் கூத்தாடு மவைநேரா
மில்வாழ்வை யிருக்கு மென்றே
கருதிமிக வாசையுற்றாய் காசினியெ
லாங்குடைக்கீழ்க் காத்தல் போலக்
குரைகடல்கு மெழுதீவுக் காசைகொள்ளும்
பாழ்நெஞ்சே குருவின் றாளிற்
சரணமென வடைவதென்று புவிமயக்கிற்
சிக்கிநொந்து தவிக்கின்றாயே.

- 10 வாங்குகடல் சும்புவியைப் பொதுவறவே
யாண்டுமன மகிழ்ந்து சீர்த்தி
யோங்கிவளம் பெற்றிருந்துங் கடக்கடக்க
வோடினு மோடு கையிற்
றாங்கியிரந் துண்டிருந்து மொருசாணி
னுதரபசி தணிக்க நாளும்
ஏங்குவதா லுள்ளதுவே போதுமெனி
லாசையறு மிணங்காய் நெஞ்சே.
- 11 ஆசையெனு மழுக்கதுன்மே லடைந்திருந்தாற்
பரமகுரு வருணீ ராலே
மாசறவே கழுவாமன் மலமிகுத்த
வாழ்க்கையெனு மண்டு சேற்றைப்
பூசியதி லமுந்திநித முழல்கின்றாய்
பாழ்நெஞ்சே பொங்கு மாசை
நாசமுறக் கருதிநிலை நாடாம
னலிந்தனையே நவிலக் கேண்மோ.
- 12 உன்னுடைய வாழ்வுதனக் குயர்ந்தோரைக்
கண்டுபற்றா யுன்னி யுன்னி
யன்னபடி வாழ்வென்றாற் சாமளவு
மலைவற்றே யழன்று வாடி
யின்னலனு பவித்திடுவாய் நெஞ்சேநீ
சங்கற்ப மிகழ்ந்தே யுன்றன்
பொன்னிலகு வாழ்வுதனிற் றனித்தோரை
யெண்ணிமகிழ் புரிந்தி டாயே.
- 13 வண்டறவே யுனக்கமைத்த தல்லாம
லலைந்தாலும் வாரா தென்று
கண்டிருந்து மலைந்தனையே யெனவுரைக்க
நெஞ்சகமுங் கருதிக் கூறும்
உண்டுடுத்துச் சுற்றமுட னன்பாக
வாழ்வதுவே யுலகி லின்பாங்
கொண்டதன்மே லாசையுற்றே னெனவறிவு
சுற்றமது குழையக் கூறும்.
- 14 கனகமிகும் பெருவாழ்வு சிறந்தவரைக்
கண்டோர்கள் கலந்து கூடித்
தனதுடைய சுற்றமென மகளமணம்
புணர்ந்திடவே தருவார் வாழ்க்கைக்
கனமதுகெட் டிடிற்பெற்றோர் பிறந்தோரு
மிகழ்ந்தவிதங் கண்டும் பற்றாய்த்
தினமவரைச் சுற்றமெனத் தியங்கினையே
நெஞ்சகமே செப்பக் கேண்மோ.

- 15 பழுத்த மரந் தனிற் பறவை நிறைந்திருந்து
 பழமோயப் பறந்ததே போற்
 கொழித்தநிதி சிறுத்தவுடன் சுற்றமகன்
 றிடுமல்லாற் கூடு மோமண்
 வழத்தமன்னர் முடிதாழப் புவியாண்டோ
 ரிரந்துண்டு வாடும் போதில்
 அழுத்தமுட னாதரித்த சுற்றமுண்டோ
 நிலையுற்றே யலைந்த நெஞ்சே.
- 16 தந்தையன்னை சுற்றமொரு தனயர்களு
 மடந்தையருந் தரணி தன்னிற்
 சுந்தரமாய் நெருங்கியிடப் புவியாளப்
 பெற்றாலிஞ் சொல்லொ ணாத
 வந்தமடி நடுவாகு மருண்மவுனப்
 பரஞ்சுடரி னமைப்பு நீங்கி
 யிந்தவுட லிறந்திடும்போ தெவராலென்
 னிதம்பெறுவா யேழை நெஞ்சே.
- 17 குலமென்றுஞ் சுற்றமென்று மகவென்று
 மனைவியென்றுங் கூட்ட மெல்லாம்
 அலமந்த கற்பனையா லல்கலுற்ற
 தல்லாம லாவு துண்டோ
 மலமென்ற மாயையிதி லெவரிருந்தே
 னெவரழிந்தென் மடமை நெஞ்சே
 பலனுண்டோ சுற்றமதாற் பரமசுக
 மடைவதுண்டோ பகர்த்தி டாயே.
- 18 அத்திவித நிலையாகிப் பூரணமாய்
 நிட்களமா யறிவாய் மோன
 தத்துவமாய்ச் சுழுமுணையிற் கற்பூர
 தீபமெனச் சார்ந்தே யோங்கு
 நித்தியத்தைச் சுற்றமென நெருங்கியதிற்
 சேராம னில்லா வாழ்வை
 யொத்தபெருஞ் சுற்றமென வலைந்தனையே
 யெனநெஞ்ச முரைக்கு மன்றே.
- 19 என்னுடைய குலத்தோரைச் சுற்றமல
 வெனவுரைத்தே யிகழ்ந்தாய் மாந்திர்
 சொன்னமொழி புகழ்வேண்டிற் சுற்றமடை
 கெனவிருப்பச் சுற்றந் தன்னை
 சின்னமிது நிலையல்ல வெனத்துறந்தாற்
 புகழ்வாரார் செப்பு மென்ற
 தன்னிகரி நீமைநெஞ்சக் கெதிராக
 வறிவுமொழி சாற்று மம்மா.

- 20 பெருமையொடு புகழ்வேண்டிற் பொருள்வேண்டும்
 பொருளீட்டிப் பேண வென்றால்
 அருமைகெடும் படிச்சிறியோர்க் காளாகி
 யேவல்புரிந் தலைந்து நொந்தே
 இருவகைக்குண் மருண்டுபொரு ளீட்டியிசை
 படைப்பதுவா யிசையு மற்றப்
 பெரும்புகழ்கள் வருமுன்னம் வருஞ்சிறுமை
 யறிந்திலையோ பேதை நெஞ்சே.
- 21 பரமகுரு வருணிலையிற் பிணம்போலக்
 கிடந்துசகப் பாங்கை நீங்கி
 யுரமுடனே சுகவடிவாய்க் கிடப்பதல்லா
 லிப்புகழா லூக்க முண்டோ
 பெருமயக்க முகிலமுந் திடுமவர்வாய்ப்
 புகழ்மிகவும் பெருமை யென்றே
 வருமயக்கிற் சிக்கிநெஞ்சே யலைந்துமுன்று
 மடங்காமல் வாதுற் றாயே.
- 22 நிலலாத வாழ்வதனை நிலையென்று
 சகமயக்கை நிசமென் றெண்ணிப்
 பொல்லாத புகழ்வேண்டி வருத்தமுற்றாய்
 நிலையதனாற் பொருந்த லாமோ
 எல்லாருங் கண்டிடவே நாயேறி
 யோர்பெருமை யெய்து மானாற்
 புல்லாண்மை யுள்ளநெஞ்சே புகழ்தனாற்
 பலம்பெற்றுப் பொருந்த லாமே.
- 23 பிரியாத பேரன்பாற் புகழ்ந்தழைத்தாற்
 பரமசுகம் பெறுவ தல்லாற்
 பரியாசத்துட னிகழ்ந்து பரிகாரக்
 கொலைக்கள்வன் பாவி யென்றுங்
 கருதரிய கோளனிவ னெனப்புவிவியோ
 ருரைத்ததனாற் காணொ ணாத
 துரியநடு நிலையான குருவருடா
 னகன்றிடுமோ சொல்லாய் நெஞ்சே.
- 24 பொய்யாகும் புகழ்தன்மே லாசைதனை
 யொழிந்திடெனப் பொருந்தி நெஞ்சம்
 மையாருங் கடற்புவிபிற் சொந்தமதாய்
 நிலைமைபெற மண்மே லிச்சை
 ஐயாவென் றனைவாட்டு தெனமண்ணி
 லாசையுற்றா லதிலே நொந்து
 மெய்யான தறியாம லலைவாயென்
 றறிவுமினி விளம்பு மன்றே.

- 25 குருதிதசை நரம்பெலும்பு தோல்குடல்சீ
நிணங்களெனுங் கூட்டங் கூடி
மருவுபுழைக் கிடமாகு மிவ்வுடற்குச்
சொந்தமதா மண்ணை வேண்டிச்
திரியலுற்றா யுடன்மாண்டே யெவ்விதமு
மண்ணாகச் சேரு மென்றே
கருதிநிலை பெற்றிலையே மண்மனையே
சொந்தமெனக் கவரு நெஞ்சே.
- 26 புவிநிரம்பி நித்தியநின் மலவடிவாய்
நிர்க்குணமாய்ப் பொலிந்து மேலாய்த்
தவநெறியாய்ச் சமயமெலாந் தானாகு
மிறைநிலையாந் தடத்தந் தன்னிற்
குவியவுநீ சொக்கியது சொந்தமெனக்
குருவருளைக் குறித்தி டாமல்
அவனிதனின் மண்மனைமே லாசையுற்றா
யெனநெஞ்ச மறையு மன்றே.
- 27 ஓதரிய வறுமையுறுங் காலமெய்தி
னாலுதவ வோங்கு செம்பொன்
ஆதாரமாப் புதைக்கவென்ற நெஞ்சையிகழ்ந்
தறிவுரைக்கு மமல மோனப்
பூதரசிற் செயலையன்றிச் சீருளவோ
விரவிமதி பொருந்து நாளிற்
சீதமதி நலம்பெருகக் குடசலத்தி
லிந்துசிறை செய்த தாமே.
- 28 தீவினைநல் வினையனைத்துந் தானாகி
நின்றதொரு தெய்வந் தானே
மேவியொரு தன் வறுமைத் துயரமுறத்
திருவுளத்தில் விரும்புங் காலைத்
தாவியதோர் துன்பமுற்றுத் தளர்வதல்லாற்
சுகமடையத் தகுமோ வீட்டில்
ஆவலுடன் புதைத்தபொரு ளானையுண்ட
விளங்கனிய தாகு நெஞ்சே.
- 29 இனிப்பொசிக்க வேண்டுமென வாசையிலா
தீப்பொசிப்ப தென்ன நீயுந்
தனிப்பொருளி னமைப்பதனாற் கிட்டுவதை
யுண்டுபசி தணித்தி டாமல்
அணிச்சமலர் வனந்தோறு மலைந்துகொடுந்
தேனீக்க ளருந்தே னீட்டிக்
குனித்தசிலை வேடனுக்குக் கொடுப்பதுபோற்
பொருளீட்டக் குறித்தாய் நெஞ்சே.

- 30 காசினியில் வெறுப்புடனே கடனடுவில்
விட்டிடினுங் கனகச் செம்பொன்
நேசமுற வுரிமையொடு முனைச்சேரு
முனக்குரித்தாய் நெருங்குங் காலை
ஆசையுடன் பொருள்புதைத்துப் பொன்காத்த
பூதமென வருகி னின்றும்
நாசமுறுங் காலம்வந்தா லழிந்திடுமென்
றுரைக்கநெஞ்ச நவில்வ தன்றே.
- 31 குடும்பமெனுஞ் சமுசாரக் கூட்டமஃ
தென்றனையே குறித்து நம்பித்
திடம்பெறலா மெனவிருக்க வதுதனையே
காக்கநிதந் திகைத்தே னென்றே
யடர்ந்தநெஞ்ச முரைத்திடவே சமுசாரக்
கடலதனி லமுந்தித் துன்பம்
படர்ந்ததனை தளைத்தளைத்துக் கொண்டாயென்
றறிவுமினிப் பகரு மன்றே.
- 32 அடுத்தவரைக் காக்கநித மல்கலுற்றே
னென்றநெஞ்சே யாவி மாண்டு
படுத்துவிடிற் காப்பேயோ வெனவிருக்கு
மளவவரைப் பரிந்து காக்கத்
தொடுத்தாசை யுற்றெனென வறிவுரைக்கும்
பிணிதொடரி னலதோர் வேளைக்
கெடுத்தரசர் சிறையிடினுங் காப்பாயோ
வெனநெஞ்சங் கிளத்து மன்றே.
- 33 வக்கணையாய் வெகுசமர்த்தா யுரைத்தாயென்
குடும்பமதை வண்மை யாகப்
பக்குவமாய்க் காக்கவெனை யல்லாம
லொருவருண்டோ பகரா யென்ன
அக்கணமே யதிசயித்தே யறிவுரைக்கு
மலரின்மண மாக வெங்கும்
புக்குவயிர் களைக்காக்க விறையிருப்ப
தறியாமற் புகல்கின்றாயே.
- 34 கோபுரத்தி லமைத்துவைத்த பொற்பாவை
கோபுரந்தோட் கொண்டு தாங்கிச்
சோபமுற்ற தெனக்கூனி யிருப்பதொக்கு
நெஞ்சேநீ சொன்ன நீர்மை
தாபரத்தோ டேனையமற் றுயிர்களையுங்
காத்துநிலைச் சார்பு நல்கக்
தீபவொளி யெனத்தேசோ மயமிருப்ப
தறியாமற் றிகைக்கின் றாயே.

- 35 பருத்தமலைக் குட்டேரை யுண்டாக்கி
யாகாரம் பருக நல்கி
வருத்தமறக் காத்தளிக்கு நிட்களமுன்
குடும்பமதை வளர்க்கு மென்று
கருத்தினினைந் திருக்காமற் காசினியி
லையுறவாற் கலங்கி நொந்து
செருச்செய்வார் போலடர்ந்த துயர்க்கானா
யென்றிடவே செப்பு நெஞ்சம்.
- 36 எனையடுத்த பேர்களுக்கா வேதமுற்று
வருந்துவதை யிகழ்ந்தீர் மெத்தக்
கனதனத்தை யுடையோரை யடுத்தவரா
லியான்பிழைக்கக் கருத்தி லுற்றக்
தினமலைந்தே னென்கின்ற நெஞ்சமதைக்
குறித்தறிவு செப்பு முன்றன்
இனமதெலாஞ் சுத்தமுற வெதுவுரைத்துந்
தெரிந்திலையே யேழை நெஞ்சே.
- 37 மன்னுமெழிற் பசுங்கள்ளை யிலவதனைக்
காத்துமன மலைந்த தென்னப்
பொன்னுடையோர் தமைக்காத்துப் புல்லறிவோ
ரலைந்துலைந்து போவார் நாளும்
தன்னிகரி லாவறிவோர் சற்குருவின்
பதம்போற்றித் தனித்தா னந்த
இன்னமுத முண்பரென வறிவுரைக்க
நெஞ்சமினி யேங்கிக் கூறும்.
- 38 பொருளுடைய வேந்தர்தமை யடுப்பதனை
யிகழ்ந்தீரியான் பொசிப்ப தற்கே
அருளுடனல் லன்னமது நல்குவரா
ரெனநெஞ்ச மறைந்த காலை
உரமறிந்தா யில்லைவன விலங்கினுக்கும்
பறவைமுத லுயிர்கட் கெல்லாம்
பருகவுண வருளுமந்த நிலையறியா
யென்றறிவு பகரு மன்றே.
- 39 அரவுதனக் கமுதளித்து வளர்த்துமுல
குயிர்தனக்கு மன்பா யன்னம்
பருகவருள் புரிந்துகடற் பலவுயிர்க்கு
முணவருளிப் பண்பாய் நின்று
தருநெருங்கும் பருவனத்தின் மரந்தனக்குந்
தாரகமாய்த் தண்ணீர் நல்கி
அருமையொடு வளர்த்திடுநற் பொருளிருக்க
வுழன்றனையே யலையு நெஞ்சே.

- 40 முட்டையினுட் குஞ்சினுக்கு மமுதீந்து
வளர்த்துமொய்த்த தளிர்க்குச் சாயந்
திட்டமுட னிட்டுவளர் தெங்கினுக்கு
ணீரருளிச் சேணீர் மீனின்
குட்டிதனக் குள்ளிருக்கு முட்டனக்குத்
கூர்மைதனைக் கொடுத்து மோன
வெட்டவெளி யாயபரஞ் சுடரிருக்க
வீணாக மெலிந்தாய் நெஞ்சே.
- 41 கரையற்ற வுவராழிக் காசினியைக்
காக்கவைத்துக் காரின் கூட்டம்
விரைவாகப் பொழிந்துலகு செழித்திடவே
யமைத்துவைத்து வெளியி னித்தம்
இரவிமதி கதிமாறா திலங்கவைத்து
மலப்பீற்ற லிருக்குங் கூட்டிற்
பரிவாக வைம்பூதம் வாழவைத்த
பொருளிருக்கப் பயமென் னெஞ்சே.
- 42 விந்துவெனு நீரதனை யுருவாக்கிக்
கருப்பமதில் விரும்பிக் காத்துந்
தந்திரமாப் புவியில்வரத் தயவுபுரிந்
திவ்வளவுந் தனித்துக் காத்த
அந்தமிலா விறையிருக்க வலைகின்றா
யென்றிடவே யறையும் பாசச்
சிந்தையற்றே னுதரபசிக் கென்செய்வே
னெனவறிவு செப்பு மன்றே.
- 43 காசினியி லுள்ளபல வகங்களெலாம்
வாழ்ந்திருக்கக் கருதும் வேளை
நேசமற்ற பரிகலங்க ளிருக்கவருஞ்
சுவைக்கனிகாய் நெருங்கி யோங்கும்
பாசிலையின் மரங்கடழைத் திருக்கநீர்
படர்ந்திருக்கப் பரிவா யானும்
பூசிக்கும் பரமகுரு வருளிருக்கத்
தவிப்பதென்னோ புகலாய் நெஞ்சே.
- 44 அத்துவிதப் பரமகுரு வருளிருக்கப்
பொருளிருக்க வன்பா யாமுஞ்
சுந்தமுற வுடுத்துதற்கு விரத்தியெனுந்
தூசிருக்கத் துயில்வ தற்கே
அத்தமுடை யோரமைத்த புறந்திண்ணை
பலவிருக்க வகிலந் தன்னில்
எத்தகைமைச் சாதியினு மிரந்துண்ணத்
துணிவிருக்க விளைப்ப தென்னோ.

- 45 திருவோடா நிதியிருக்கத் திகைப்பதென்னோ
 வென்றிடத்தீஞ் சுவையா யன்னம்
 பரிவாக வீகுவரோ வெனச்சுவைக
 ணாவளவே பண்புற் றப்பால்
 விரைவாக வசக்கியமா மலமாவ
 தறிந்திலையோ வெனவே வண்ணம
 பிரிவான பேதமுள தெனவறிவு
 மையமறப் பேசு மன்றே.
- 46 சாதிதனி லுயர்ந்தோர்க ளுடலன்ன
 மயமென்னிற் றாழ்ந்தோர்க் கந்த
 நீதியா மலதுசயி தன்னியமென்
 றிடிலதுவாய் நிற்கு மென்னிற்
 பேதமுறு மோகனக பாத்திரத்து
 நீரினிலே பிருதி தோன்றுஞ்
 சோதிகதி ரவன்வேறோ வங்கணத்திற்
 பிருதியுற்ற சுடர்தான் வேறோ.
- 47 கொக்கதனிற் குக்குடந்தான் கூடியிடி
 லண்டமது குறிக்கு மோசொற்
 பக்குவத்திற் கடைசியரைப் பாங்காக
 வேதியர்கள் பரிந்து கூடிற்
 றக்கவிந்து தரியாதோ சுடலைதனிற்
 சுடுநாற்றந் தான்வே றுண்டோ
 மிக்கவுரை யாதியந்தம் பேதமுண்டோ
 வெனநெஞ்சம் விளம்பு மன்றே.
- 48 புலன்பொறிகள் வேண்டியதற் காசையுற்றே
 னெனவறிவு புகலுந் தும்பி
 மலைந்துமிக நாசியினான் மான்காதி
 னான்மீன்கள் வாயி னானும்
 அலர்ந்தகனற் கண்டவிட்டிற் கண்ணானுங்
 கரிபரிசு மடைத லானும்
 பலன்பெறவே நினைந்திறந்த வென்றிடவே
 நெஞ்சமினிப் பகரு மன்றே.
- 49 எப்பொழுதும் பொறிபுலனுக் கேற்றசுபா
 வீகமதை யிருந்து நேர்மை
 செப்புமென வறிவுரைக்கு மனமேயுன்
 விருத்தியதிற் சேர்ந்த தாலே
 அப்புலந்தான் களங்கமுற லாச்சந்த
 விருத்தியினை யடக்கிக் கட்டித்
 தப்பவிடா திருந்திடவே சகமயக்கிற்
 பொறிபுலன்கள் சாரா வன்றே.

- 50 மனம்வியந்து விருத்திதனை யடக்குவதெப்
படியெனவே மற்றொன் றைத்தா
னினைந்ததனி லமுந்துமப்போ தெதிர்தோன்றும்
பொருளுணரா நெறிபோ னீயும்
கனத்தநினை வினைப்பரம குரு பதத்தி
லுறப்புலன்கள் கட்டா யென்ன
எனைப்புரக்க மகவாசைக் கிசைந்தெனென்ற
நெஞ்சையிகழ்ந் தியம்பு மன்றே.
- 51 நதியினிலே விரைந்துவரு நீருடனம்
மணலுறவாய் நம்பி நாளும்
அதிகவுற வெனநினைந்த தொக்குமக
வாசைமிக வன்ப தாமோ
ததிகடைந்த வெண்ணெய்தனை யம்மோரிற்
கலந்துவிடிற் சார்கிலாபோற்
சதியிசைந்த நெஞ்சேநற் றந்தையுமக்
களுங்கலந்துஞ் சார்கிலாரே.
- 52 அந்தியத்தின் மகவுதவி வேண்டுமென
வாசையுற்றே யலைந்தாய் மாயப்
பந்தமல்ல லெவரிருந்தென் னுயிரொடுங்கிப்
புலன்கலங்கிப் பதைக்கும் போது
சுந்தரசிற் பரமகுரு சொன்னிலைபோன்
மயக்கறுக்குந் துணிவுண் டாமோ
சிந்தையுற்ற நெஞ்சேயென் றறிவுரைக்க
நெஞ்சமினிச் செப்பு மன்றே.
- 53 விண்ணிலங்கு மதிமுகமும் விற்புதலுங்
கொல்கொலைக்கு வேல்வா ணாணுங்
கண்ணிதென வரிபரந்து கடைகிழிக்கு
மாதர்விழியுங் காம க்காத
லெண்ணருஞ்சன் னதமூட்டு மிளமுளையுங்
குறுநகையு மிலங்க வொல்கும்
வண்ணமயி லையுங்கூட மறக்கவென்பி
ரோவெனவே வழங்க லுற்றாம்.
- 54 நிலவொழுகு மதிமுகத்தி னெடுமூக்கு
நீண்டவிழி நிமையு முத்தென்
றிலகுமிள நகையதனை மறைக்குமித
ழையுங்குறித்தே யீர்ந்து பார்க்கி
லலமிகுத்த வாசைதரு மரிவைமுகத்
தழுகதனை யறிய லாகு
முலையதனை மூடியதோ லகன்றிடிவம்
முலையமுக முணர்வாய் நெஞ்சே.

- 55 கன்னியர் தம் மொளிர்ப்புகத்தைக் கண்டகண்ணால்
 வெண்டலையைக் கருதி யூன்றி
 யுன்னியதி னுறுப்பறிந்து பெண்முகமு
 மிப்படியொன் றென்ன வோர்ந்து
 மின்னலெனப் பேசுமுடன் மலக்கூடு
 வழியுமிது மின்போ னெஞ்சே
 பொன்னின்மலை யென்றமுலை பொதிந்ததசைக்
 கட்டியெனப் பொருந்தி டாயே.
- 56 கள்ளொழுகு மலர்கூட்டிக் குழனாற்றந்
 தனைமாற்றிக் களபச் சேற்றை
 யள்ளியவண் மீதணிந்தே யுடனாற்ற
 மாற்றிவைத்தா யவண்முன் நின்று
 வெள்ளொலும்பைக் காட்டிநகைத் திடமயங்கி
 யுடன்மறந்து வேட்டை மிஞ்சிக்
 கள்ளமலத் துடன்கலந்த நெஞ்சேநீ
 யவளுடலைக் கருதி லாயே.
- 57 நீருண்ட கட்டிதனை வேலென்றுங்
 கயலென்று நெடுங்க ணென்றுந்
 தாரணியெ லாமறியு மென்பைமுத்து
 நகையென்றுந் தசையின் கண்டம்
 வாருருவித் தத்தியெழு முலையென்றுந்
 தோலுதட்டில் வரும்பல் லுத்தை
 சேருமெச்சி லமுதமென்றே குருதிசூழி
 யின்பமதிற் றிகைத்தாய் நெஞ்சே.
- 58 துரியநிறைப் பரமகுரு சொல்லியநன்
 னிலைமயக்கிற் சொக்கி நானும்
 பிரமமணுச் சுடர்மலையிற் கண்ணூன்றிப்
 பரமசுகம் பெற்று வாழக்
 கருதிநசை யடங்காமற் கன்னியருக்
 காளாகிக் கலங்கி நொந்து
 குருதியொடு புன்னீர்க ளொழுகுழி
 யின்பமதைக் குறித்தாய் நெஞ்சே.
- 59 பூரணத்தி னிலைநிதமும் புகன்றிருக்கப்
 பூவையரைப் புகழ்ந்தா யென்றே
 சீருறைந்த வறிவுரைக்கத் தெரிவையர்க
 ணிலையெனக்குத் தெரிந்து மென்ன
 காரணமோ வத்துவிதக் காரியநீ
 ருரைக்குமிந்தக் கணத்தி லேயு
 மாரமுலை மீதாசை யாகுதென்செய்
 வேனெனவே யறிவு கூறும்.

- 60 நாடிநரம் பெலும்புதசை தோற்குருதி
நிணம்பொதிந்து நாறற் பீற்றற்
கூடியதிற் புழுக்குதிக்குங் கும்பியெனு
மலப்பாண்டக் கூட்டை நாளுந்
தேடரிய பேரழகா மெமதுடலென்
றாசைமிகச் சிறந்த தாலே
வாடுமிடை யாருடன்மே லாசையுற்றா
யுன்னுடலை மதித்தி லாயே.
- 61 பசியறவே புசிப்பதற்கா யாடர்ந்தே
யுரிக்குமவர் பாலிற் சென்று
வசையறவே யசங்கிதத்தை மறந்துநினை
வதிலுன்றி வளமை பார்க்கிற்
றசையெலும்பு குடலீர னிணங்குருதி
யிருப்பதுவைத் தன்றே கத்தும்
பிசகிலா திப்படியே யிருக்குதெனிற்
பெண்ணாசை பெறுமோ நெஞ்சே.
- 62 கத்திகரந் தவறிகரத் தரியதசை
தோனரம்பு காணக் கொய்தே
யத்திவெளி கண்டுதென வுரைப்பதன்றித்
தோற்கூடென் றகந்தெண் ணாமற்
சித்திரமா யழகுமணிப் பூணிலங்கத்
தினங்கலவை திமிர்ந்து வாசக்
கொத்துமலர்த் தாரணிந்தே யிறுமாப்பாய்ப்
பெண்மயக்கங் கொண்டாய் நெஞ்சே.
- 63 பிணங்கள்சுடுஞ் சுடுகாட்டுக் கேகிதனி
யாகவொரு பிணத்தின் பாற்சென்
றிணங்கிபரப் படங்கிடவே யுணர்ந்தறிவாய்
பிணவறுப்பு மிசைந்த தோலுங்
கணங்கொணவை நிணமொழுகும் படிநாற
வேகுமதைக் கண்டே யெந்த
மணங்கொளுட றனைச்சுடினு மிவ்விதமா
மெனக்கருதி மதித்தி டாயோ.
- 64 மங்கையர்க ளுடனிலையுந் தனதுடலின்
பெருநிலையு மதித்து நின்று
பங்கமற நானிறக்கப் படிந்துகுரு
வருணிலையிற் பதிந்த மிக்கோர்
கொங்கைமட மின்னார்கள் குவிமுலையின்
மயங்கிமனங் கொதியா ரென்று
சங்கையற நெஞ்சமதுக் குரைத்திடவே
பேசாதாற் சாற்ற லுற்றாம்.

- 65 புலன்கலங்கி மனமயங்கி யறிவுழிந்து
நிலைதளர்ந்து பொறியு மெத்த
வலம்வந்து மெய்தளர்ந்து கண்ணிருண்டு
வாய்குழறி யாவி நின்ற
நிலைகலங்கி மரணமுறும் வேதனையைப்
பரமறியு நிலையே யல்லாற்
பலரறிய வொண்ணாத மரணவத்தை
வருமுன்னம் படியாய் நெஞ்சே.
- 66 குடம்பைதனி லிருந்துபறந் தகன்றபுட்போ
லிவ்வுயிருங் குருதி தோய்ந்த
உடம்பதனை யகன்றுவிடி லிந்தவுடற்
போம்வழியே துரைப்பேன் பேய்க
ண்டம்பயிலுஞ் சடலைதனி னரிநாய்கள்
விருந்துண்டு நடிக்க நாள்க
ளடைந்திடுமுன் குருவருளை யணுகென்ன
நெஞ்சமுரை யறையலுற்றாம்.
- 67 திண்ணமிகு மென்றேகந் தனைநரிதின்
பதுநிசமோ செப்பா யென்னப்
பெண்ணினொடு தந்தையன்னை சுற்றமுட
னாண்டவனும் பெற்ற சேயுங்
கண்ணினெதிர் சொந்தமென வாழ்வருயி
ரிழந்தவுடன் கழுகு நாயு
மெண்ணரிய புழுவுடன்மண் சொந்தமெனு
முடற்சொந்த மென்றாய் நெஞ்சே.
- 68 ஆவியிறந் திடின்முன்னா ளணைந்திருந்த
வரிவையரு மகல நின்று
மேவிவிழி யார்பார்க்கப் பயந்துபிண
மெனவொதுங்க மீறி நாய்கள்
தாவவெரி நரிக்கிரையாய்த் தரணிதனிற்
பலர்சுடலை சாரக் கண்டுங்
கூவியழு தழுதுகுரு வடியணுகி
லாயெனவே நெஞ்சங் கூறும்.
- 69 இந்தவுட லிறந்திடுமுன் னேககுரு
பதம்பணியா திருப்பே னோவென்
றந்தமுட னுரைத்திடவே யறிவுரைக்கும்
பாலகனா யஞ்ஞா னத்திற்
பந்தமுற்றாய் காளையுமாய்ப் பரத்தையருக்
காளானாய் பகைத்த மூப்பு
வந்தவுட னுடற்றளர்வாய் நிலையறிவ
தென்றுநெஞ்சே வாதுற் றாயே.

- 70 எனவுரைக்க நெஞ்சமது காளையெனும்
 பருவமது வேகி னாலித்
 தனமுதலே டணைவிளைக்குங் கவலையறும்
 பிறகுரு தாட்கன் புற்றே
 தினம்பணிந்து நிலைபெறுவே னெனவறிவு
 செப்புமிடர் செறிந்தே துன்பக்
 கனலடர வுடற்றவளர்வ தன்றிபுவி
 யாசைநிலை காண லாமோ.
- 71 கவலையுற்றே யுடனடுங்கிக் கனபிணமே
 லாமுப்புக் காலந் தன்னைக்
 குவலயத்திற் கவலையிலாக் காலமென
 மூப்பதிலே குருவின் றாளைத்
 தவமிசையிற் பெறுவனென வுரைத்தனைசித்
 தங்குவியத் தகுமோ வுன்ற
 னவையிலுட லிடைசாயா திருக்குமோ
 கண்குறிமே னடுமோ நெஞ்சே.
- 72 இளமையெனும் பருவமதிற் சற்குருவைக்
 கிட்டாம லிருந்து தேகந்
 தளருமுது மூப்பதனிற் பெறுவனென
 வுரைத்ததுமெய் தளர்ந்து நாளு
 மிளமையற்ற தொண்ணூறு வயதுடையன்
 மங்கைமண மிசைந்து கூடி
 வளம்பெறுவே னென்றதொக்கு நெஞ்சேநீ
 யுரைத்ததென வழங்க லுற்றாம்.
- 73 பாளைவிரி கமுகனைய கந்தரத்தான்
 முலைமயக்கம் பற்றி யுன்றன்
 காளையெனும் பருவமது கழித்துவிடிற்
 பின்னயர்வு கடியு மாசான்
 றாளைநினைந் தானந்த பரவசமாய்
 நாட்கழித்தாற் றளர்ந்து சாகும்
 வேளையினு மானந்தக் களிகூரு
 யிதிற்றுணியாய் விரைவி னெஞ்சே.
- 74 உன்னுடைய காளையெனு மிப்பருவந்
 தனிற்குருதா ளுகந்தி டாமற்
 கன்னியொடு பொன்புவிமேற் காதலுற்று
 நெஞ்சகமே கலங்கி மெத்த
 வின்னலனு பவித்தாயென் றிடநெஞ்ச
 மியம்புமிந்தப் பருவ மேக
 வின்னநெடு நாட்செல்லு மிதிற்பெறுவே
 னெனவறிவு மியம்ப லுற்றாம்.

- 75 சிலையிரும்பை யுடலாகக் கொண்டோரு
மித்துணிவாய்ச் செப்பார் நீயும்
பலவிதமாய் மொழியலுற்றா யிப்பருவங்
கழியவெகு பகலுண் டென்றா
யலமிகுத்த நெஞ்சகமே யாவியிந்தத்
தோற்கூட்டி லனந்த கால
மிலகுமென நினைத்தனையோ வென்றறிவு
வுடனிலையை யியம்ப லுற்றாம்.
- 76 மங்குலிடு விற்புனலில் வருங்குமிழி
யெறிந்தசிலை மாறாத் தீயிற்
றங்குமென வைத்தசில வெண்ணெயொடு
மின்னலையுந் தரணி தன்னிற்
பங்கமிலா திருக்குமிது நித்தியமென்
றுரைத்தாலும் பருந்தோற் பீற்ற
லங்கமதி லுயிர்நிலையென் றாருரைப்பார்
நீயுரைத்தா யலைந்த நெஞ்சே.
- 77 காத்திரத்தி னேற்றிருந்தா ரின்றிறந்தா
ரெனுமுலகைக் கருதிப் பார்த்தோர்
மாத்திரைப்போ தும்வாழ்வ தரிதெனவே
யுணர்ந்திதனுண் மெளன மூறுங்
கோத்திரத்தி னுச்சியிற்சென் றமுதருந்த
நாட்கழித்திற் குறித்தே துன்பப்
பாத்திரமா யலையலுற்றாய் நெஞ்சேயென்
றறிவுமினிப் பகர லுற்றாம்.
- 78 தினைப்பொழுது வாழ்வதரி தென்றறிந்த
தெருளுடையோர் சிந்தை தன்னி
னினைத்தவுட னானந்த நிலையணுகிப்
பேதமற நிற்பர் நீயுங்
கனத்தபெருங் கரணாதித் கனலவியக்
குருவருளைக் கருதி மோன
தனத்தினைத்தே டாதிருந்து நாட்கழித்தா
யெனநெஞ்சஞ் சாற்று மம்மா.
- 79 தேகமெனு முடலிறக்கு மென்றமொழி
நெஞ்சுணர்ந்து தேக நொந்து
சாகநெறி யிலாதாயோ ருபாயமில்லை
யோவெனவே சாற்றக் கேட்டு
யூகமுற்ற நெஞ்சேயென் றறிவுரைக்கு
நீர்க்குமிழி யொழிந்தி டாமற்
பாகமுடன் பூன்விசிக்க நினைந்தவனை
யொக்குமெனப் பகர லுற்றாம்.

- 80 அதுவிதுவென் றுணரறியாப் பொருளமைத்த
நாட்கழியி லண்டத் தோடு
மதிகதிரோ டேபூத மழியுமெனிற்
பெண்யோணி வழியே சிந்து
முதிரமுருண் டிட்டவுண்டை யாந்தேக
மலபாண்ட மொழிந்தி டாமற்
பதியவிருந் திடயூக முண்டாமோ
நெஞ்சகமே பகர்ந்தி டாயே.
- 81 மெய்யெனவே யுரைக்குமிந்தப் புகழ்க்கூட்டை
நம்பியிதின் மெலிந்தி டாமற்
பொய்யெனுமில் வுடலிறக்கு மென்பதனை
மறுவாமற் பொருந்தி னாற்பின்
வையமெலா மழுந்தியதோ ராசையெனுங்
கடல்வற்றி வடியுந் துன்பஞ்
செய்யுமந்தக் கவலையெனுந் திரையோயும்
விரைவிலருள் தேடாய் நெஞ்சே.
- 82 எனவுரைத்த பொழிகேட்ட நெஞ்சியம்பு
மெண்ணிறந்த சமயந் தன்னிற்
றனிப்பொருளுக் கன்பான சமயமியம்
பிடிலதனிற் சார்வே னென்ன
மனமயக்காய்ப் பரஞ்சுடரை வெகுவிதமாய்
வெவ்வேறாய் மதித்து நின்று
தினம்பணிவர் நிலையறியார் பேர்வேறாய்ப்
பேசினெஞ்சே தியங்கு வாரே.
- 83 கண்ணிரண்டு மில்லாதார் சிலர்கரியி
னுருவதனைக் கரத்தா னீவித்
திண்ணமைந்த யானையுருத் தாங்கள் கண்ட
படியுரைத்துத் தியங்கு வார்போற்
சண்முகபல் சமயமுடை யோர்பரனைச்
சாற்றிதினந் தவித்து நோகுந்
தன்மையல்லாற் பரமிருக்கா திடமுண்டோ
வெனக்கருதித் தணிந்தி டாரே.
- 84 வீதிதனில் விளையாடுஞ் சிறுபால
ரகமதனை விரும்பிச் செல்லும்
போதிலுயர் மாமதியைத் தங்கள் தங்க
ளுடன்வருகப் பொருந்து வார்போற்
காதலுற்ற சமயமெலா மெனதுனதென்
றேபரத்தைக் கருதித் தர்க்க
வாதமுட னுழல்வதல்லா லெவ்விடமு
மிறையிருக்கும் வளங்கா ணாரே.

- 85 எவர்களொதை யிறைஞ்சிடினும் பரஞ்சுடரே
யதிலிருப்ப தெனினு மெத்தக்
கவலையுறுஞ் சமயமதாற் பரமசுக
மடைவதற்குக் காணொ ணாது
தவமிசைந்த பரமகுரு நிலையிருக்கச்
சமயமதிற் சார்வ தென்னிற்
சுவையினிய வழதிருக்க மாழ்கிடவே
கள்ளுண்ட தொக்கு நெஞ்சே.
- 86 இந்தவிதஞ் சமயநெறி யியம்பிடவே
நெஞ்சுரைக்கு மிறையைப் பூசை
யந்தமுடன் புரியநெறி யருளாயென்
றிடவறிவு மறையு மாசா
னுந்தனக்கே யருள்புரிந்தா லந்தநிலை
யிற்பரத்துக் குன்கண் ணென்னுங்
கந்தமல ரினைச்சாத்தி யுளம்பதியப்
பணிந்துமருள் காண லாமே.
- 87 பூசைபுரி பவனாகி மலராகிப்
பலவாகிப் பூசை தன்னி
னேசமொடு மோதுகின்ற மந்திரமாத்
தெய்வமுமா நிட்க ளத்தைப்
பாசமுற்ற சமயநெறி கடந்தநிரா
மயகுருசொற் பதிந்தா னந்த
வாசையொடு பணிவதல்லால் வேறேயோர்
பூசைநெறி யறியே னெஞ்சே.
- 88 விண்ணினுக்கு விண்ணாகிப் பரவெளியாம்
பரஞ்சுடரை விரும்பிப் பூசை
பண்ணிநிற்கப் பரமகுரு நிலையலா
தில்லையெனப் பணிந்து கூறுங்
கண்ணின்மணி யெனுங்குருவி னடையாளங்
காட்டிலவர் கழலை யானுந்
திண்ணமிது பணிவனென நெஞ்சுரைக்க
வறிவுமினித் தேர்ந்து கூறும்.
- 89 அத்துவிதப் பரமகுரு தனையறிவ
தரிதரிதே யவர்பா தத்திற்
பத்திபுரி சற்சனரை யடுத்தவரோ
டன்பாகப் பழகி னாற்பின்
முத்திபெறக் குருகாண்பா யெனவுரைக்க
வவர்குறியை மொழியா யென்னச்
சித்தமதி லறிந்தமட்டுஞ் சற்சனர்தம்
பெருங்குணத்தைச் செப்ப லுற்றாம்.

- 90 பொய்யுலகந் தனிலமுந்தி மயக்கமுறா
 ராசைதளிற் பொருந்தா ருள்ள
 மையமுறா ருலகிலுயிர் தன்னுயிர்போ
 லருள்புரிவா ராண்மை சொல்லார்
 வையமதி லிருவகைக்கும் வாடார்கள்
 மகிழார்கள் வருந்தார் நானும்
 துய்யபொலன் கமலமல ரெனவொருசீர்ப்
 பட்டுநிதந் துலங்கு வாரே.
- 91 அண்டமெலாம் பொடியாக்க வருள்பெற்று
 மாணவமா யறையார் தங்கள்
 பெண்பிள்ளை சுற்றமதை பேணாமற்
 பிரிந்துமுடற் பிரிந்து நின்று
 கண்டுமன மகிழ்ந்துகுரு வருணிலையை
 நாடியதிற் கலந்து நிற்குந்
 தொண்டர்புரி பெருந்தகைமை துடிதுடித்த
 நெஞ்சேயான் சொல்லொண் ணாதே.
- 92 தேசிகனா ரங்கைகொடு போதித்த
 பரமநிலை சேர்ந்தே மோன
 வாசமல ரணைமீது வண்டெனவே
 துயில்வோரில் வாழ்வற் றாலும்
 பாசமுறார் வரும்பொருண்மேற் போனபொரு
 ளுக்கிரங்கிப் பதையார் வந்து
 நேசமுறும் பொருள்வெறுக்கார் நின்மலவா
 னந்தமது நிறைந்த மிக்கோர்.
- 93 சுவையினிதோ டுண்டுடுத்திச் சுகந்தமணிந்
 தரிவையர்க டோளிற் சேர்ந்து
 குவிமுலையைத் தழுவியணைந் திடுபொழுது
 மிறைசெயலைக் குறிப்பர் வல்லோ
 ரவைநடுவே மந்திரத்தோ ரரவதனை
 யாட்டமன மஞ்சா ரென்ன
 நவைபுவியின் மயக்கறிந்து விலைமாத
 ரெனப்பொருளை நண்ணு வாரே.
- 94 தனதுடைய கொழுநரொடு கூடியணைந்
 திடுபொழுதுந் தனது கும்பக்
 கனதனத்தை நீவியதோர் பிற்புருடன்
 றனையணையக் கருது வாள்போற்
 புனைமணிமே கலைமடவார் போகமதிற்
 றோறோலைப் புல்லச் செய்த
 தெனதுடைய பரஞ்சுடரென் றிசைந்துகுரு
 பதம்பெறுவோ ரிருப்பர் நெஞ்சே.

- 95 பூசையெனுக் வகைபுரியார் சாதிவரம்
படங்கார்கள் பொருந்தார் நேமந்
தேசமெனுங் காலமெனும் பகையுறவென்
றறியாமற் றிரிவ ராசை
நாசமுற வகையறிவார் சாதிதனிற்
பேதங்க ணாடார் நாளும்
பாசமிலாப் பாலர்பித்தர் பேயரெனத்
திரிவார்கள் பாராய் நெஞ்சே.
- 96 எந்தனுடைச் சொந்தமிதென் றிரங்கார்கள்
யானெனதென் றிசையா ரெண்ணார்
பந்தமற்று நின்மலமாய்த் துக்கசுக
மொருவழியாய்ப் பார்ப்பர் பொங்கி
வந்தொருவன் றகர்த்தாலு மிறைசெயலைக்
குறிப்பதல்லாமல் வாய்பே சார்கள்
சிந்தையுற வேதாந்தச் சித்தாந்த
சமமோனந் தெரிந்த மிக்கோர்.
- 97 ஞாலமொடு புனல்கனல்கா னண்ணரிய
வெளிபூத மைந்து நண்பாய்ச்
சீலமுடை யோர்கயவ ரரசரெளி
யோவலியர் தீமை நன்மை
சாலதனித் தனிப்பிரித்துப் பேதகமாய்ச்
சாராமற் சமம தாம்போன்
மாலறவே மிறையாட்டுஞ் செயலெனவே
சமமேவி வாழ்வர் மிக்கோர்.
- 98 காசினியோ ரெதுநிசமென் றுரைத்தாலு
மதுநிசமே கருதுமென்று
பேசியடங் குவதல்லால் வேறொன்றால்
வாதுமொழி பேசார் போதும்
வாசனையுங் கலந்ததென வுயிர்தோறு
மிறைகலந்த வளமை பார்க்கு
நேசர்குரு பரந்தனக்கும் பேதமிலா
தொன்றாக நிற்கு மன்றே.
- 99 இந்திரியச் சேட்டைகெட மனமடக்கிக்
குருநாத னிசைந்த மோன
மந்திரத்தி னிலைநாடிச் சகம்பாவைக்
கூத்தெனவே மதிப்ப ரெனச்
சிந்தையுற்ற நெஞ்சியம்பும் பாவைக்கூத்
தெனவுரைத்தீர் தெரிய விந்த
விந்தைதனை விவரமதாய் விளம்பீரென்
றிடவறிவு விளம்ப லுற்றாம்.

- 100 ஆனந்தச் சின்மயமா யமர்ந்திருக்குங்
கூத்தில்வல்ல னகிலந் தன்னி
லூனுந்திப் புழுத்துடிக்கு முடற்பாவைக்
குசந்துவளிக் கயிறு பூட்டி
மோனந்த மெனும்தீப மேற்றியகந்
தனினைப்புத் திரையான் மூடி
வானந்த மாகியநம் மிறையுவந்தே
யாட்டிவைக்கும் வளமை நெஞ்சே.
- 101 வஞ்சமற வுரைத்தீர் நம் மிறையிருந்தே
யாட்டுமிடம் வழங்கா யென்ற
நெஞ்சமதற் கறிவுரைக்குந் தாவரத்துஞ்
சங்கமத்து நிறைந்து பூத
மஞ்சினுக்கு மகம்புறமா யுயிர்க்குயிராய்ப்
பூரணமா யமர்ந்த தென்ன
மிஞ்சிகணக் கற்றசர மசரமன்றோ
வெனவறிவு விளம்ப லுற்றாம்.
- 102 பெருவெளிக்கு ளண்டமெலாங் கலந்ததுபோ
லும்பேத மான மெய்யா
முருவெழுத்துக் குயிராகக் கலந்துதனித்
தகரமொன்றே யுறையு மாபோன்
மருவியுயிர்க் குயிராகிக் கலந்துதனித்
தொன்றாக வயங்கு மென்னக்
குருவருளா லறிவுரைக்க நெஞ்சமது
வினவியசொற் கூற லுற்றாம்.
- 103 உடலுறையு முயிர்கடொறும் பரஞ்சுடரெ
யுறைந்திருப்ப துண்மை யாகிற்
றுடரறவே யொருவிதமாய் வாழாம
லலைந்தவகை சொல்லா யென்னக்
கடற்புவியி லாடுகின்ற பாவையெலா
மரசனெனக் காட்டி நிற்கிற்
றிடப்படுமோ வாகையினாற் பலவிதமா
யாட்டிவைக்குஞ் செய்கை நெஞ்சே.
- 104 துக்கசுக மென்பவைக ளனுபவிக்க
வைத்தவிதஞ் சொல்லா யென்ன
மிக்கதெளிந் தறிவுரைக்குங் கற்பனைய
லாதுசுக துக்க மேது
தக்கபுகழ் வேந்தனென வேடமுற்றோன்
பொய்ச்சுகமுந் தளர்ந்து மெத்தத்
துக்கமுறு வேடமுற்றோன் பொய்த்தளர்வு
மாஞ்சுகத்தின் றொல்லை நெஞ்சே.

- 105 கண்ணினுரு வாயதற்கு முள்ளொளியாய்க்
கலந்திருந்துங் கண்ணாற் காணு
மெண்ணரிய வருவாகி யருவாகிப்
பலவாகி யேக மாகிப்
புண்ணியபா வங்களுமாய்ப் புரிபவனாய்ச்
சுகதுக்கப் பொலிவாய் நித்த
மண்ணிலதை யடைந்தவனா யிறையிருந்து
விளங்கியமெய் வளங்கா ணெஞ்சே.
- 106 தினந்தினமில் வுயிரனைத்துஞ் செயுஞ்செயலெ
லாமிறையின் செயலென் றீரோர்
நினைவுறவே நினைத்திடவுஞ் செயலிலையோ
வெனவறிவு நிகழ்த்துஞ் சோதித்
தனிப்பரமா மிறையாட்டுஞ் செயலன்றி
யுடனடக்கத் தகுமோ மெத்த
வினித்தமொழி தசைநாவு மெத்த
வெனினைப்ப தெதுவா நெஞ்சே.
- 107 நினைப்பதுவு மறப்பதுவுஞ் சித்தமதை
மயக்குவது நேராய்ச் செய்து
தனித்திருக்கற் செய்வதுவுந் தொந்தமொடு
நிர்த்தொந்தத் தர்க்க மெல்லாஞ்
சினத்துடனே வளர்ப்பதுவுந் திரமுறவே
துடைப்பதுவுந் தேச தான
கனச்சுடரென்றானினைக்க மறக்கசெய
லினியேது காணாய் நெஞ்சே.
- 108 மனமேநற் சின்மயத்தி லாசை வரு
வித்துகுரு வடிவாய் வந்து
கனவெளியிற் றங்கவொரு நிலைகாட்டி
யந்நிலையிற் கருதொண் ணாத
தனிச்சுடராய் வெளிகாட்டித் தனியுணர்ந்த
வானந்தத் தவனு மாகி
வனமுலைமா தொடுமயங்கு பவனுமிறை
யாய்ப்புவியில் வயங்குமன்றே.
- 109 ஆட்டிவைக்கு மவனாகி யாடுவனா
யாட்டமதை யன்பாய் நின்று
காட்டுவ னாயதனைக் காண்பவனாய்த்
துரியநிறை கடவு ளாகி
வாட்டமிலாக் களிப்பாகி நினைப்பாகிச்
சொந்தமென்ற வாஞ்சை யாகிக்
கூட்டமொடு கூடாத யிறையிருக்க
நினைப்பேது கூறாய் நெஞ்சே.

- 110 இந்தமொழி யுணர்ந்தோர்க ளுலகிலுயிர்க்
 குயிராகி யுறைந்தே யோங்கும்
 பந்தமற்ற பரஞ்சுடரின் செயலாகி
 யெங்கெங்கும் பார்க்குந் தோறு
 மெந்தவித மெவ்விடமும் பரஞ்சுடரி
 னியல்பாக விருப்ப தாலே
 சிந்தையற்றார் பேசவே றொருவரிலா
 தான்மோனஞ் சிறந்தார் நெஞ்சே.
- 111 உலகில்பரி பூரணமே தானாகி
 யாட்டிவைத்தே யுருவா யாடி
 யிலகிபுவி நிறைந்ததென நெஞ்சுரைக்கு
 மென்செயலுக் கிசைந்த தெல்லாஞ்
 சொலவரிய விறையியற்றுஞ் செயலென்றீ
 ரென வறிவு சுழுத்தி தன்னி
 லலமிகுத்த கரணமொடு பொறிபுலனோ
 டுன்செயலை யறிந்தி லாயோ.
- 112 யானெனதென் செயலெனவே மயக்கமுற்ற
 தாலண்ட புவன மெல்லாந்
 தானேயாய்ச் சரமசரந் தானாஞ்சிற்
 செயன்மறந்து சலித்தா யீங்கு
 நானேயென் றிடுமொழிக்கே யுரித்தாரா
 குவராய்ந்து நவிலு கென்ன
 வானோடைம் பூதமுமாஞ் சுகமியானன்
 றெனநெஞ்சம் வழங்க லுற்றாம்.
- 113 மாசறுவெள் ளென்புதசை தோல்குருதி
 நிணம்பொதித்த மலச லாதி
 நேசமுறு முடற்பாவை நானல்ல
 வாசிகயி றல்ல நேரே
 யாசைதரு மனம்புந்தி யகங்காரா
 ணவதிரைநா னல்ல மேலாந்
 தேசுபெருஞ் சின்மோனச் செழுஞ்சுடரே
 யானென்று சிறந்த தம்மா.

- 114 வீரியமாய்ப் பகையுறவு விளைப்பதுவு
முண்டுத்து வேட்கையாக
நாரியரை நயப்பதுவு நற்றவங்கள்
புரிவதுவு நாம ரூபப்
பேருலகா யுடலுயிராய்ப் பேதமெனக்
காண்பதெல்லாம் பிரமா னந்த
வாரியெனு மிறைசெயலென் றுணர்வதுவு
மதுவாக வயங்கிற் றம்மா.

சின்மய தீபிகை முற்றிற்று.

**அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி**